

Σ O X O H K

(arheolingvistika)

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2020

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena

Naslovna strana: stećak sa natpisom ΣΟΧΟΗΚ (SOHONK), 1000- 500 st. ere, Radimlja, Stolac, BiH.

<u>SADRŽAJ</u>

MOJSIJEVA MJEDENA ZMIJA I LOGO SZO

Logo Svjetske zdavstvene organizacije (SZO, WHO).

“A Gospod pusti na narod zmije vatrene, koje ih ujedahu, te pomrije mnogo naroda u Izrailju. Tada dođe narod k Mojsiju i rekoše: zgriješismo što vikasmo na Gospoda i na tebe; moli Boga neka ukloni zmije od nas. I Mojsije se pomoli za narod. I Gospod reče Mojsiju: načini zmiju vatrenu, i metni je na motku, i koga ujede zmija, neka pogleda u nju, pa će ozdraviti. I načini Mojsije zmiju od mjedi, i metnu je na motku, i koga god ujede zmija on pogleda u zmiju od mjedi, i ozdravi.”

(*Brojevi, 21, 6, 9*)

Šta je mjed? Mjed je mesing, sličan bronzi. Pravi se od smjese bakra i cinka. i SJAJNE je VATRENE BOJE kao bronza. Evo od čega je nastala ova riječ:

“Uzimlje se srodstvo s ir. *metna* ‘ruda’ (isti karijen, samo sa drugim sufiksom -*na*) kao i sa njem. *Schmied*, od ie. korijena **mai*- ‘sjeći’, koji se nalazi i u njem. slo-

ženici *Steinmetz* = fr. *maçon* (odatle internacionalne riječi *framazun*, *masonerija*').” [1]

Francusko MAÇON znači MASON, a nije moglo postati ni od čega drugog već od galskog MAS znači SAVRŠEN, SJAJAN [2]. Sanskritsko MAS je MJERA [3]. I jedno i drugo odgovara masonima, dakle je logo SZO judeo-masonski simbol, Mojsijev štap sa zmijom, a ne, kao što se priča, “štap nekog Grka”. I pazimo sad ovo: sva tajna ezoterijska društva, pa i judeo-masoni kao pisci Biblije, imaju dvije istine: jednu egzoterijsku,

lažnu, za javnost i drugu ezoterijsku istinu, koju kao tajnu čuvaju za sebe. Ova biblijska alegorija o vatrenim zmijama i Mojsijevoj ljekovitoj zmiji od MJEDI potkrepljuje sumnju da koronuvirus izaziva zračenje (vatra) 5G elektromagnetnih valova, metaforičniih vatrenih zmija koje ujedaju ljude, jer su amplitude valova krivudave kao zmije. Elektromagnetni valovi koje isijavaju Sunce, sateliti i antene nisu ništa drugo do VRSTA VATRE. U elektronici SILICIJUM je jedan od glavnih u proizvodnji elektronskih poluprovodnika i drugih komponenti, a ime mu bukvalno znači KREMEN i on proizvodi VATRU.

U spomenutoj Mojsijevoj priči moglo bi biti kodirano rješenje za lijek koji stvara imunitet protiv dejstva 5G zračenja i izazivanja koronavirusa, lijek u vidu tableta na bazi smjese bakara i cinka, jer njihov spoj je legura MJED od koje bješe napravljena Mojsijeva “vatrena mjedena zmija”. Takvih tableta odavno ima na tržištu i mislim da ih je probrana iluminatska ekipa maksimalno doradila i da ih koristi od početka pandemije. U svakom slučaju ovakve tablete ne škode ako se uzimaju po uputstvu proizvođača. Ovo bije nauka, ovo je ezoterija u kojoj se do istine dolazi otkrivanjem skrivenih simboličnih značenja svetih spisa i drugim nenaučnim metodama.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 436.

[2] William Shaw, A Galic and English Dictionary; Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. p. 193.

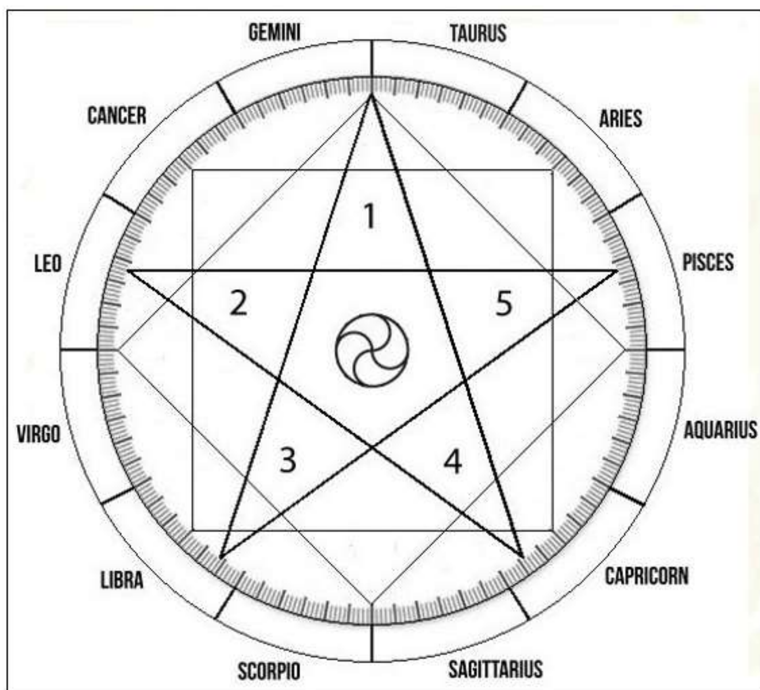
TAJNE ILUMINATSKE VRHUŠKE 4. VIJEKA

Isus sa osam apostola (Arthur Bernard Cook, Zeus: A Study in Ancient Religion, Vol. II; Cambridge: The University Press, 1925, p. 1207).

Simboli na haljinama su **I**, **L**, **Z**, **T**: **I** (feničansko) = **Z** (grčko) = ZAYIN (hebrejsko) = MAČ; **L** = preokrenuto **Γ** = **G** = LUX = SVJETLOST RIMA = BOG RIMA; **T** = TAV = TAU = ZNAK, ŽIG, PEČAT = TOT (THOTH) = PROSVJETLJENJE I BESMRTNOST = **22.** Isus je kao pravi Rimljanin: kratko ošišan, glatko obrijan u rimskoj togi! Sve kako bi pridobili što više Rimljana. Čak ni apostoli nemaju duge kose ni brade kao Judeji što su imali.

PREHRIŠĆANSKI PETAR

Lile su baklje koje se prave od trešnjeve i brezove kore navijenjene na vrh štapa i to se pali uoči ljetnih vremenskih praznika stare prehrišćanske slovenske vjere. Tako su sve do Prvog sv. rata kod muslimana vlaseničkog kraja postojale vidovdanske lile, postoje ivanjske lile kod rimokatolika i nekih pravoslavaca i postoje spasovdanske i petrovske lile kod pravoslavaca. Ovdje ćemo govoriti o razlogu paljenja lila uoči Petrovdana, 29. juna julijanskog (12. jul greg.) kalendara, a PET dana ranije, 24 jula (7. juna), je Ivanjdan na koji je krajem stare i početkom nove ere bio ljetni solsticij sa prvim danom ljeta. Crkveni Petrovdan posvećen je apostolima Petru i Pavlu, dok je kod krstjana

dvovjeraca prvo bio Petrovdan, a tek sutradan Pavlovdan.

Ko je bio PETAR koji se slavio PET dana nakon PRVOG dana ljeta na Ivanjdan?

Crkvenu priču o imenu PETAR odmah odbacujemo u stranu kao crkvenu podvalu i laž unesenu u važan praznik prehrišćana i nehrišćana njihovog vremena, kao što je i crkveni Krstitelj Jovan unesen na Ivanjdan.

Ime PETAR se sastoji od dvije riječi PET + AR. Riječ PET je prosti broj, ali od osnove PET izvedene su još neke riječi: OPET je prilog za vrijeme i označava PONAVLJANJE, PERIODE, CIKLUSE. Mali PETAO je PETLIC, PETELJKA je NOSAČ, DRŽAČ. Krstjani dvovjerci su svetili PETAK pod imenom PETKA i to je iz prehrišćanskog vremena kad je srpski kalendar, umjesto jevrejske sedmice, brojao PET dana, dakle je PETKA, tj. PETAK, bila ono što je hristijanizacijom postala NEDJELJA, a prehrišćansku i krstajansku PETKU zamijenila je crkvena Sv. Petka:

“Slovenska hrišćanska 'sedmica' potisnula je stariju 'peticu', jer se sreda nalazila između drugog i četvrtog dana tog vremenskog perioda. Od Strabona znamo da je Pitagorina 'petica', a svakako i 'τετραηύς' preuzeta od tračkih plemena...." [1]

Francusko PETARD je PUCANJ, EKSPLOZIJA [2], a PETARDE je PUCANJE raketa ili oružja [3]. Sanskritsko PETVA je PARČE [4]. Velško PETRUS jesu STARTERI, POKRETAČI [5]. Velško PETH je DJELIĆ, PARČE [6]. Bretonsko i korniško PETH takođe je PARČE, što je u staroarmorićanskom i staroirskom bilo PET [7]. Od srpskog PET, preko oblika PETAL i prelaskom **T** u **D**, postalo je PEDALJ (dio, mjera):

PET > PETAL > PEDAL.

Od PET je srpsko PETA, litvanijsko PĒDA (stopa, mjera) [8] i latvijsko PĒDU. Od PET izvedeno je latinsko PĔDES sa značenjem PJEŠADINAC (vojnik) i latinsko PEDALIS sa značenjem STOPNI i to je PEDALA (bicikla). Latinsko PETIOLUS je STOPICA [9]. Sve je izvedeno od PET sa značenjem DIO, PARČE, MJERA.

Od PET je francusko PEDANT (amajliji, privjesak), talijansko PEDANTE. Latinsko PĔTO znači ŽELIM, TREBAM. [10]

Od PET je grčko PETALIS, PETALOS (πετᾰλίς, πέταλίς) sa značenjem ŠIRENJE, RASPROSTIRANJE [11]. Grčko PETAURON (πέταυρον) je SJEDALO za kokoši [12] i to je ŠTAP, PRUTKA, LINIJA kao ZRAKA od Sunca.

Egipatsko **pet** je NEBO [13], **pet** je HLJEB, HRANA; ZEZLO [14]. Egipatsko **peṭ** je PETA (stopalo) [15], **peṭu** je PJEŠADINAC [16], **petá** znači TRKAČ [17]; egipatsko **peṭ-t**, **petch-t** znači LUK (strijele) [18], **peṭ-t** je MJERA i STRELASTA AMAJLIJA [19]. Egipatsko **Peṭ[it]** je ŠIRILAC, RASIPAČ i to je titula nebeskih božanstava) [20]. Egipatsko **Peṭ-ā** je OZIRIS [21], **Pet** je PTAḤ [22] koji je BOG STVORITELJ i GOSPODAR ŽIVOTA [23].

Praslovensko PÈTAR je prostor ispod krova, NAJVIŠI dio zgrade [24] i to je, kao što rekosmo, praslovenska riječ [25]. Egipatsko **petrȧ** je SVJETLUCANJE, VIDLJIVO [26]; grčko PETRA (πέτρα) je STIJENA, jer su STIJENE po brdima i planinama prve zoromu vidljive u suncu i uveče se zadnji VIDLJIVE. Egipatsko PETRIU znači ONI KOJI VIDI [27] i po tome je Jevrej SIMON dobio ime PETAR:

“Reče im Isus: ‘A vi šta mislite ko sam ja’? A Simon Petar odgovori i reče: ‘Ti si Hristos, sin Boga živoga’. I odgovarajući Isus reče mu: ‘Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu to tebi javili, nego otac moj koji je na nebesima. A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati’.” (*Mat. 16, 15-18*]

Simon je “od Boga” VIDIO Isusa kao Hrista i po tom umnom duhovnom VIĐENJU dobija Simon grčko ime PETROS (Πέτροσ), koje je postalo od grčkog PETRA (πέτρα) ili STIJENA. Ali, prevodioci Novog zavjeta grčko PETROS ne prilagođavaju jezicima tih naroda, te je u latinskim prevodima ostalo grčko PETROS, iako latinski PETRO znači OVAN, jer mu je meso tvrdo kao STIJENA (latinski: PETRA). U prevodima na srpski grčko PETROS ne prevode kao KAMENKO, nego grčko PETROS zamjenjuju već postojećom srpskim imenom PETAR, samo zato da bi tim lažnim prevodom maskirali srpskog, odnosno prehrišćanskog tračanskog PETRA koji je slavljen PETI dan nakon PRVOG dana ljeta.

Grčko PETROS i srpsko PETAR nisu ista imena, nisu istog značenja niti su istog porijekla. Šta znači ime PETAR? Gle: PET AR! Broj PET je PETI DIO, a tračansko AR je SUNCE, saskritsko ARU, po kojem su se Tračani zvali ARIA. Od izraza S AR postaje srpsko ZAR, SVJETLOST.

Srpsko PET u imenu PETAR nosi sljedeća značenja: PETI DIO, PARČE, MJERA, STOPA, NEBO, PONAVLJANJE, PERIODI, NOSAČ, DRŽAČ. Tako PETAR znači MJERAČ AR, tj. MJERAČ SUNCE.

Starovjerci i krstjani su brojali PET DANA za nedjelju i taj period zvali su PETKA. Tako je jedna godina od 365 dana imala 73 PETKE (**73 x 5 = 365**).

I sad dolazimo do istinitog zaključka svega što smo rekli i to su najstariji znakovi broja PET, znakovi najstarijih pisama, petroglifa i znakova na stećima.

Jedno od značenja egipatske riječi PET je PODNOŽJE, POSTOLJE, PRESTOL [28], a znači još i ŽEZLO, STEG, SKIPTAR [29]. Pogledajmo citat iz Jovanovog otkrivenja:

"I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinijem, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda." (*Otkriv. 12, 1*)

Iza lika masonske crkvene Marije ukrivena je zvijezda Danica, vinčanska Dahina zvana Golubica. Mariji, odnosno Danici, je oko glave dvanaest zvijezda što je dvanaest mjeseci godine, a mjesec joj je pod nogama. Znak mjeseca je ovakav: **)**, ali kad je pod nogama onda je u vodoravnom položaju: ‿. Pošto je PETAR Sunce, kad iznad tog mjeseca dodamo simbol Sunca te mu mjesec postane podnožje, dobijemo ovaj simbol: ن . To je Sunčev nebeski prestol, godišnji presto Sunca, Sunčeva najviša godišnja tačka na zenitu u koju Sunce dolazi na prvi dan ljeta. To znači da je PETAR bio arjanski BOG LJETNOG SOLSTICIJA, BOG PRVOG DANA LJETA, BOG DUGODNEVNICE, a prvih PET dana ljeta bili su praznični dani Arjana, jer je tih prvih pet ljetnih dana prvi dio od 73 takva dijela tokom godine, prva PETKA godine.

Zašto je praslovensko PÈTAR značilo NAJVIŠI DIO KUCE? Evo vrh krova: **Λ**. Slovo **Λ** kod Rasena 6-5. v. st. ere i kod prvih Rimljana bilo je znak za broj PET, kasniji rasenski i rimski znak broja PET bilo je i slovo **U**, koje još kasnije Latini preokrecu u **V** [30].

Pogledajmo još neka drevna pisma i slovni znak broja PET:

- kretanska civilizacija (3500-2500 st. ere): **>>>>>** [31];
- protoelamitsko slovo **E** (3200- 2500 st. ere): **)** [32];
- civilizacija Sabe i juznoarapsko (5-1. v. st. ere): **Џ** [33];
- likijsko (prva polovine prvog milenija st. ere): **>** [34]
- starogrcko: **Г**, **П** [35];
- aramejsko (pve decenije nove ere): **>** [36];
- gotsko: **Є** [37];
- arapski: ن [38]

PETAR je BOG LJETNOG SOLSTICIJA, NAJVIŠI BOG, VIŠNJI BOG, OTAC BOGOVA, kao što je kod Grka ZEVS.

Sad ćemo pokazati da grčko PATER (**πἄτήρ**), sa značenjem OTAC, ima isti smisao kao i PETAR.

Za englesko PETAL, latica cvijeta, kažu da je od grčkog PETALON (πέταλον) sa značenjem LIST (drveta) [39]. Grčko PETALOS (πέταλος) znači ŠIRENJE [40], a postalo je od sufiksa –λος (arjansko -ra) i od osnove πετ- (za -πατ), ŠIRITI [41].

Dakle: grčko πετάλος je postalo od osnove ПЕТ- namjesto ПАТ- što znači da su ПЕТ-i ПАТ- istoznačne riječi. Tako u srpskom postoje oblici PETLJICA, PETLJIKA, PATLJICA i PATLJIKA. Arjansko RA nije nastavak, nego punoznačna riječ sa značenjem SUNCE, kao i AR što znači SUNCE. Od PET RA postalo je PETRA i bukvalno znači PET SUNACA, tj. PET DANA od prvog dana ljeta do PETROVDANA. Riječi PETRA i PETAR su sinonimi.

Egipatsko PETRȦ je VIDLJIVOST. Srodnog značenja je od Vuka u zapadnim dijelovima Balkana zabilježeno PATŘITI [42] (osmatrati, izviđati). To je u češkom PATŘITI (pripadati), PÁTRATI (tragati), u poljskom PATRZYĆ (pogled), u slovačkom PÁTRAČ

(tragač) [43]. Tu je i riječ PATROLA za koju tvrde da je iz starofrancuskog.

Keltsko i srpsko BAT (batina, štap) je od PAT, egipatsko PET, grčko PETAURON (motka, prečka, prutka, štap). I ovdje su PAT i PET istog značenja. Svi drevni vladari i prvosveštenici nosilI su BAT kao simbol svjetlosti, simbol SUNČEVE ZRAKE, simbol PROSVIJETLJENOSTI i VLASTI. Poglavica balkanskih Kelta je BATON.

Englesko PAT znači BLAGI UDAR [44]. Englesko PATE znaci GLAVA, KRUNA [45]. Od PAT je englesko BATH (kupatilo), jer je mjesto TOPLOTE i osnovom PAT upućuje na SUNCE. Internacionalna pjesnička riječ je PATOS (zanos, oduševljenje). Od PAT je englesko BATTLE (srednjevijekovno BATAILE), talijansko BATTAGLIA je BORBA, jer je to ŽESTINA, VATRA. Od toga je francusko BATAILON (bataljon). Od PAT preko oblika PATERIA je BATERIJA.

PET je amonski termin ČASTI i po tome su davana vlastita imena: Petifra, Petifera, Petifonijus, Petosiris, Petarbemis [46]:

“Svi visoki oficiri Vavilonjana i Persijanaca uzeli su svoja imena iz svetih titula Sunca. Herodot (I, 3, 61) navodi Petazitesa Magusa, i (I, 7, 40) Patiramfesa, tj. Pata-Ramfana, sveštenika boga Ramfana; grčki Ramfas: bio je brat Smerdisa, i Magusa koji je bio sveštenik Sunca. Ovaj termin ponekad je dodavan kao u Astropata, provincija u Mediji; u Aorpata isto je kao Peta Or, sveštenik Orusa; ili u još labavijem smislu posvećenik tog boga. Jedno od egipatskih božanstava je zvano Neith i njen ime njenog sveštenika preoblikovano je u Pataneit. Značajno je da se služitelji Višne ili Višnua u Indiji sada zovu Petakari i izdvajaju su po

tri linije na čelima. Sveštenik Brame ima istu titulu, Petak Arez, sveštenik Areza ili Sunca.” [47]

Jasno je da su PET i PAT istoznačne riječi:

“Pator ili Petor bila je jedna egipatska riječ ....” [48]

Gledajmo i ovo: za englesko PETAL tvrde da je od grčkog PETALON (πέταλον) sto znači LIST (drveta) [49]. A od čega je nastalo srpsko PETAL (pijetao)? PETAL ima kao vatra crvenu ZRAKASTU krunu na glavi, baš kao što Sunce oko sebe ima ZRAKE, jer PETAL znači ZRAKA, pa i grčko πέταλον (list) bukvalno znači ZRAKA (iz grane).

Kaže naprijed citirani etimolog engleskog da je “osnova PET poslužila za grčku osnovu PAT-. Da li u grčkom jeziku postoji punoznačna riječ PET? Ne, ne postoji, nego je englesko PETIOLE, francusko PÉTIOLE i latinsko PETIOLUM (stopica) istog postanja kao i srpsko PETLJICA i sa istim je značenjem: NOSAČ (lista), DRŽAČ i sve je od PET u srpskom PETA.

A sad o grčkom PATER ili PATIR (πᾰτήρ) sa značenjem OTAC [50]. Najstariji OTAC kod Grka je ZEVS. Evo nekoliko grčkih riječi izvedenih od osnove PAT:

- πατήρ, πατὴρ, πάτερ = ZEVS [51];
- πᾰτήρ = OTAC [52];
- πάτελλα = πατάνη = patella (lat.) = TANJIR, SAN [53];
- πᾰτᾰγή = RUKA, PATLJICA [54] = DRŠKA, DRŽAČ, NOSAČ (ZEVS je grčki VRHOVNI BOG OTAC, DRŽAČ I NOSAČ VLASTI).
- πᾰτᾰγέο = BUKA, PRASAK [55];
- πάτᾰγος = ZVEKET, PRASAKNJE, LOMLJENJE [56];
- πᾰτητής = GAZITELJ [57];
- πάτησις = GAZITI [58];
- πᾰτητός = ZGAŽEN, ZDROBLJEN [59];

- πατά (skitska riječ) = grcki: κτείνω = UBITI [60].

ZEVS je VRHOVNI BOG. On gromovima PRASKOM gromova diže BUKU, GAZI polja i LOMI drveće. On je GAZITELJ koji UBIJA.

Grčko PATER, PATIR (πᾰτήρ) znači OTAC. Riječ PATER ima dva dijela: PAT + ER (πᾰτ + ήρ). Pošto u grčkom nema punoznačne riječi PAT (πᾰτ), treba da je tražimo u drugom jeziku.

Hetitsko PATALHA je VEZA, PATLJICA [61]. Velško PATHAWR je KOJI BRINE [62]. Sanskritsko PAT je VLADAR, GOSPODAR; PODIJELITI SE NA DVA [63]. U srpskom PATA karti je kad oba igrača imaju isti broj karata (2 x 26). Tako se i godina se dijeli na dva glavna dijela: početak godine prvim danom zime sa penjanjem Sunca ka sjevernom nebu do prvog dana ljeta, a drugi dio počinje od prvog dana ljeta spuštanjem Sunca ka prvom danu zime. Vertikala od zimskog i ljetnog solsticija dijeli godinu na dva jednaka dijela po šest mjeseci i to je PATA godišnjeg vremena. PAT pozicija u šahu je remi, neriješeno. Tako i Sunce kad god se nađe na sredini između dva godišnja doba, godišnja doba budu u PAT poziciji.

Grčko IRA (ἱρά) ili IERA (ἱερά) je zmija [64], a IRIS (Ἶρις) je GLASNIK BOGOVA, tj. PERUNIKA [65]. Zmija je simbol vremena i vatre. Korniško ER znači ORAO [66]. Bretonsko i armorićansko ER je ORAO [67]. Starogaelik IR je BIJES, LJUTNJA [68], na latinskom IRA [69]. Sanskritsko ER daje značenja RASTI, DONOSITI, NABAVLJATI [70]. Korijen IR je u IRIS (perunika). Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ [71]. Arapsko IRR [72] i arapsko IRĪS znače VATRA [73].

Nadimak Apola je PATAREUS (Παταρεύς) [74]. Tako grčko PATER ili PATIR (πατήρ, πατὴρ, πᾰτήρ,

πάτερ), znači: GOSPODAR VATRE, ORAO GOSPODAR, GOSPODAR SVJETLOSTI, GOSPODAR SJAJA i to je ZEVS. Jermensko PET i sanskritsko PATI znače GOSPODAR, GOSPOD.

Šezdesetih godina prošlog vijeka kod mjesta Pessinus u oblasti Emir Dag, područje drevne Frigije U Maloj Aziji, pronađeno je Zevsovo svetilište i kameni votivni stub sa natpisom ZEUS PETARENOS [75], dakle je PETAR = PATAR:

“Patora ili Petora, hramovi Sunčevog proroštva, ...” [76]

PETAR ili PATAR je SUNCE, OTAC, PUTUJUĆI MJERAČ VREMENA, DJELILAC VREMENA I DJELITELJ DAROVA, HRANITELJ I ŠTIT, PETELJKA I PATLJIKA ŽIVOTA. Njegov krst je od četiri broja PET (**V**), okrenutih vrhovima (PETARIMA) ka centru krsta. Rasenski broj PET (**Λ**) na kompasima i geografskim kartama pokazuje strane svijeta.

I sad je potpuno jasno zašto je crkva dan apostola Petra i Pavla stavila na peti dan od prvog dana ljeta u vrijeme početka hrišćanstva? Prvi razlog je da izbrišu iz narodog pamćenja kalendarsko znanje i stari kalendar sa PETKOM (nedjeljom) od PET dana, da izbrisu PETAK kao neradni praznični dan i nametnu jevrejskuu sedmicu i da izbrišu znanje o Suncu PETRU, BOGU MJERAČU GODINE I VIŠNJEM BOGU. A crkveni Petar i Pavle su masonski Poluks i Kastor, zvijezde Dioskuri u sazviježđu Blizanci, sinovi Zevsovi (početkom hrišćanske ere na prvi dan ljeta Sunce, tj. Isus crkvenih masona, bilo je tačno iznad njih).

....

[1] Ljubomir Kljakić, Protokulturni arealizam: Milan Budimir i problem Protoslovenskih Protoindoevroplja-

na, Catena Mundi, Knjiga II, drugo izdanje, Catena mundi дoo, Beograd, 2014, st. 842.

[2] J. E. Mansion, Mansion's French And English Dictionary, Part One; New York: Holt, Rinehart and Winston, p. 465.

[3] Ib.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[5] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 417.

[6] Ib., p. 418.

[7] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 285.

[8] Anthony Lalis, A dictionary of the Lithuanian and English languages, Part Second; Chicago, Published by "Lietuva", 1905, p. 268.

[9] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 337.

[10] Ib.

[11] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1206.

[12] Ib.

[13] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 229.

[14] Ib., p. 253.

[15] Ib., p. 255.

[16] Ib.

[17] Ib., p. 253.

[18] Ib., p. 256

[19] Ib.

[20] Ib.

[21] Ib.

[22] Ib., p. 253.

[23] Ib., p. 254.

[24] Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Četvrto državno izdanje; Beograd, Štamparija Kraljevine Jugoslavije, 1935, str. 512.

[25] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 649.

[26] E. A. Wallis Budge, ib., p. 254.

[27] Ib.

[28] Ib., p. 253.

[29] Ib.

[30] Georges Ifran, The Universal History Of Numbers; John Wiley & Sonc, Inc., New York, Chichester, Weinheim, Brisbane, Singapore, Toronto, 2000, Fig. 16, 57A; p. 197.

[31] Ib., Fig. 1, 6; p. 7

[32] Ib., Fig. 11, 1; p. 109; Fig. 11, 8; p. 112.

[33] Ib., Fig. 1, 22; p. 9, 186.

[34] Ib., Fig. 1, 16; p. 8.

[35] Ib., Fig. 16, 11; p. 184.

[36] Ib., Fig. 16. 58, p. 7.

[37] Ib., Fig. 17, 42; p. 226.

[38] Ib., Fig. 19, 1; p. 245.

[39] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 438.

[40] Ib.

[41] Ib.

[42] Petar Skok, Ib., str. 623.

[43] Ib.

[44] Walter William Skeat, Ib., p. 425.

[45] Ib.

[46] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 331.

[47] Ib.

[48] Ib., p. 334.

[49] Walter William Skeat, Ib., p. 438.

[50] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1162.

[51] Ib.

[52] Ib.

[53] Ib.

[54] Ib.

[55] Ib.

[56] Ib.

[57] Ib.

[58] Ib.

[59] Ib.

[60] Ib.

[61] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary, Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 41.

[62] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 398.

[63] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 580.

[64] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib., p. 708, 695.

[65] Ib.

[66] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 50.

[67] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 137.

[68] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

[69] Ib.

[70] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 232.

[71] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 381

[72] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 31.

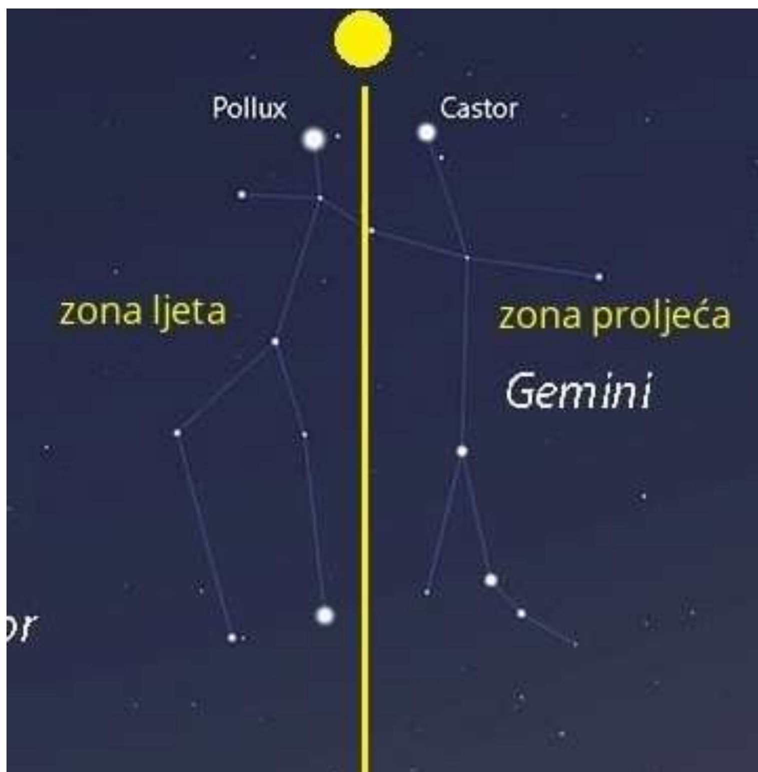
[73] Ib., p. 29.

[74] John Tahourdin White, A Latin-English Dictionary for the Use of Junior Students, Eight Edition; Boston: Ginn, Heatt & Co., 1881, p. 442.

[75] Henk S. Versnel, Faith, Hope and Worship; Leiden, E. J. Brill, 1981, p. 139.

[76] Jacob Bryant and William Holwell, Ib., p. 333.

KASTOR

Zona Sunca na prvi dan ljeta krajem stare
i početkom nove ere.

Kastor je jedna od zvijezda u sazviježđu Blizanci (Gemini) i parnjak je Poluksa. Iznad njih je krajem stare i početkom nove ere bio ljetni solsticij, prvi dan ljeta, dugodnevnica, najviša godišnja tačka Sunca na zenitu, presto Sunca.

Šta znači ime KASTOR (Castor, lat.)? Zvanični etimolozi tvrde da znači DABAR po grčkom κάστωρ, što je besmisleno! Tvrde da je to dabar, a prikazuju KASTORA u likovima dječaka i mladića. To što se grčko κάστωρ oblikom podudara sa KASTOR, to ne

znači da ove riječi imaju isto postanje i isto značenje, jer latinsko CĀSEUS je SIR, a počinje sa CAS kao i CASTOR (zvijezda) i grčko κάστωρ (dabar); ili latinsko CASSIS što je SLJEM; ili CASSIUS, vlastito ime mnogih Rimljana.

Pogledajmo: sanskritsko KAS kao korijen daje riječima značenje ZRAKA, SJAJ [1]. Grčko KASSITE-ROS (κασσίτερος) je KOSITER (kalaj). KOSITER je SJAJAN i zato mu grki naziv počinje sa KAS (κασ-).

Bretonsko CAS znači BORBA, OKRSAJ [2], što je i korniško CÂS [3] (bogovi Sunca su često i bogovi rata) Galsko CAS je OVJENČAN; STRASTVEN; NAGAL [4]. Gaelik CAS znači NAGAL; STRASTVEN, BRZ; UVR-NUT, UVIJEN; OVJENČAN; PENJANJE [5].

Velško, bretonsko i armorićansko TOR je UGLED-NOST, ISTAKNUTOST [6]. Starogaelik TOR je VLA-DAR, VRH, VIS, KULA, KRESTA, PERJANICA, GONI-TELJ [7]. Petar Skok je zabilježio riječ TORMA (burma) [8], TORAK oko glave sveca je OREOL. Irsko TOR je POČETAK [9], anglosaksonsko TORTH znači BLJE-SAK, SJAJ, SLAVA [10], velško TORCH je VIJENAC [11], latinsko TORNO je OKRET; SJAJ [12], grčki TOPÉΩ je OKRET, SJAJITI [13], srpsko TORLAK je SLAVAN [14]. U svim navedenim riječima osnova je TOR i sve su to opisi SUNCA.

Keltsko , tj. tračansko TOR je u grčkom TORMA (τόρμα) sa istim značenjem kao TÉRMA (τέρμα) [15] koje znači GRANICA, KRAJ, CILJ, NAJVIŠA TAČKA; KRUŽNA OKRETALJKA [16]. To je Sunce na najvišoj tački svoje godišnje putanje na ljetni solsticij.

Etrursko, tj. rasensko, ime KASTORA je CASUTRU = CAS UTRU = SJAJ SE UTRE, SJAJ UTRUNI = SJAJ

SE GASI, jer od tog dana sjaj dana se gasi i dani bivaju sve kraći. A sad pogledajmo:

a) Κασ τόρ > Καστόρ

b) CAS TOR > CASTOR

I ko bi od rimske aristokratije svom sinu dao ime CASSIUS (KASIJUS), ime za koje lažovi tvrde da znači RUPA, ŠUPLJINA. KASIJUS znači SJAJNI, a KASTOR je SJAJNI TOR, SJAJNI KRUG prvih dana ljeta, jer je tih dana ta zvijezda bila u sjajnom krugu Sunca. KAS je skraćeno KASS:

"'Kassi' (ili 'Cassi') je titula korišćena u Prvoj feničanskoj dinastiji oko 3000 st. ere kako je potvrеđno u njihovim postojećim natpisima. To je titula usvojena i od velikih dinastija Vavilona koje su vladale carstvom Mesopotamije oko šest vijekova, od oko 1800 st. ere i koje se danas generalno priznaju Arjanima." [17]

"Keltsko CAS znači VATRA." [18]

"Rani arjanski Kāśi spominju se u Vedskoj literaturi kao služitelji svete vatre i posebni zaštitnici Indre." [19]

Naziv KĀŚI sačuvan je u imenu pomeranijskih Slovena KAŠUBA koji danas žive u centralno-sjevernoj Poljskoj.

U srpskom KASNI osnova je KAS: KAS je SUNCE, a sanskritsko NI znači NISKO [20]. Od KAS je KAZ > > KAZATI. KAS (KAZ) je SLOV, RIJEČ, grčki LOGOS od crkve pretvoren u Isusa.

Eto, to je to i ne čudimo se što nam pored svih laži serviraju i laž da je KASTOR grčka riječ sa značenjem DABAR. Judeo-hrišćanska tajna društva su kroz avramske religije zadobili svu vlast nad Srbima, a Srbi ih slušaju k'o Boga, misleći u svojoj zabludi da time Bogu služe, a oni su Srbima, pa i Hrvatima i Bošnjacima i

ostalim Slovenima i svim potomcima tračanskog Arija naroda, sve preokrenuli, skoro sve zatrli i zaglupili ih do fanatičnog debilizma.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 266.

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 46.

[3] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 12.

[4] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[5] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 102.

[6] Robert Williams, Ib., p. 339.

[7] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 560.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 485.

[9] Joseph Bosworth, A compendious Anglo-Saxon and English Dictionary; London: John Russell Smith, 1849, p. 747.

[10] John R. Clark Hall, A Concise Anglo-Saxon Dictionary, Second edition; Cambridge, The University press, 1916, p. 209.

[11] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832. p. 259.

[12] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 478.

[13] John Groves, A Greek and English dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 562.

[14] Vuk Stefanović, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima; Beč, Jermenska štamparija, 1818, stupac 824.

[15] Francis Edward J. Valpy, The Etymology of the Words of the Greek Language; London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 170.

[16] Ib., p. 167.

[17] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate Ltd., 1924. p. 48.

[18] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 171.

[19] Laurence Austine Waddell, Ib.

POLUKS

Zvanični etimolozi tvrde da ime zvijezde POLUKS, koja je parnjak KASTORA u sazviježđu BLIZANCI (Gemini), potiče od grčkog POLUDEUKES (Πολυδεύκης) sa značenjem MNOGOSLATKI. KASTOR je njima DABAR, a POLUKS je VEOMA (Πολυ) SLATKI (δεὐκης). Tako lažovi tvrde, a znajući da su Grci oduvijek bili pederi i pedofili, nije čudo što su POLUKSA u vidu dječaka i mladića nazvali MNOGOSLATKI.

POLUKS na etrurskom, tj. rasenskom, je POLTUKE [1]. Na jednom etrurskom ogledalu ime Poluksa napisano je PULUTUCE [2]. Od PUL je bretonsko PUL ili POL sa značenjem DUBINA [3] i velško PUL sa značenjem TEŽI DA SE USPRAVI, DA SE ISTEGNE [4]. Englesko PULL znači IZVLAČENJE, POTEZANJE i to je opet PRAVOLINIJSKI. Galsko PULLOG je

POLICA [5]. Dakle: PUL znači DUBINA, USPRAVLJANJE, ISTEZANJE, POLICA. Sve to je LINIJSKI PRAVAC. Istog značenja je srpsko POL sljedećim riječima:

• POL = SREDINA = DUŽINA između krajeva;

• POL > POLA, POLOVINA;

• POL > POLE > POLJE = PRAVAC = RAVAN;

• POL > POLUGA;

• POL > POLICA = DUBINA vode pod 90°;

• POL > POLISIJA > POLICIJA (čuva PRAVO, tj. zakon).

Riječi PUL, POL i PAL su sinonimi u nekim riječima današnjih arjanski jezika:

- galski POLA = MOTKA, STUP, MJERA [6];
- gaelik POLL = RUPA, DUBINA [7] = srpski: POLICA;
- talijanski PALA = RUPA;
- latinski PĀLUS = PALICA, ŠTAP;
- srpski PALICA = ŠTAP, MOTKA, STUP, MJERA;
- velški POLION = STUPOVI [8];
- korniški POLYN = ŠTAP [9];
- latinski POLLEX = PALAC
- latinski POLLEO = SNAŽAN;
- srpski: PAL > PALAC (snažan je, jer sam sa jedne strane drži sve što drže ostali prsti).

Dakle je osnova POL u POLUKS istoznačna svim osnovama u naprijed navedenim riječima: istoznačna osnovi PUL u bretonskom PUL i POL sa značenjem DUBINA; istoznačna velškoM PUL sa značenjem TEŽI DA SE USPRAVI, DA SE ISTEGNE; istoznačna engleskom PULL sa značenjem IZVLAČENJE; istoznačna galskom PULLOG sa značenjem POLICA; istoznačna galskom POLA sa značenjem MOTKA, STUP,

MJERA; istoznačna galskom POLL sa znače-njem RUPA, DUBINA; istoznačna srpskom POL, PO-LA, POLOVINA, POLUGA; istoznačna talijanskom PA-LA sa značenjem RUPA; istoznačna latinskom PĀLUS sa značenjem PALICA, ŠTAP; istoznačna velškom POLION sa značenjem STUPOVI; istoznačna kornis-kom POLYN sa značenjem ŠTAP; istoznačna latin-skom POLLEX sa značenjem PALAC; istoznačna latin-skom POLLEO sa značenjem SNAŽAN; istoznačna srpskom PAL u PALICA; istoznačna srpskom PAL u PALAC sa značenjem SNAŽAN. POL, PUL i PAL =
= PRAVAC, MOTKA, STUP, ŠTAP, MJERA DUŽINE.

Vuk kaže da su ŠTÀPIĆI nekakve četiri zvijezda koje stoje jedna prema drugoj kao ŠTAPCI u pređi [11], ali

su to kasniji redaktori Vukovog Rječnika uz Vukove riječi pogrešno dodali svoje mišljenje koje bi to mogle biti tri zvijezde Orionovog pojasa [12]. Vuk govori o četiri zvijezde, a oni navode tri zvijezde. Svašta! ŠTAPI su BLIZANCI, a jedan od ŠTAPA je POLUKS na vrhu jednog ŠTAPA, a KASTOR je na vrhu drugog ŠTAPA. U to se svako pogledom može uvjeriti. Zašto je pun Mjesec od našeg naroda nazvan UŠTAP? Zato što je pri punom Mjesecu pravac Mjesec-Zemlja-Sunce u jednoj liniji pravoj kao ŠTAP. I da bi sve to sakrili, lažovi su našli oblikom slično grčko POLU u grčkom POLU-DEIKES (Πολυδεὐκης), koje znači VEOMA.

Toliko o riječi POL u imenu POLUKS, a sad da vidimo šta znači LUKS?

Latinsko LUX (luks) ili LUKIS je SVJETLOST [13]. Grcko LUKE (λυκε) je JUTRO [14], a grcko LUKOS (λύκος) je SUNCE, tj. SVJETLOST [15]. Ali odakle potiču ove grčki riječi? Potiču od elamitskog LUK, što znači VATRA [16], i od hetiskog LUK-, LUKKAI sa značenjem PALITI (VATRU) [17]. Preko hetitskog i tračanskog, odnosno iz ilirskog zadrzalo su u srpskom kao LÚK (oružje), LÜK (povrće) i LUKAV (bistar, prosvijetljen, mudar). Sumersko LUG

U rasenskom, odnosno etrurskom, imenu POL-TUKE ili PULUTUCE druga riječ je TUKE, TUCE. Od ovih riječi prelaskom **T** u **D** u drugim jezicima postaje DUC, DUCO, DUCE, DUCAT; DUKA, DUKAT, DUG, sa značenjima SJAJ, VIS, VELIK, PRINC, VOĐA.

Na prstenju sa antičkih arheloloških nalazišta bilo je i gravura sa natpisima TUKE:

“Tamo gdje je ova tradicija pronađena u bronzi ili gvožđu ili zlatu, često je praćena osmolikom figurom, Τυχη, Tuke (ili Bonus Eventus), 'danom sreće’.” [18]

Radi se o pogrčenoj rasenskoj riječi TUKE u imenu grčke mitološke boginje Tυχη, što na grčkom znači SREĆA. Srpsko SREĆA postalo je od ZRETJA = SJAJ. Dakle rasensko POLTUKE ili PULUTUCE bukvalno znači ŠTAP SJAJA.

....

[1] *William Betham, Etruria-Celtica: Etruscan Literature and Antiquities Investigated; Dublin: Philip Dixon Hardy and Sons, 1842, p. 50.*

[2] *Ib.*

[3] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 297.*

[4] *Ib., p. 438.*

[5] *William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.*

[6] *Ib.*

[7] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 731*

[8] *William Owen Pughe, Ib., p. 426.*

[9] *Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 153.*

[10] *Vuk Stefanović, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, Jermenska štamparija, 1818, str. stupac 923.*

[11] *Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Četvrto državno izdanje, Beograd, Štamparija Kraljevine Jugoslavije, 1935, str. 875.*

[12] *Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed*

by A. G. Valpy, 1828, p. 242.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Martin Bernal, Black Athena: The Linguistic Evidence, Vol. III; p. 97.

[16] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary, Tome XXV; Paris: Librairie C. Klincksieck, 1967, p. 50.

[17] Maxwell Sommerville, Engraved Gems: Their History & an Elaborate View of Their Place in Art; Philadelphia: Published by the Author, 1889, p. 394.

MJESEC UŠTAP

Kad su Mjesec, Zemlja i Sunce u pravcu štapa, tad je pun Mjesec ili uštap.

Da su naši preci znali astronomiju i heliocentrični sistem, dokaz je UŠTAP, naziv punog Mjeseca.

Zašto je pun Mjesec nazvan UŠTAP? Zato što je u to vrijeme Mjesec na suprotnoj strani pravca linije Mjesec - Zemlja - Sunce. Ta prava linija je ŠTAP, a Mjesec kad se poravna sa Zemljom i Suncem u pravcu štapa je pravac U ŠTAP > UŠTAP.

TREFIO SE TREF

Odakle u srpskom riječ TREF? Ostalo od predaka Tračana kao i kod nekih današnjih potomaka Kelta:

a) gaelik: TRÀTHS = SLUČAJNOST [1];

b) korniški: TREVET ili TREFET = SLUČAJNOST [2]

Značenje riječI TREFITI vremenom se proširilo na SUSRESTI, ZATEĆI, POGODITI, NAĆI. Iz keltskog je germanizacijom ušlo u njemači kao TREFFEN.

....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 843.

[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 165.

RIJEKE SPREČA I PRAČA

Tračani (Kimeri, Kelti, Iliri) naselili su cijelu Evropu, dio Azije i Indije. U nazivima toponima ostavili su tragove svog prisustva na tim terenima. Jedan od tih toponima je hidronim SPREČA, rijeka kod Tuzle. Pogledajmo keltski gaelik:

- SPRAIC (starogaelik) = ISKRA, SVJETLUCANJE; ŽIVOT; KRETANJE; [1]

- SPRACACH = JAK, ENERGIČAN (PRAĆA SE). [2]

Istog porijekla je ime rijeke PRAČA koja izvire na

Romaniji blizu granice sa Jahorinom, a uljeva se u Drinu kod Ustiprače.

....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 522.

[2] Ib.

O IMENU I PORIJEKLU FENIČANA

Herodot kaže da u drugo pokoljenje prije trojanskog rata dolazi do prvih sukoba Feničana sa Helenima zbog otmica žena:

"Sadašnje persijski učenjaci tvrde da su Feničani krivi za taj sukob. Zatim, kažu da su se Feničani doselili sa obala Eritrejskog mora na obale Sredozemnog mora, u zemlju u kojoj i danas žive, te da su odmah odatle preduzimali zamašne pomorske pohode, pa su, trgujući sa egipatskom, asirskom i drugom robom, stigli jednom čak i u Arg. A Arg je tada bio najpoznatiji grad u zemlji koja se sada zove Helada. [1]

U tom Argu na pijaci Feničani su kidnapovali nekoliko žena, među njima i Iju, kćerku ondašnjeg kralja, i odvedu ih sa sobom u Egipat.

Ime Feničana Herodot piše ovako: **Φοίνικας** (ΦΟΙΝΙΚΑΣ). Grčko **Φοί** u imenu ΦΟΙΝΙΚΑΣ daje riječima značenje SJAJAN, ČIST, VEDAR, PROSVIJETLJEN [2]. Grčki **Φοῖβος** (skraćeno **Φοῖβ'**) je APOLO, bog Sunca [3]. Pošto je **βος** od **βίος** sa značenjem ŽIVOT [4], ono **Φοῖ** jedino može da znači SVJETLOST i "vjerovatno je od **φάος** sa značenjem SVJETLOST" [5]. Tako ΦΟΙ u imenu Φοίνικας znači SJAJNI, SVIJETLI, PROSVIJETLJENI.

Druga riječ u imenu Φοίνικας je **νικας**, a osnova **νικα**, od **νικάω** [6], daje riječima značenje OSVAJAČI [7]: **Φοίνικας** = SVIJETLI OSVAJAČI = PLAVOKOSI

OSVAJAČI. Dakle se ne radi o feničanskoj farbi, kako nam pričaju, nego o fizičkom izgledu Feničana.

Po Persijancima, kako navodi Herodot, Feničani su porijeklom sa Eritrejskog mora: **´Ερυθρῆς θαλάσσης**.

Pogledajmo: **´Ερυθρῆς** je sastavljeno od dvije riječi:

1. ´Ερυ,
2. θρῆς

1. Grčko **´Ερυ** u imenu **´Ερυθρῆς**, što je ime mora iz kojeg su Feničani došli u Fenikiju, postanjem je od

Ἔρε iz **Ἔρεβος**. Grčko **Ἔρεβος** (**Erebus**, od **sjene**) znači PAKAO [8]; CRN, MRAČAN, SUMORAN, OBLAČAN [9]. Otkud riječ **Ἔρυ** u gr čkom jeziku? Iz sumerskog i hebrejskog, jer su drevni Eleni otuda porijeklom:

"Iz Vavilona Heleni su došli u Egipat; i bili su isto kao i Auritæ, oni kušitski čobani koji su predugo tu zemlju držali potčinjenu. Otuda čitamo o ***Ποιμενς*** **Ἔλλμνες** i **Βασιλεις Ἔλλμνες**, helenskim čobanima i helenskoj princezi, koji su vladali u ranom djetinjstvu tog naroda. Oni su bili ono što ja skupno nazivam Amonci, potomci Hama, koji je po nejevrejskim piscima poznati prvorođeni sin Deukaliona, ili Noja." [10]

Sumersko ER znači PLAKATI [11]. Svako plakanje je TAMNO, CRNO stanje duše. Hebrejsko **Ereb** (1. Moj. 1, 2), znači TAMA, NOĆ, SUMRAK [12] u grčkom **je Ἔρεβος** (**Erebus**). Isto kao što je premutacijom od grčkog **ἐρε** iz grčkog **ἐρεύθω** (sa značenjem POCRVENIO) nastalo **Ἔρυ** u **Ἔρυθρὸς** [13], tako je od **Ἔρε** iz grčkog **Ἔρεβος** (sa značenjem CRN, TAMAN) postalo **Ἔρυ** u **Ἔρυθρῆς**.

Grčko **Ἐρυ** u imenu **Ἐρυθρὰ**, ime afričko-arabijskog Crvenog mora, postanjem je od **Ἔρε** u grčkom **Ἔρευθος** sa značenjem CRVENILO, RUMENILO [14]. Ovo more naziva se Crvenim morem tek od vremena hrišćanstva, a mnogi bibliolozi smatraju da mu je pravo ime *More trske*, hebrejski ***Yam Sûph***.

I sad da razjasnimo: grčko **Ἔρεβος** je **pakao**. Po grčkoj mitologiji pakao je mjesto sjenki, mraka, podzemni svijet mrtvih. Ovako Homer opisuje pakao kroz usta boga Posidona, koji govori o podjeli sfera vlasti između njega, Zevsa i Aida:

"Tri su nas brata od Krona, što njemu ih rodila Reja,
Diva i mene i, trećeg, Aida, što mrtvima vlada.

Sve se na troje razda, i svaki dobije vladu:
Kada smo bacilli kocku, za svagdašnje stanište dobih
More penovito ja, a Aid je dobio tamu,
A Div prostrano nebo u oblacima i eteru ....” [15]

Aid, Had ili **Ad** je bog pakla, dobio je TAMU, a ona je CRNA, što je na grčkom **΄Ερεβος**, kod Homera je **΄Ερέβευς** [16]. Od korijena **΄Ερ-** u **΄Ερεβος** je **΄Ερυθρῆς**, Herodotovo ime CRNOG MORA: more **΄Ερυθρῆς** (**Eritʰres**), more sa čijih su obala u Fenikiju došli Feničani, je TAMNO, tj. CRNO MORE, baš onakvo u kakvim ga predjelima opisuje Homer kad govori o Kimerima i njihovom staništu:

“A kad već sprave sve uredismo pò lâđi crnoj,
Sjedosmo, a vjetar tada i krmar krenuše lađu.
Čitav je brodila dan, a jedra joj naduta bjehu.
Utone sunce, i svi se po redu zamrače puti.
Lađa nam nađe međe Okèana dubokih struja;
Zemlja je tamo i grad Kimérânâ, koji su mrakom
Obaviti i maglom; žarkovito nikada sunce
Lučama svojima na njih ne gledi, ni onda kad gore
Ono se uspinjat stane sa zemlje na zvezdano nebo,
Ni onda, kad se k zemlji s nebesa naginje dolje,
Nego strahovita noć nad jadnícima širi se tima.” [17]

Sva zemlja Kimerana je u sjeni, u tami, u mraku, nema Sunca, sve je CRNO. Herodotovo **΄Ερυθρῆς θαλάσσης**) znači CRNOTRAČKO MORE.

2. Druga riječ u Herodotovom imenu mora **΄Ερυθρῆς** je **θρῆς**. U grčkom **θρῆς** korijen je **θρ-** (**τʰρ**), isti korijen kao srpsko TR- u TRAK, TRAKA, TRAČANI. Tako grčko **Θρᾴκη** znači TRAKIJA [18], a grčko **Θρᾲξ** znaci TRAČAN (TRAČANIN) [19]. Korijen **θρ-** srodan je korijenu TR- u srpskom TRN (▲ ili ▼). Zrake Sunca

vedrog neba su TRNASTE, a kad ga oblak zakrili, zrake su TRAKASTE.

Grčko **θρήκη** je isto kao i **Θρᾴκη**, TRAKIJA [20]. Ime Tračana Ksenofan piše **θρῆίκές** [21] u kojem je osnova **θρῆ** ista osnovi u imenu mora **Ἐρυθρῆς**: **Ἐρυ θρῆς**. Osnova **θρῆ** odgovara tračanskoj osnovi **θρή** i osnovi **θρὴ** u tračanskom **Θρὴξ**, bog Sunca, ORFEJ [22]. Sunce je TRAČNO, VATRENO, CRVENO, a korijen **θρ-** u **θρῆς** daje riječ **θρῆς** sva ta značenja, jer su ta značenje u imenu TRAČANI. Grčko **Τρήϊσσα**, **Τρήϊσσας**, **Τρήϊσσῃ** je TRAČANKA [23].

Grčkom **θρῆς** odgovara francusko TRÉS u TRÉSOR sa značenjem BLAGO, RIZNICA. Bukvalni smisao toga ja SJAJ ZLATA. Francusko TRESSE znači LOKNA, UVOJAK, KOVRDŽA, PLETENICA. Sve su to SPIRALE kao simboli VATRE, SVJETLOSTI I SUNCA.

Grčkom θρῆς odgovara i srpsko TRES u TRESET, TRESKA, TREŠNJA. Sve je vezano za VATRU i CRVENU BOJU kao što Ksenofan u 6. vijeku stare ere ukazuje na plave oči i crvenu kosu Tračana:

"I Tračana oči su plave i kosa crvena." [24]

Dakle Herodotovo Ἐρυθρῆς znači CRNOTRAČKO, a Ἐρυθρῆς θαλάσσης je CRNOTRAČKO MORE, a ne neko CRVENO MORE (Ἐρυθρὰ Θάλασσα) uz Persiju. Feničani su porijeklom iz Kolhide sa obala Crnotračkog mora. Da je to to tačno svjedoči Herodot sljedećim riječima:

"Persijanci, dalje pričaju da su poslije toga Heleni (ne mogu da kažu koji su to bili) doplovili u feničanski grad Tir i onde ugrabili kraljevu kćer Europu. To su vjerovatni bili Krićani. Na taj način su Feničanima vratili milo za drago. Kasnije su Heleni bili krivi za drugu nepravdu. Otplovili su na velikoj lađi u Aju, u Kolhidi, i

na rijeku Fasid, i onde su kad su svršili sve zbog čega su bili došli, ugrabili kraljevu kćer Medeju. Kolhidski kralj je poslao izaslanika u Heladu i zatražio odštetu za otmicu i da mu vrate kćer. Heleni su mu odgovorili da on i njegovi Feničani nisu platili odštetu za otmice Ije iz Arga, te da oni njemu zato neće da plate odštetu.” [25]

U sljedećoj generaciji nakon toga za revanš Helenima Paris iz Troje otima Jelenu. [26]

Feničani su iz kimerijske Kolhide, a Kolhida je na obalma Crnotračkog, danas Crnog, mora. Feničani su Kimeri, tj. Tračani: SJAJNI ili TRAČNI. Zvanična judeo-hrišćanska istorija Feničane je proglasili Semitima porijeklom iz nekog imaginarnog “Crvenog mora u Persijskom zaljevu”, radi potreba judaizma i lažne istorije Hebreja.

....

[1] Herodotova Istorija, I, 1; Matica srpska, Novi Sad, 1988, str. 7.

[2] John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 592.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib., p. 407.

[7] Ib.

[8] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 244.

[9] Ib.

[10] Jacob Bryant, New System, or An Analysis of Ancient Mythology, Vol. III; London, 1776, p. 156.

[11] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 213.

[12] Theophilus Gale, The Court of the Gentiles: Or, A Discourse Touching the Original of Human Literature, Book I, Part II, Chapter I; Oxon: Printed by H. Hall, 1672, p. 15, 56.

[13] Francis Edward J. Valpy, The Etymology of the Words of the Greek Language; London: Longman, Green, Longman and Roberts, 1860, p. 50.

[14] Ib., p. 247.

[15] Homer, Ilijada (prevod: Miloš, N. Đurić), 15, stih 187-192.

[16] Homer, Odiseja (prevod: Toma Maretić), 11, 37.

[17] Ib., Pjevanje 11, 9-19.

[18] John Groves, Ib., p. 291.

[19] Ib.

[20] Ib.

[21] Hermann Diels, Die Fragmente der Vorsokratiker; Berlin: Weidmannsche Buchhandlung, 1912, p. 61.

[22] Ib., p. 292.

[23] John Groves, Ib.

[24] Hermann Diels, Ib.

[25] Herodotova Istorija, I, 2.

[26] Ib. I, 3.

O EGIPATSKOM CRVENOM MORU

Ovdje ćemo pokazati kako je judeo-hrišćanska zvanična nauka starobiblijsko Egipatsko more proglasila crvenim morem kako bi falsifikovala porijeklo Feničana i Feničane, prve tvorce zvaničnog fonetskog pisma, proglasili Semitima “sa obala Crvenog mora”.

U Mojsijevoj knjizi Izlaska nigjde se kazuje ime mora kroz koje su Hebreji, navodno, prešli pri egzodusu iz

Egipta. Ovo more naziva se Crvenim morem tek od vremena hrišćanstva, a mnogi bibliolozi smatraju da mu je pravo ime ***More trske***, hebrejski ***Yam Sûph***:

“Sada je sasvim očigledno da je prevod ‘Crveno more "pogrešan, jer *Yam Suph* treba biti ‘More trske’ ili ‘More močvara’.” [1]

“More nama poznato kao Crveno more od Izrailćana je zvano ‘more’ … naročito ‘sea of **sûph**’. [2]

“Septuaginta to uvijek prevodi **ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα** (osim u Sud. Xi, 16, gdje je **Σὶφ** sačuvano).” [3]

Zašto su prevodioci grčke Biblije odabrali naziv CRVENO MORE, to niko ne zna, a odabrali su samo radi toga da Herodotovo feničansko **Ἐρυθρῆς** θαλάσσης u kimerijskoj Kolhidi prikažu kao neko južnosemitsko “Crveno more” od sjeveroistočne obale Afrike i zapadne Arabije do Persijskog zaljeva i Indijskog okeana.

…………………………

[1] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p.709.

[2] William Smith, A Dictionary of the Bible, Vol. III; London: John Murray; Walton and Maberly, 1863, p. 1009.

[3] Ib.

“JEF” - SKRAĆENO ZA “JEFET”

Feničani su Kimerci iz Kolhide sa priobalja Crnog mora. Kimerci su od Gomera, Asirci ih zovu Gimiri. Gomer je od Jafeta ili Jefeta (to su dva ravnopravna biblijska imena).

Na jednoj drevnoj kovanici sa likom boga koji sjedi na krilatom kolu vremena sa sokolom na dlanu, feničanskim slovima prvih vijekova prvog milenijuma piše JEF, što je skraćeno od JEFU, JEFET ili JAFET.

U interesu judaizma i lažne istorije Jevreja, zvanična judeo-hrišćanska nauka je Feničane proglasila Semitima “negdje iz Persijskog zaljeva zvanog Crveno more”, iako Herodot na samom početku svoje Istorije

Feničanska slova	
900 st. ere	glas
Ƶ	J
ᛦ	E
𐤊	F
𐤊 ᛦ Ƶ = J E F	

Feničanski natpis na novcu 9-6. vijeka: JEF (slova: Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & Co., 1927, Plate I).

Starofeničanski natpis JEF je skraćeno od JEFUT, JAFET.

navodi da su porijeklom iz Kolhide (*Herodot, I, 2*).

Zvanična judeo-hrišćanska nauka ovu kovanicu je proglasila hebrejskom sa natpisom JHV, što je za njih skraćeno od JEHOVA, iako je naziv JEHOVA tek od perioda vremena Renesanse i Reformacije, inače je u biblijskim spisima samo JHVH (samoglasnici nisu pisani).

Sve ovo svjedoče drevni ekonimi na području Palestine. Hebrejsko JAFIA, grčko Ἰαφαγαί, *Japhie*, znači SJAJAN [1]. JAFIA je današnji grad HAIFA u Izraelu. JAFLETI ili JAFLETITI su narod koji je živio u Palestini

prije dolaska biblijskih Hebreja [2]. Njihovo pleme su JEFUSITI, JEFUSI. Prelaskom **F** u **V** nastalo je njihovo biblijsko ime JEVUSITI, JEBUSITI ili JEBUSI čiji je grad JEFUS, biblijski JEVUS ili JEBUS, kasnije od nazvan biblijskim nazivom SOLIMA (Σόλυμα), pogrčeno JEROSOLIMA (Ίερρόσουμα) [3], tj. JERUSALIM, GRAD SUNCA.

Fig. 101. Yehud coins:
(1) *yhd* in Aramaic letters

Neki autori tvrde da je ovdje aramejskim pismom napisano JHD, skaćeno od od Jehud (Joseph Naveh, Early History Of The Alphabet; The Magnes Press, The Hebrew University, Jerusalem, 1997, p. 115).

Otkud grad JAFA (JAFO) u Fenikiji? Po JEFI, Jafetu, praocu Feničana, ocu Gomerovom od kojeg potiču Gimerci, tj. Kimerci od kojih su i Feničani. Na hebrejskom ime JAFET glasi JEFET, grčki Ίάφετ. Hebrejsko JEFET znači ŠIROKO RASPROSTRANJENJENI,

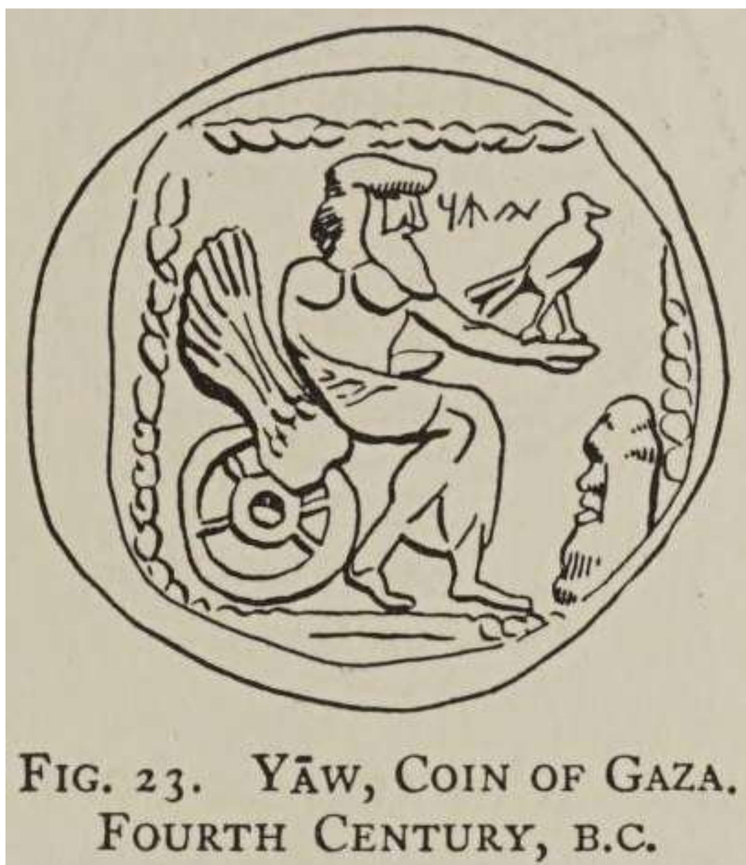

FIG. 23. YĀW, COIN OF GAZA. FOURTH CENTURY, B.C.

Na ovom crtežu novčića natpis je ispred lica božanstva (Stephen Herbert Langdon, The Mythology of All Races, Vol. V; Archeological Institute of America, Marshall Jones Company, Boston, 1931, p. 43).

RASIJANI. Hebrejsko JAFO znači LJEPOTA [4].

Sad nekoliko riječi o prikazu pominjane kovanice na crtežu iznad (natpis ispred lica božanstva):

"Ime je originalno napisano Yāv kako je dostavljeno iz najstarijih pisanih izvora iz Samarije i među Samarjanima u egzilu u Asiriji, gdje je ime božanstva imalo nepromijenjeni oblik u svim vlastitim imenima." [5]

Malo zatim iznad citirani autor kaže:

"Kovanica iz Gaze u južnoj Filisteji, četvrti vijek st. ere, perioda jevrejskog potčinjenja zadnjem persijskom kralju, ima jedini poznati prikaz ovog hebrejskog božanstva. Slova **J H V** urezana su odmah iznad sokola (?) kojeg bog drži u ispruženoj lijevoj ruci (Sl. 23)." [6]

Ko je JAV? JAV je JEFU ili JAFU = JEFET = JAFET. Na novčicu su upisana feničanska slova **JEF**, a ne **JHV**.

Srednje slovo u natpisu na novcu je feničansko **F**, koje oni čitaju kao **H**, mada u tom obliku slovo **H** uopšte nije postojalo ni u feničanskom ni u vijekovima kasnijem armejskom pismu, već je iz zapadnoarabijskog pisama iz prve polovine prvog milenija stare ere. Njihov metod je vrlo prost: da bi nešto ličilo na hebrejsku riječ, oni feničansko slovo pročitaju kako njima odgovara kao "specifična forma tog slova u aramejskom pismu", jer su Hebreji govorili aramejskim. Isto tako štimaju "aramejsko" slovo **D** i zato jedni na novčiću vide **JHD**, a drugi **JHV**, a u realnosti to je **JEF**, tj. **JEFU**.

…………………………

[1] John Kittoand William Lindsay Alexander, A Cyclopædia of Biblical Literature, Vol. II; Edinburgh: Adam and Charles Black, 1876, p. 466.

[2] Ib.

[3] Ib., p. 505.

[4] Ib. p. 636.

[5] Stephen Herbert Langdon, The Mythology of All Races, Vol. V; Archeological Institute of America, Marshall Jones Company, Boston, 1931, p. 42.

[6] Ib., p. 43.

KO SU FILISTEJI ILI PALESTINCI

Nije li čudno da Biblija Mazora, kompletirana između 7-10. vijeka, ni jednom ne spominje Feničane, iako je carstvo Izrailjevo, barem sjevernom granicom moralo da graniči sa državom Feničana, ali nema Feničana u Mazora Bibliji. Spominje se Hiram car tirski, spominje se i drugi Hiram Aviv, protomajstor gradnje Solomonovog hrama i Solomonovog dvora, čiji je otac Tirac, ali nema Fenikije, niti se spominju Feničani. Kako to može biti?

Kolika je bila Fenikija u vrijeme svog najvećeg procvata, to se ne zna, ali istoriografi, počev od Herodota, govore o granicama Fenikije po stanju njihovog vremena. Tako Strabo kaže da su njene sjeverne granice od grada Orthosia pa sve južno do grada Pelusium u Egiptu (xvi. pp. 753, 756) [1]:

"Od preostalog dijela morskom obalom od Orthosie do Pelusiuma zvano je Fenikija, što je uski pojas i leži ravan uz more, dok je unutrašnjost iznad Fenikije, što se Arapa tiče, između Gaze i Antilibana, zvano Judeja." [2]

Pogledamo li priloženu kartu, vidimo grad Peleusium uz deltu Nila. Da li su od tog grada pa sjeverno obalom Feničani od početka držali, ili su se južno širili kasnijom kolonizacijom, to ne znamo, ali prisustvo Feničana na obalnom dijelu je evidento.

Zašto Mazora Biblija ne spominje Feničane pod tim imenom, nego ih naziva Tircima. Tir je poznati trgovački centar i pominje se u Bibliji, npr. kod Ezekilja (26, 1-21). Zašto su Feničani svom gradu, čuvenoj tvđavi davnog vremena, dali ime Tir?

Običaj drevnih naroda bio je da svojim prvim gradovima daju imena svojih predaka. Tako su i Feničani po doseljenju na svoje novo stanište na strareški najpovoljnijem mjestu: na liticama malog priobalnog kamenog ostrvceta sagradili su visoku kulovitu tvrđavu i po svom pretku utvrdu nazvali Tir. Ko je Tir?

Postojala su dva Tira: prvi Tir ili Tiras je sin Jafetov, brat Gomera, Magoga, Madaja, Javana, Tubala i Mešeha; drugi Tir je Tiroš (zvani i Tilmaz, Talmaz i Tauri) sin Togarmin, unuk Gomerov i praunuk Jafetov. Dakle su Feničani Jafetovci, Arjani, a nisu Semiti kako ih

predstavlja zvanična judeo-hrišćanska istorijska škola. Sarmatska pokrajina TIRA (TIRANION, TYRA, lat.) dobila je ime po Torgaminom TIROŠU. U stara vremena rijeka Dnjestar zvala se TIRA (TYRA, TYRES), a lokalni Sarmati oko rijeke zvali su se TIRITA (TYRITA, TYRIGETAE, lat.). Bilo je Sarmata i u Aziji i tamo su imali grad TIRAMBE (TYRAMBE, TYRAMBIS, lat.). U zakavkaskoj Skitiji živjeli su TIRMENI (TYRMENII, lat.), a oni su potomci Jafetovog sina TIRASA.

U Dalmaciji bijahu gradovi TIRISA (TYRISSA) i TILIRIUM. U Trakiji bijaše više gradova sa korijenom TIR- od koji su TIRISTAS (TYRISTASIS) i TIREDICA (TYREDIZA, TYRODIZA). TIRANA u današnjoj Albaniji po TIROŠU nosi ime. Oko rijeke Gang u Indiji živjeli su Arijci pod imenom TIRANOZBOSI (TYRANNOSBOAS), a na Siciliji bijaše grad TIRACINA (TYRACINAE). Etrurce su zvali TIRENI (TYRRHENI).

Herodot kaže da su Feničani u helenskom Argu oteli helensku djevojku Iju [3]. Nakon tog Tiru Heleni otimaju feničanskog kralja kćerku Evropu [4], a nakon toga u Kolhidi otimaju tamnošnjeg kralja kćerku Medeju pod izgovorom feničanske otmice Ije iz Argosa [5]. Malo kasnije, u sljedećem koljenu, Trojanac Paris za osvetu Helenima otima Helenu [6].

Nisu se Heleni svetili Egipćanima, nego Feničanima i ondašnjim Kolhiđanima, rođacima Feničana, jer su Feničani porijeklom sa obala Crnog mora (Herodotovo Ἐρυθρῆς θαλάσσης). Nije se ni Trojanac Paris svetio Egipćanima, nego Helenima zbog otmica djevojaka iz njegovog naroda, a Trojanci su bili Brigi, tj. Tračani, odnosno Kimeri, tj. Gomeri. Dakle su i Feničani bili Kimeri, tj. Tračani, odnosno Brigi.

Nego da se vratimo temi nepominjanja Feničana u jevrejskoj Mazora Bibliji.

Palestina je od Hebreji zvan Kanan, a njene prehebrejske domorodce zvali su Kananci. U grčkoj Septuaginita Bibliji, za razliku od vijekovima mlađe Mazore, spominju se Feničani. I gle čuda:

"Septuaginta često hebrejsko Kanan i Kananci prevodi sa Fenikija i Feničani." [7]

I zaista u Septuaginti Hanan se naziva i imenom Fenikija:

"I djeca Izrailjeva jela su manu četrdeset godina, dok nisu došli u zemlju jeli su manu, dok ne dođoše u predio Fenikije." (*Egzodus, 16, 35*)

"U taj dan ne bi mane nakon što jedoše od zita te zemlje, i djeca Izrailjeva nemahu više mane: i uzeše te godine plodove zemlje Feničana." (*Jošua, 5, 12*)

Izrailjci su usli u Kanan čim su pregazili Jordan i tu su jeli plodove feničanske zemlje, dakle su po Septuaginti Kanan i Fenikija ista zemlja.

Septuaginta spominje Feničane u sljedećim knjigama: Egzodus, 6:15; 16:35; Jošua 5:1, 12; i Jov 40:30. Tu su Feničani **Φοινίκων**, a Fenikija **Φοινίκης**.

U vrijeme pisanja Novog zavjeta Feničani su ujedno i Hananeji i Sirofeničani.

"I gle, žena Kananejka izađe iz onijeh krajeva, i povika k njemu govoreći: pomiluj me Gospode sine Davidov! moju kćer vrlo muči đavo." (*Mateja, 15:22*)

Ovako to opisuje Marko:

"A žena ta bijaše rodom Grkinja Sirofeničanka, i moljaše ga da istjera đavola iz kćeri njezine" (*Marko, 7:26*).

Ta ista žena Hananejka kod Marka je Grkinja rodom, po narodu Sirofeničanka, dakle se Feničani polako pretapaju u Sirce, asimiliraju se u lokalno stanovništvo.

A šta je sa famoznim Filistejima, po Bibliji žestokom neprijateljima Hebreja i vrsnim znalcima kovanja oružja i koje Hebreji, po Bibliji, nikad nisu uspjeli istrijebiti kao ostale narode Kanana? Ko su Filisteji?

Grčka Septuaginta Filisteje naziva **Φερεζί**, (Ferezi). Osnova **Φερε** (od **φέρω**) [8] u nazivu **Φερεζί** znači **nosači**, **donosači, isporučioci** [9].

Hebreji su Filisteje zvali **Pelishtîm** [10], a Palestinu **Pelesheth** [11].U **Pelishtîm** korijen je **Pe**l, a osnova sa tim korijenom u **Pelesheth** je **Pele**. Hebrejsko **Pel** u vlastitom hebrejskom imenu **Pelatyâh** znači **dostavljen**, **isporučen** [12], a hebrejsko **Pele** u vlastitom imenu **Pelet** znači **dostavljač** [13].

Hebrejsko **sheth** u nazivu **Pelesheth** znači **naknada**, **obeštecenje** [14]. Tako naziv **Pelesheth** znači **dostavljač uz obeštećenje**, **dostavljač uz nadoknadu**, što znači da je Palestina, ili **Pelesheth,** zemlja dostavljača uz nadoknadu. Ko bi to mogao biti? To su trgovci, trgovci Feničani. Trgovci Feničani ili **Pelishtîm** su dostavljči (robe) i za svoj trud kroz veću prodajnu cijenu uzimaju nadoknadu i obeštećenje za dostavu i svoj trud. Dakle su Feničani i Filisteji jedan isti narod sa dva imena, a porijeklom su iz kimerske, tj tračanske Kolhide na obalama Crnog mora. Pošto su trgovci pohlepni za parama, ako ikako mogu oni mušteriju **pelješe** i **opelješe**.

Judaizam kao religija u Palestini osnivan je tek od 459. st. ere povratkom Ezre iz Vavilona sa njegovom u Vavilonu napisanom knjigom Mojsijevih zakona. Otuda proizilaze i veze Srba sa Jevrejima, jer su i mnogi

Feničani prihvatali judejsku vjeru koja je zapovijedala obrezivanje, a Feničani i Sirci su taj običaj mnogo ranije primili od Egipćana [15]. Zato Herodot ne spominje Hebreje među obrezanim narodima [16], jer je judaizam, sa obavezom obrezivanja, u Herodotovo vrijeme sredinom 5. vijeka st. ere, tek bio u začetku. Prije tog vremena Hebreja u Palestini nije bilo, stvoreni su kroz judaizam od Feničana, Siraca i drugih naroda Palestine, isto kao što su kasnije mnogi novi narodi stvoreni hristijanizacijom i islamizacijom.

I na kraju malo o "hebrejskom" jeziku:

"Pokazivanje ovog značajnog identiteta između jezika kananskog i hebrejskog 'očito vodi' prema mišljenju gospodina Tvisletona, 'do zaključka da su Hebreji *usvojili* feničanski jezik kao svoj vlastiti jezik; a gospodin Kenrik kaže, još pozitivnije: 'Mora biti da su Preci Jevreja govorili sirijski (tj. aramejski), a ne hebrejski, tj. kananski'." [17]

Hebrejskog jezika nije bilo, jer nije bilo ni Hebreja, nego su Hebreji nastali od Feničana i Siraca koji su prihvatali judaizam od vremena 459. St. ere kad je Ezra došao iz Vavilona sa napisanom knjigom "Mojsijevih zakona" i svojih dvanaest saradnika:

"Potom oglasiše po Judeji i Jerusalimu svijem koji se vratiše iz ropstva, da se skupe u Jerusalim, a ko ne bi došao za tri dana po dogovoru knezovskom i starješinskom, da se sve imanje njegovo razaspe a sam da se odluči od zbora onijeh koji se vratiše iz ropstva."

(Ezra, 10, 8)

A vratilo se iz Vavilona 1576 punoljetnih muških glava (Ezra, 8, 1-14), plus članovi njihovih porodica:

"I sjeđaše sav narod na ulici pred domom Božjim aršćući radi te stvari i od kiše." (Ezra, 10, 9)

……………………………

[1] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, Boston: Little, Brown and Company, 1854, p. 605.

[2] Strabo, XVI, 2, 21.

[3] Herodot, I, 1.

[4] Ib., 2.

[5] Ib.

[6] Ib., 3.

[7] William Smith, Ib., p.

[8] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1661-1662.

[9] Ib.

[10] Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 651.

[11] Ib., p. 614.

[12] Ib., p. 633.

[13] Ib.

[14] Ib., p. 785.

[15] Herodot, II, 104.

[16] Ib.

[17] Augustus Samuel Wilkins, Phoenicia and Israel; London: Hodder and Stoughton, 1871, p. 10-11.

KASIOPEJA

Govore nam da je ime sazviježđa KASIOPEJA grčkog porijekla (grčki: Κασσιόπεια ili Κασσιέπεια; latinski Cassiopeia ili Cassiepeia). Lažu nam, lažu, kao što su nam i lažne vjere izmislili!

Pogledajmo: sanskritsko KAS kao korijen daje riječima značenje ZRAKA, SJAJ [1]. Grčko KASSITEROS (κασσίτερος) je KOSITER (kalaj). KOSITER je SJAJAN i zato mu grčki naziv počinje sa KAS (κασ-). KAS je skraćeno od KASS:

"'Kassi' (ili 'Cassi') je titula korišćena u Prvoj feničanskoj dinastiji oko 3000 st. ere kako je potvrđno u njihovim postojećim natpisima. To je titula usvojena i od velikih dinastija Vavilona koje su vladale carstvom Mesopotamije oko šest vijekova, od oko 1800 st. ere i koje se danas generalno priznaju Arjanima." [2]

“Keltsko CAS znači VATRA.” [3]

Englesko BEAK, bretonsko BÉK [4], galsko PEAC [5] znače ŠILJAK, OŠTRI VRH. Riječi su postanjem od keltskog PEA, od čega je i englesko PECK i srpsko PECKATI. To je isto engleskom PIKE, bretonskom PÍK. Pravi smisao je OŠTRI VRH ili ŠILJAK; PEAK, BEAK i PIKE su varijante iste riječi [6] i keltskog su originala kao i srpsko PILA: KASIOPEA znači SJAJNI SILJAK. Riječ nije grčka, nego keltska, tj. tračanska.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 266.

[2] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate Ltd., 1924. p. 48.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 171.

[4] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 55.

[5] Ib.

[6] Ib., p. 442.

SEDAM VLAHA

Iz mitologije Makiritare Indijanaca iz gornjeg toka rijeke Orinoko u Venecueli:

“VLAHA, poglavar Širića, Zvjezdanih ljudi, poveo je njih u nebo gdje se pretvorio u Plejade, zajedno sa svojih šest demodede. Ovo je sazviježđe simbol mira i

harmonije, najvažnije u određivanju vremena makiritarske sjetve.” [1]

“Demodede” je duh. [2]

“Po priči Makiritare naroda, ‘sedmorica ljudi’, poznatih kao Vlaha, napravili su ljestve, put u Nebo, a oni, sa svojih sedam strijela, penjali su se bez ljestava. Kada su to pravili, puta nije bilo. Oni su bili prvi koji su stigli.“ [3]

Pomenutih Indijanaca SEDAM VLAHA su srpskih SEDAM VLAŠIĆA.

....

[1] Marc de Civrieux, Watunna: An Orinoco Creation Cycle; Austin, TX, The University of Texas Press, 1997, p. 210.

[2] Ib., p. 144.

[3] Ib.

ČETA

Kaže P. Skok ovako:

“**četa** f (Vuk, 15. v.) = *ieto* n (Zoranie, Kosmet) ‘troupe, Schaar’. Praslavenski ratnički izraz poznat svim Slavenima osim Česima. U poljskom je *czata* posuđenica iz madžarskoga. Nema paralela u baltičkoj grupi (upor ipak *skėsti*) nego u italokeltskoj : lat. *cat-erva* i ir. *cethern* imaju istu osnovu i isto značenje.” [1]

I kaza Skok da je riječ ČETA praslovenska porijeklom iz italokeltskog. Talijani i Kelti starinom su od Kimeraca, tj. Tračana, te riječ CETA nije iz italokeltskog, nego iz keltskog, jer i talijanski potiče od keltskog, tj. tračanskog: CHETUA, CHETVA znači SKUP, SKUPINA, ZBOR ili ČETA [9] i prvenstveno se odnosi na MJESTO ZBOROVANJA [3].

A WILD ASS, Asen guill, w.; asenguil, B.
AN ASS COLT, Asenza, B.
ASSAULT, *v.* Trîa, B.
ASSEMBLY, *s.* Cetva. w.; chetva, ketva, P.; chetua, w. But these words seem to mean the *place* of assembly. Bagat, cuntellet, cuntully, P.; sened, senedh, B.
ASSERTER. *s.* Dadloyar, dadloyer, dathluur, P.
ASSIST, *v.* Gwerés. werés, w.; guerés, P.; amwyn. B.
ASSISTANCE, *s.* Gwerés, gwerés, w.; gwerras, gweret, P.; werés, w.; uerraz, P.

Isto značenje ima i keltska (bretonska i velška) riječ SENED, SENEDH od koje je nastao naziv ZENICA, jer je tu 8. aprila 1203. bio Bilinopoljski ZBOR, SABOR.

I stalno ukazujem na keltsko, odnosno kimerijsko, tj. tračansko porijeklo Srba i svih Slovena, ali otpor judeo-hrišćanske, tkz. “bečko-berlinske” škole, pa i islamsko-arapske škole, to uporno prećutkuje i negira.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 314.

[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 9.

[3] Ib.

TROJA I KOLHIDA SU JEDNA ZEMLJA

Govoreći o Feničanima i njihovoj otmici kćerke helenskog kralja iz Arga [1], Herodot kazuje da su Heleni radi osvete oteli kraljevu kćerku feničanskom kralju u Tiru [2], zatim su ukrali kćerku kralja iz Kolhide [3], a Trojanac Paris, za revanš Helenima, krade od Helena Helenu [4]. Tu se ne kradu obične djevojke iz prostog naroda, nego iz najviših slojeva aristokratije, što navodi na zaključak da su Kolhiđani i Trojanci jedan narod u sukobu sa Helenima, te su, možda, i nazivi TROJA i

KOLHIDA dvije oblikom različite riječe, ali istog značenja?

Cijelu Evropu naselila su plemena su Kimerijaca, tj. Tračana, a za Trojance se zna da su bili Brigi, tračanski narod, i da su im u odbrani Troje od Helena pomagali i Kolhiđani i Taračani. Zato ćemo u jezicima njihovih današnjih potomaka ostali korijeni riječi i cijele riječi drevnog kimerskog, odnosno tračanskog, te ćemo pokušati u jezicima tih naroda, uporednom analizom oblika i značenja korijena i cijelih riječi, da nađemo odgovor na pitanje da li su nazivi TROJA i KOLHIDA sinonimi? Prvo počinjemo od naziva TROJA, grčki Τροία (TROIA).

U riječi TROIA osnova je TRO. Korniško TRO znači KRUG [5], velško TRO znači OKRET; KOLO, TOČAK, VRIJEME [6]. Velško TRÖAD znači OKRETANJE, PREOKRET, OBRT [7]. Velško TROI znači OKRET, ZAOKRET [8]. I velško TROIAD znači OKRETANJE, KRUŽENJE [9], a to isto znači englesko TROLL, starofrancusko TROLLEN, pa i njemačko TROLLEN [10]. Velško TROL je CILINDAR, VALJAK, velški TROELLI je VALJATI, KOTRLJATI [11]. Velško TROELL je VIR, VRTLOG, VINTA; velško TROELL je KOLO, TOČAK, KOTUR, MOTOVILO, VITLO. [12]

Grčko τρόπŭ, τροπή znači OKRET, OBRTANJE, OKRETANJE [13], a grčko τρόπος (τρέπο) je OKRET, OBRT, PUT, PRAVAC. [14]

TRO se nalazi u srpskom JUTRO: “**jutro** n (1500, Vuk) ‘matutinum’, baltoslav., sveslav. i praslav....” [15]

Sanskritsko JŪ (JU) znači BRZ [16], dakle JUTRO bukvalno znači BRZOKRETNO. Pošto se radi o SVJETLU I SUNCU, dakle je to BRZOKRETNO SVJELO, BRZOKRETNO SUNCE.

Sunce je VATRA, a srpsko TROSKA počinje sa TRO: TROSKA je škart iz rastopljene rude.

Englesko TROT, francusko TROTTER, starofrancusko TROTER znače BRZO [17]. Kod Srba sa Kosova sačuvano je praslovensko TROTIT sa značenjem UTEĆI, POBJEĆI U SVIJET [18]. Tu je i srpsko, bugarsko i rumunsko TRON, grčko θρόνος, što je PRESTOL, SJEDIŠTE VLADARA.

TRO je u praslovenskom STROP [19]. STROP nad Zemljom je NEBO. Srpsko STROG, češko STROHÝ, rusko STROGIJ takođe sadrže TRO [20]. TRO je u srpskom STROJ (vojnički): S TROJ > STROJ = PRAVAC, LINIJA (postrojiti vojsku).

Počev od korniskog TRO sa značenjem KRUG, vidimo da riječi izvedene od TRO znače , KOLO, OKRETANJE, KRUŽENJE, BRZINA, VIR, SVRTAK, VRIJEME, VISINA, SNAGA, PRAVAC, PRESTOL, VLADAR. TRO je KRUG, ali krug čega?

Za riječ TROŠITI Skok kaže da je postalo od sveslovskog i praslovenskog TRÔHA [21], kod Vuka piše TROA, genitive TROE (Kosmet, bugarski TROHA) [22]. RASIPATI i TROŠITI su sinonimi. Pogledajmo: riječ RASIPA nastala je od RA SI - PA. RA je jedno od starih imena Sunca. Drevno RA SI značilo je RA SIPA = Sunce po zemlji SIPA svjetlost. Tako je TROŠITI postalo od TRO SI:

a) RA SI = RA SIJE = RA SIPA > RASIPA;

b) TRO SI > TROSI = TRO SIJE > TROŠI

Dakle su RO i TRO sinonimi, istoznačne riječi sa značenjem SUNCE. TRO je SUNCE sa značenjem KOLO, OKRETANJE, KRUŽENJE, BRZINA, VIR, SVRTAK, VRTLOG, VRIJEME, VISINA, SNAGA, PRAVAC, PRESTOL, VLADAR.

Sunce je TRO, TRO je KRUG, KRUG je KOLO. Korijen KOL iz KOLO nalazi se u nazivu KOLHIDA.

KOLHIDA (kod Homera i Herodota Κολχίδα, kasnije kod Grka Κολχίς) je složenica od KOL HIDA ili na grčkom Κολ χίδα.

KOL je KOLO, KOLASTO, KRUŽNO. KOL je tračanski korijen za riječ KOLO sačuvana u grčkom κολαβρίξω, tračansko KOLO [23], a κόλαβρος je POPIJEVANJE u tom KOLU [24]. Od tračanskog KOL je latinsko COLLUM (vrat), COLLARE (ogrlica); francusko COLLET (ogrlica), portugalsko COLO (vrat), COLAR (ogrlica), COLATORIO (kalendar, kolo vremena), itd.

U HIDA osnova je HID, kod Homera i Herodota napisano χίδ, kasnije grčko χίς. U grčkom jeziku χίδ, χίς ne znače ništa, jer ne postoje kao punoznačne riječi, ali se grčko χῐαι odnosi na neku vrsta muških cipela [25] i tu smo na tragu značenja HID, jer cipele služe za IDENJE. HID je tračansko od kojeg je postalo srpsko IĆI: prezentski korijen ID- ušao je već u staro doba u infinitiv IDTI, IDEM [26]. Od tračanskog HID je srpsko HITI (žuri): HID > HIDI > HITI. Velško HID znači SKLONOST KA TRČANJU [27], a velško TROED je STOPA [28], jer stopa STUPA, tj. IDE.

Tako KOLHIDA znači KOLO IDE U KRUG, odnosno to je crnomorska obala koja IDE U KRUG; KOLHIDA je KRUŽNA OBALA, KRUŽNA ZEMLJA, KOLNA ZEMLJA, isto značenje koje ima i naziv TROJA. Od tračanskog KOL je i bretonsko COLLOWY sa značenjem SJATI [29], što je velško GOLOWA [30], rusko GOLOVA, srpsko GLAVA i sve je od KOL, jer je Sunce nekad zvano KÓLO.

TROJA nije grad, a TROJA je savez TROJNE (KRUŽNE) zemlje oko Crnog mora, tj. savez Kimerijaca, tj. Tračana iz TROJE, tj. KOLHIDE čije su zemlje i gradove u trojanskom ratu deset godina osvajali Heleni i tamo su Grci osnovali svoje kolonije.

....

[1] Herodot, I, 1.

[2] Ib., I, 2.

[3] Ib.

[4] Ib. I, 3.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 30.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 575.

[7] Ib.

[8] Ib., p. 577.

[9] Ib.

[10] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 663.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1582.

[14] Ib.

[15] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 787.

[16] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 424.

[17] Walter William Skeat, Ib., p. 663.

[18] Petar Skok, Ib. Knjiga III, str. 498

[19] Ib., p. 347.

[20] Ib.

[21] Ib., str. 507.

[22] Ib.

[23] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 824.

[24] Ib.

[25] Ib., p. 1727.

[26] Petar Skok, Ib., Knjiga I, str. 708.

[27] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 225.

[28] Ib., p. 576.

[29] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 63.

[30] Ib.

SPOMENIK SPOMENIKU

Dijalog u šumi negdje oko Kraljeva:

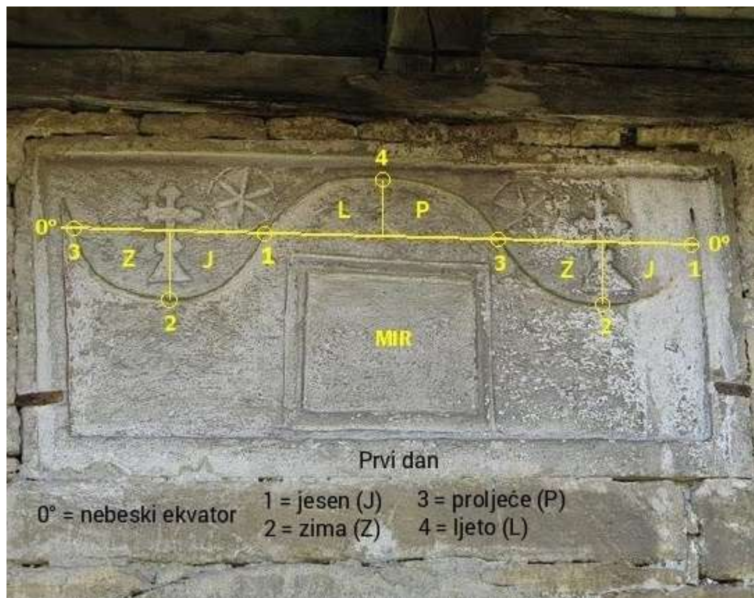
- Hej, ovo je srednji vijek?

- Pa šta? Slovenska demonska paganšina! Fuj, fuj, fuj, gluvo bilo! To Hristovim svetosavcima ne treba, baci to!”

P.S. Sličan stećak je u Etnografskom muzeju u Beogradu u knjige je ušao, pa neka i ovog ovdje.

SUNČEVA EKLIPTIKA U RAJAČKIM PIVNICAMA

U zidu jedne stare kuće u Rajačkim Pivnicama kod Negotina nalazi se oveći kameni blok sa reljefnim prikazom Sunčeve ekliptike:

0° = nebeski ekvator; **1** = **J** = je-sen; **2** = **Z** = zima; **3** = **P** = proljeće; **4** = **L** = ljeto.

Kvadrat ispod proljeća i ljeta simbol je Boga, mira i stabilnosti.

Iznad tački proljetogi i jesenjeg ekvinocija je po jedan cvijet života, a na mjestima zimskog solsticija je Svarožićev krst na vrhu trougla što je simbol sunca južnog neba.

Odakle potiče ovaj kamen, ko je i kad izradio ovu astronomsku šemu, ne zna se, kao što se ne zna ni za njeno postojanje, jer i nakon šest godina od prvog objavljivanja u knjizi "Stećci, laž i bogumili", nikoga to u Srbiji ne zanima!

JEZIK I PORIJEKLO

Korniške i velške riječi:

- PLÊTH, PLETHAN = PLETENICA, VIJENAC [1]
- DÛR = DURATI, NEROVOZA, TJESKOBA [2]
- CHETUA, CHETVA = ZBOR, SKUP, ČETA [3]
- RÔS = KRUG = ROŠA (u igri klikera) [4]
- SOR = ZOR, BIJES [5]
- RÂS = RASAN = VRIJEDAN, SKUPOCJEN [6]
- galski, gaelic, irski, bretonski: TROM = TEŽAK [7]
- velški; TRWM = TEŽAK [8]
- galski: KNAP = DUGME = KNAP, KNAPIRA [9]
- galski: BRADHAN = KOMADI DRVETA > BRADVIN (sjekira) [10]
- galski: BOGHA = LUK > BOG (NEBO) [11]

Velški:

- BLEWYN (BLEW) = PLJEVA [12]
- BOD = BODAR = ŽIVOTAN [13]
- BRADW, BRADWY = LOMITI > BRADVA [14]
- BRAN = VRANA, GAVRAN [15]
- BOT = BOTA = OKRUGLO TIJELO [16]
- BRE = BREG [17]
- BRIG = BREG, BREG, BRIJEG [18]
- BRYS = BRZ, BRZINA = BRIS, BRIŠE (juri) [19]
- BRYTHON = BRITVA, BRITAK, OŠTAR, BORBEN [20]
- BUW = BRZO = BUVA [21]
- CADAR = KADAR = ODBRANA, ŠTIT, [22]
- CADARN = KADAR = JAK, MOĆAN [23]
- CADR = JAK, ROBUSTAN, MOĆAN [24]
- CANT = KRUG, OKRUGLO = KANTA [25]
- CAR, CARAN = KRUNA = KARAN (vladar) [26]
- CARN = ROG = KAR, KARINA (penis) [27]
- CALED = KALJEN = TVRD [28]

- CEDWID = IMALAC, DRŽALAC = ČEDVIG (musko vlastito ime) [29]
- CIB = KIB = KRETANJE UKRUG SA TEŽNJOM DA SE ZAUSTAVI [30].

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 21, 185.

[2] Ib., p. 6.

[3] Ib., p. 9.

[4] Ib., p. 30.

[5] Ib., p. 185.

[6] Ib.

[7] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Robert Williams, Ib., p. 347.

[9] William Shaw, Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition; Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 158.

[13] Ib., p. 161.

[14] Ib., p. 164.

[15] Ib., p. 165.

[16] Ib., p. 164.

[17] Ib., p 167.

[18] Ib., p. 170.

[19] Ib., p. 176.

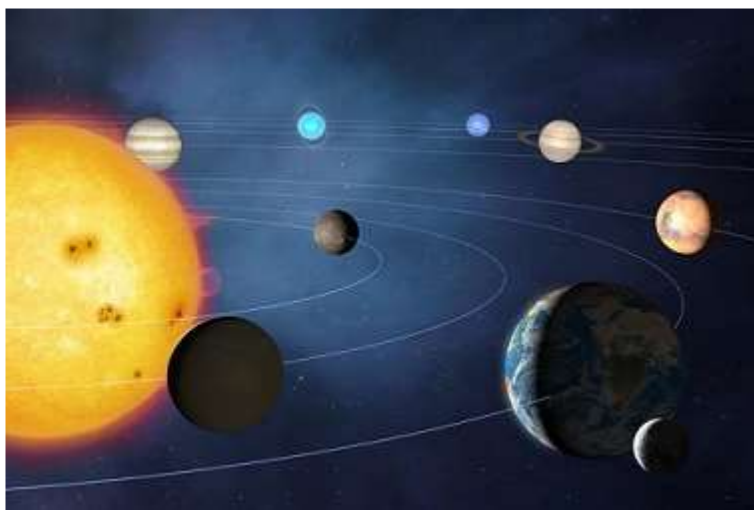
[20] Ib.

[21] Ib., p.185.

[22] Ib., p. 186.

[23] Ib.
[24] Ib., 188.
[25] Ib., 198.
[26] Ib., p. 200.
[27] Ib., p. 202.
[28] Ib., p. 191.
[29] Ib., p. 207.
[30] Ib., p. 216.

BOG EL I BOGINJA KIBELA

Jedno od najstarijih imena BOGA je EL. Boginja KUBELA ili KIBELA (grčki: Κυβέλη), bila je frigijska Boginja Velika Majka. Velšani su direktni potomci Friga, tj. tračanskih Briga, te ćemo u njihovom jeziku potražiti značenje imena EL, KUBELA i KIBELA.

Ime KUBELA, KUBELI, KUBELE, KIBELE, KIBELA postalo je od dvije osnovne riječi:

a) KUB + EL,
b) KIB- EL

Lukavi judeo-hrišćanski cenzori sve čine da od običnog naroda sakriju svaku istinu, pa tako sakrivaju istinu i o riječima, te su velško KUP u pisanju pretvorili u CWB [1], koje se i dan-danas izgovara i čita KUB (velško **C** uvijek se izgovara kao **K** u engleskom "**car**"; velško **W** je **U**, kao **U** u engleskom "**book**"). Tako je i velško CIB u govoru KIB, tako je englesko CUP, latinsko CUPA, CUPPA (kup, šolja, pehar) u velškom CWPAN i CIB [2], tj. KUPAN i KIB.

Velško CWB zapravo je KUB i znači UDUBLJENO [3]. Gledano sa zemlje nebo je UDUBLJENO ka zenitu. Dakle se CWB (KUB) odnosi na NEBO: CWB je KUPOLA NEBA, a naveće ubljenje je u vrhu te KUPOLE ili KUPE.

Riječ ELA u imenu KUBELA je sa osnovom EL koje u velškom znači POKRETAČ, NAČELO KRETANJA; UM; DUH; ANĐEO [4]. Gle:

"EL, AL, HΛ, ELI je ime pravoga Boga; …" [5]

"El, ili Eli, je Sunce, nađeno je u Grčkoj, Mesopotamiji, Feniciji i Judeji. To je ime vodećeg božanstva semitske rase." [6]

Sad vidimo da tvrdnja drugog citiranog autora da je EL ime vodećeg semitskog božanstva nije tačna, jer Velšani su Jafetovci, Arjani, i njihovo EL znači POKRETAČ, NAČELO KRETANJA; UM, DUH. El se nalazi u talijanskom BELA (lijepa), u slovenskom BEL, BELO, te u imenima keltskih bogova BEL, BELENUS, BELENOS, BELENIS, BELISAMA.

EL je osnova u velškom ELAETH sa značenjem RAD, MOĆ, SAMOPOKRETAČ; UM, STANJE ANĐELSKOG POSTOJANJA [7]. Velško ELAIDD je UM, ANĐELSKA SUŠTINA. [8]

Velško CIB (KIB) u imenu KIBELA znači KRETANJE UKRUG SA TEŽNJOM DA SE ZAUSTAVI [9].

Velšani su potomci tračanskih Briga, dakle je EL sa značenjem BOG bilo prisutno i kod Tračana, odnosno Kimera. EL znači BOG i to je imenica muškog roda, a ELA i ELE u imenima KUBELE i KIBELE su oblici ženskog roda u imeNu BOGINJE MAJKE: talijansko ÉLLA = ONA [10].

Bog EL je POKRETAČ SVEGA, a KUBELA ili KIBELA je NEBA POKRETAČ i njeno kretanje teži da se zaustavi, ali ne može da se zaustavi jer i nju pokreće pokretačka sila BOGA ELA. KIBELA je MATERIJA i ona je VELIKA MATER iz koje je rođen naš materijalni svijet. SUNCE je simbol Boga ELA, a planete su simbol Boginje KIBELE: planete se okreću oko Sunca, jer ih na to prisiljava Sunčeva sila zvana gravitacija. Dakle su u drevnoj religiji kroz riječi u imenima bogova bili kodirani zakoni kosmičkih sila fizike sa pojmom nevidljivog Boga ELA kao izvorom i uzrokom sveukupnog postojanja. EL je POKRETAČ, NAČELO KRETANJA, UM i DUH.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition; Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 216.

[2] Daniel Silvan Evans, An English and Welsh Dictionary, Vo. I; Denbigh: Published by Thomas Gee, 1852, p. 425.

[3] William Owen Pughe, Ib., p. 256.

[4] Ib., p. 21.

[5] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 179.

[6] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 6.

[7] William Owen Pughe, Ib., Vol. II, p. 21.

[8] Ib.

[9] Ib., Vol. I, p. 216.

[10] Alfred Hoare, An Italian Dictionary; Cambridge: The University Press, 1915, p. 221.

EL, ELAN I ELEN

Velško EL znači POKRETAČ, NAČELO KRETANJA, UM i DUH [1]:

"EL, AL, HΛ, ELI je ime pravoga Boga; …" [2]

"El, ili Eli, je Sunce, nađeno je u Grčkoj, Mesopotamiji, Feniciji i Judeji." [3]

Od EL izvedeno je ELAN, ELITA, ELIPSA, ELIKSIR.

ELAN je naš UNUTRAŠNJI, VOLJNI POKRETAČ i sinonim je riječi IDEAL. Bukvalno značenje pojma ELAN je NALIK NA ELA, BOŽANSKI. Čija je riječ ELAN? Velška, jer je njena osnova velško EL, koje znači POKRETAČ, tj. BOG.

Porijeklo riječi ELITA lažovi nalaze u francuskom ÉLITE koje dovode u vezu sa latinskim ELIGERE koje znači IZABRAN, iako je mnogo jasniji ovaj put: ELI TA. ELI je BOŽANSKI, a velško TA znači VRHOVNI, NAJVIŠI, RUKOVODEĆI [4], tj. PRVI. Pošto je svim istoriografima i lingvistima jasno tračansko porijeklo Velšana, njihovi državni judeo-hrišćanski lingvisti gdje god mogu prećute i sakriju istinu o porijeklu mnogih riječi kako engleskog, tako i drugih evropskih jezika.

A sad o postanju riječi ELIPSA. Kažu da je to od latinskog ELLIPSIS sa značenjem FALINKA, NEDOSTATAK, KVAR [5], koje potiče od grčkog **ἔλλιεψις** sa značenjem KRATAK, KVARAN [6]. ELIPSA nije ni kratka NI KVARNA, nego je NESAVRŠENI KRUG, ISTEGNUTI KRUG. Velško IB znači ISTEGNUTO, RASTEGNUTO [7], a SE znači UVČRŠĆENO [8]. Dakle: EL IB SE > ELIBSE > ELIPSE > ELIPSA = BOGOM ISTEGNUTO I UVČRŠĆENO.

Riječ ELIKSIR pojavila se u kasnom srednjovijekovnom latinskom kao alhemijski termin. Porijeklo riječi pretpostavljaju u nekim nepostojećim arapskim riječima koje njima znače "*filozofov kamen*", ali riječ IKSIR nije arapska, pa misle da je od grčkog **ξηρον** sa značenjem SUV, OSUŠEN [9]. A evo šta znači ELIKSIR: ELIK ZIR > ELIK SIR > ELIKSIR = BOŽIJI SJAJ.

Za riječ JELEN Petar Skok kaže da je indoevropsko, baltoslavensko, sveslavensko i praslavensko, te njeno porijeklo izvodi od hipotetičkog korijena **ely* [10], umjesto da je zavirio u velški i osnovu EL. Velško ELAIN je LANE [11], ELEN je RAZUM, ANĐEO [12].

…………………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition; Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 21.

[3] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 179.

[3] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 6.

[4] William Owen Pughe, Ib., p. 518.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 187.

[6] Ib.

[7] William Owen Pughe, Ib., p. 252.

[8] Ib., p. 499.

[9] Walter William Skeat, Principles of English Etymology; Oxford: The Clarendon Press, 1892, p. 8.

[10] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 771.

[11] William Owen Pughe, Ib., p. 21.

[12] Ib., p. 22.

SEMARGL KOD KRSTJANA DVOVJERACA

Semargl, krilati pas, slovensko božanstvo sjemena i tople zemlje (kameni presto u Manastiru Morača).

Semargl na episkopskom prestolu (Svetlana Pejić, Morački “episkopski presto”; Manastir Morača, Balkanološki institut SANU, Beograd, 2006, str. 131).

Semargl u Miroslavljevom jevanđelju.

PROMETEJ, SIN JAFETOV

"Jafetov sine, nadmašivši sve lukavo, drago ti je što si me nadmudrio i ukrao vatru - velika kuga tebi lično i ljudima biće. Ali kao cijenu za vatru daću ljudima zlu stvar u kojoj se svi od srca mogu radovati, dok ne prigrle svoje vlastito uništenje." [1]

Ovdje se spominje Jafet (Ἰαπετ), najstariji Nojev sin. Od Zevsa je ukrao vatru Prometej Jafetović (kod Hesioda: Ἰαπετιονίδη) i poklanja je ljudima.

Hesiod je živio i radio oko 700. god. stare ere. Ako je hebrejska Biblija bila tajna za nejevreje i ako je pod prisilom Ptolemeja II Filadelfa sredinom 3. v. st. ere, a za potrebe Aleksandrijske biblioteke, od 70 judejskih znalaca hebrejska Biblija prevedena na grčki, kako je Hesiod znao za Jafeta? Odgovor je jasan: priču o potopu čuvali su i Tračani i ondašnji Heleni, kao što su je u sličnim varijantama čuvali mnogi narodi širom svijeta.

....

[1] *Hesiod, Radovi i dani, 55-58.*

KLEN

Klenova daska.

Bretonsko GLAN znači ČIST, NEUKALJAN, SVET, PRAVEDAN, NEVIN [1]. To je velško GLÂN [2]; armorićansko GLÂN [3]; irsko GLAN [4]; gaelik GLAN [5]; manks GLEN [6]; njemačko KLEIN [7]; englesko CLEAN [8]; galski GLEN, GLE [9]. U srpskom je GLANC, UGLANCANO. Odakle potiču ove riječi?

Ono što je NAJČIŠĆE, NAJSVJETLIJE, ono je BIJELO, jer je BIJELO najveći stepen čistoće. Među ljudima ČISTA I NEUKALJANA, PRAVEDNA I NEVINA su MALA DJECA. Zato se na rasenskim (etrurskim) zavjetnim i nadgrobnim natpisima ispred riječi KECHA nalazi riječ KLEN. Šta znači KLEN?

“*Klen kecha.* Ovaj izraz nalazi se na natpisima dodan na figuru Apola…” [10]

“Značenje *klen* je još nejasnije; ali može biti u vezi sa gaekom *glan*, ‘čist, neukaljan, iskren, pravedan’, ...” [11]

U engleskom CLEAR (čist, jasan) korijen je CLE, tj. KLE, isti korijen kao u rasenskom KLEN. U srednje-vijekovnom engleskom je CLER [12], starofrancusko CLER, CLEIR [13]. Pošto korijen KLE- u rasenskom KLEN nosi značenje SJAJ, SVJETLOST, nalazi se i u srpskom jeziku: KLE > GLE, KLED > GLED, KLE > KLET > GLEĐ. U baltičkim jezicima potpuno odgovara lotviškom GLENST (vidjeti), GLENDÊT (tražiti) [14].

Rasensko KLEN zadržalo se u srpskom imenu drveta KLEN (*Acer campestre*) i u imenu ribe KLEN (Squalius cephalus).

Drvo KLEN ili MAKLEN je vrsta javora. Ima finu strukturu, skoro bez godova, i vrlo SVIJETLU, skoro BIJELU boju.

Klen

Riba KLEN je od ribolovaca vrlo cijenjena riba. KLEN je dobro poznat i starim narodima, te ga rimski pjesnik Auzonijus (Decimus Magnus Ausonius, 310-395 n. e.) opjeva u stihovima:

„Ljuskom pokriven na travnatom
Pijesku klen se gle sja,
Izvrsno mu je meso al sićušnih kosti je
pun, za jelo on je dobar samo sati šest.“ [15]

Drvo KLENA je skoro BIJELO, a riba KLEN je SJAJNA.

Raseni, od Latina nazvani Etrurci, isto su što i Tračani koji su isto što i Kimerci:

“Raseni ili Tireni iz Etrurije, su Arijani tračkog porijekla….” [16]

…………………………

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 169.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[10] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 122.

[11] Ib.

[12] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 113.

[13] Ib.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 568, 569.

[15] Ausonius, Mosella, Vr. 85-88.

[16] Robert Ellis, The Asiatic Affinities of the Old Italians, London: Trübner & Co., 1872, p. 58.

KEC, KEČINA, KEČIGA I KEČA

Ketus (Cetus) na antičkom mozaiku.

Čudna imena ribe KEČIGE ili JESETRE ni po čemu ne mogu biti slovenskog porijekla. KEČ u nazivu KEČIGA postanjem je od KEC.

Kao i Srbi, Velšani i Bretonci su potomci Tračana, zato i mnoge rijeci u jeziku Srba, Velšana, Bretonaca i ostalih keltskih potomaka imaju isto porijeklo. Velško CETH (čitaj: KETH) znači PRODORNO, PROBOJNO [1]. Velško CETHR (čitaj: KETHR) je ŠILJAK, VELIKI EKSER [2]. Bretonsko CETHA je NOŽ [3]. Od velškog (keltskog, tračanskog) CETH je ime sazviježđa KETUS (latinski CETUS), mitološkog "grčkog" čudovišta.

Umekšanjem dvoglasa **TH** iz tračanskog KETH (velško CETH) u srpskom postaje **KEC**. Kad se tome doda **IG**, koje u velškom znači **OŠTRO** [4] a u srpskom daje riječ IGLA, dobijemo KEC IG od kojeg postaje KECIG, koje izgovorom prelazi u KEČIG, tj. KEČIGA:
KETH IG = CETH IG > KETHIG > KECIG > KEČIGA = PROBOJNI ŠILJCI, OŠTRI ŠILJCI, jer je tijelo kečige prekriveno je ostrim šiljcima.

Sinonim nazivu KEČIGA je JESETRA: velško ES znaci IZ, ODVAJANJE, DIO IZ, PUCANJ, STRIJELA IZ [5]. Velško TRA znači IZNAD, PREKO, MNOGO [6].

Kečige (jesetre) sa bodljama.

I evo: ES-E-TRA > ESETRA > JESETRA = MNOGO DIJELOVA IZ (NJE), MNOGO STRIJELA IZ = MNOGO OŠTRIH ŠILJAKA IZ (NJE).

Dakle je umekšanjem dvoglasa TH tračansko KETH (velško CETH) u srpskom dalo KEC. KEC u kartama je AS, KEC u školskim ocjenama je 1 (JEDAN), KEČINA je VELIKA JEDINICA. U igri karata KEC na desetku je JEDANAEST i to su dvije JEDINICE; na KECU u narodnom kolu je posljednji igrač.

KECELJA drevnih masona bila je od jagnjeće kože sa vunom, jer je jagnjeća vuna KOVRDŽAVA, ili kao što u centralnoj Bosni za takvu kosu kažu KEČAVA. Svaka KOVRDŽA ili KEČA je spiralni simbol KOVRTA, KOLA, KRUGA, simbol PLAMENA, simbol SUNCA.

OKECANA haljinka je ofucana, istrošena i sa nje vise konci kao što sa Sunca "vise" KEČE, tj. PLAMENE ZRAKE, SUNČEVI ROGOVI.

Glava etrurskog boga Sunca okružena je zrakama u vidu rogova.

Etrurac as ovnujskom kožom (Giovanni Battista Vermiglioli, Saggio di bronzi Etruschi; Perugia: Nella Stamperia di Francesco Baduel, 1813).

KEC je AS, AS je JEDAN (arapski: 1; rimski: I; grčki: Ā). AS je JEDAN jer je SUNCE samo na nebu, JEDINO: AS je SUNCE, ŠAMPION NEBA:

"Riječ AS ili ASA (mn. ASER) kod drevnih Skandinavaca pojavljuje se kao bliski sinonim riječi BOG." [7]

Na jednoj etrurskoj figuri APOLA pisalo je:

MI FLERES EPUL .FE ARITIMI

Ja grešna Apolonu i Artemidi

FASTI R.FR.A TURKE KLEN KECHA

Fasti Rufria prinesoh svete roge

Etrursko MI je isto kao galsko, korniško, bretonsko, velško i gaelik MI sa značenjem JA. Etrursko FLERES je bretonsko FLERYS [8], korniško FLERYS [9], sa značenjem SMRADAN, OGAVAN, GREŠAN, NEDOSTOJAN, KRIV.

Etrursko TURKE odgovara stpskom TURITI, STAVITI, PRILOŽITI, DAROVATI. KLEN znači SJAJAN, BIJEL, DIVAN, SVET.

Etrursko KECHA (KEČA) je su ROZI, genitiv KECHASE [10] (KEČASE). Ovi "rogovi" su oltar sa rogovima i prinesena žrtva sa rogovima (ovan).

Skok je zabilježio riječ KÉČA: gunj od kostrijeti (jarine) i vune koji nose planinci i čobani protiv kiše. [11]

I evo nas kod bijelih vunenih tračanskih kapa koje Albanci nazivaju KEČE, a Albancima preteklo od tračanskih Briga koji su živjeli na području Ilirije. Od normanskog naseljenja Berbera iz južne Italije u 12. vijeku vremenom su pošiptareni, iako ih još ima u Albaniji, najviše oko Skadra i izjašnjavaju se kao Srbi i govore srpski. Srbi srednjeg vijeka nosili su bijele kape i kratke dokoljenice, a na Kosovu, u Makedoniji i rodopskoj Bugarskoj nosili su ih sve do kraja Prvog svj. rata:

"Oni su bili naoružani sekirama, praćicama, mačima i džilitima. Odelo im je bilo: dolame, uske dokolenice i bele kape na glavama." [12]

U ugro-finskom jeziku uralskog Mari naroda KECHE znači SUNCE [13]. Tračanska BIJELA KAPA je KEČE i ona je simbol SUNČEVOG ROGA, tj. ZRAKE SUNCA: **Λ**. Kao motiv nalazi se antičkim vazama i na

tračanskim i rimskim kovanicama kao simboli zvijezda Kastora i Poluksa, te na stećcima i nadgrobnim krstovima 20. vijeka. Tursko KECHE je bilo koji pokrivač (ćebe) od uvaljane vune [14]. Tursko KECHI je JARAC, a znači i JARČEV ROG [15].

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 215.

[2] Ib.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 57.

[4] William Owen Pughe, Ib., Vol. II, p. 254.

[5] Ib., p. 33.

[6] Ib., Vol. II, p. 551.

[7] Grenville Pigott, A Manual of Scandinavian Mythology; William Pickering, London, 1839, p. 21.

[8] Robert Williams, Ib., p. 150.

[9] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 58.

[10] Alexander Crawford Lindsay, Etruscan inscriptions; London: John Murray, 1872, p. 125.

[11] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 72.

[12] Pantelija Srećković, Stanje i odnosi srpskih arhontija prema Ugarskoj i prema Vizantiji, u polovini 12. veka; Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga 54, Beograd, Štamparija Kraljevine Srbije, 1883. str. 172.

[13] Rein Taagepera, The Finno-Ugric Republics and the Russian State; New York and London: Routledge, 2011, p. 229.

[14] James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon; Beirut, Libraire du Liban, 1987, p. 1529.

[15] Ib.

MAKLEN

Drugo ime drveta KLEN je MAKLEN. U engleskom CLEAR (čist, jasan) korijen je CLE, tj. KLE, isti korijen je u etrurskom KLEN. U srednjovijekovnom engleskom je CLER [1], starofrancusko CLER, CLEIR [2]. Pošto korijen KLE- u etrurskom KLEN nosi značenje SJAJ, SVJETLOST, nalazi se i u srpskom jeziku: KLE > GLE, KLED je dalo GLED, KLE > KLET > GLET > GLETANO. Lotviško GLENST znači VIDJETI [3].

KLEN znači SJAJAN, SVJETAL, BIJEL, SVET. Šta znači MAKLEN i čija je to riječ?

Bretonsko MA znači MJESTO, PROSTOR, STANJE; TU JE, JEST [4]. Korniško MA znači TAMO JE [5]. Smisao velškog MA je POSTOJI, ISPUNJENO, TAMO GDJE JE, PROSTOR, MJESTO, STANJE [6]. Tako MAKLEN znači MJESTO BJELINE, PROSTOR BJELINE, STANJE BJELINE.

....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 113.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 568, 569.

[4] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 242.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 85.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 330.

LA, GLASS I KLAS

Klas sa osikom koja zrakasto strši.

Englesko GLASS znači STAKLO. To je srednjovijekovno englesko GLAS, anglosaksonsko GLÆS, švedsko, nizozemsko i dansko GLAS, njemačko GLAS i starogornjenjemačko CLAS [1]. U svim ovim riječima zajednički dio je GLA koji se nalazi i u sljedećim dijalektima kelstskog jezika: bretonsko GLAN znači ČIST, NEUKALJAN, SVET, PRAVEDAN, NEVIN [2]. To je velško GLÂN [3]; armorićansko GLÂN [4]; irsko GLAN [5]; gaelik GLAN [6]; U srpskom GLANC je SJAJ, UGLANCANO je SJAJNO; englesk GLANCE, švedski i nizozemski GLANS, danski GLANDS [7]. Englesko GLARE znači BLJEŠTANJE [8]. GLAZURA je sjajna. Odakle i od čega potiču ove riječi?

Sve iznad navedene riječi potiču iz prajezika kojim su u davnini govorili svi ljudi svijeta neposredno nakon opšteg biblijskog potopa. U svim riječima najmanji zajednički dio je GLA, a još manji je LA. Šta je LA?

Jedno od drevnih imena Sunca je LA. Kod naroda Centralne Afrike riječ LA znači VATRA [9], a riječ

LATAA znači SUNCE [10]. Irsko LA znači DAN [11]. Sumersko LA-A je MNOŠTVO, IZOBILJE, PUNOĆA [12]. Setimo se cvijeta: žuti krug u centru je kao Sunce, a od centra kao ZRAKE šire se LATICE.

U prajeziku prvo su najstajale proste riječi kao ovdje riječ LA. Od njih su izvođene osnovne riječi dodavanjem prefiksa i sufiksa. Tako je dodavanjem glasa **K** ispred i **S** iza **LA** nastalo KLAS, KLASA, KLASIK. Etrursko KLAN je SIN, keltsko ROD, PLEME. Dakle KLA znači IZDANAK (zraka je IZDANAK Sunca).

KLAS je HRANITELJ, KLASA je STEPEN KVALITETA, KLASIK je PRVO, IZVORNO, ORIGINALNO i sva ova značenje ishode iz one male proste riječi LA koja znači VATRA, DAN, IZOBILJE, PUNOĆA. To je SUNCE, zar ne? Ono je VATRA, ono je SJAJNO, ono je ČISTO, NEUKALJANO, PRAVEDNO, NEVINO.

Pogledajmo izgled KLASA: iz svakog klasa pruža se OSIKA kao što se od Sunca pružaju ZRAKE. Sve sto ima neku osobinu Sunca, dobilo je ime po Suncu.

Bretonsko GLAS je PLAVETNA BOJA NEBA, a znači i ZELEN; GLASE je CVJETANJE, velški GLASU, armorićansko GLAZA, irsko i gaelik GLAS [13]. Bretonsko GLASKOR je KRALJEVSTVO, i gle: ne slučajno GLASTANEN je HRAST, armorićansko GLASTENNEN, GLASTEN [14], drvo Sunca.

A sad ćemo da napravimo jedno poređenje: osim što bretonsko GLAN znači ČIST, NEUKALJAN, SVET, PRAVEDAN, NEVIN, bretonsko GLAN znači još VUNA. To je velško WLÂN (čitaj: VLAN) [15]. U obe riječi imamo srpsko LAN koji se, kao i vuna, koristio za pravljenje prediva i sukna. Šta je VUNA i kako i po čemu je riječ nastala? VUNU čine duge ovčije VLASI, svaka VLAS je dio VUNE. Velško WLAN i srpsko VLAS imaju VLA. Bretonsko WLAN (čitaj: VLAN) znači CIST, JASAN, BISTAR, VIDAN i mutacijom je postalo od

GLAN [16] koje znači ČIST, NEUKALJAN, SVET, PRAVEDAN, NEVIN i opet se vraćamo na SUNCE.

Dakle su riječi KLAS i VLAS istog postanja: od riječi LA što je VATRA i to je u bukvalnom smislu SUNCE. Od LA je vsrpsko vlastita muška imena LAKO, LAKETA, LAKOTA. Antropomorfno Sunce ima ZRAKE kao kosu. Kosa je od VLASI, VLASI SU DLAKE, VUNA je od VLASI. KLAS ima zrakaste OSIKE kao VLASI.

Vlasati keltski Apolo Granus (antropomorfno Sunce sa kosom, Roman Bats, Bath, Somerset, Engleska).

Po čemu je OSIKA klasa dobila ime? Pogledajmo:

“Az, As (ili Ah) je drugo ime Sunca. Nađeno je u Asiriji i šire u drugim zemljama.To je primijenjeno u Os i Oh, Us i Uz.” [17]

Dakle je OSIKA dobila ime po OS što znači SUNCE (OS je u imenu OSIRIS). OSIKA pravolinijski izbija i strši iz KLASA kao ZRAKE iz OSA, tj. Sunca. Isti slučaj je sa VLASIMA koje strše iz LA, odnosno Sunca.

…………………………

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 235.

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 169.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Walter William Skeat, Ib.

[8] Ib.

[9] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, pp. 4-7.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 215.

[13] Robert Williams, Ib., p. 170.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Ib., p. 374.

[17] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 7.

JE LI OVO PIRAMIDA?

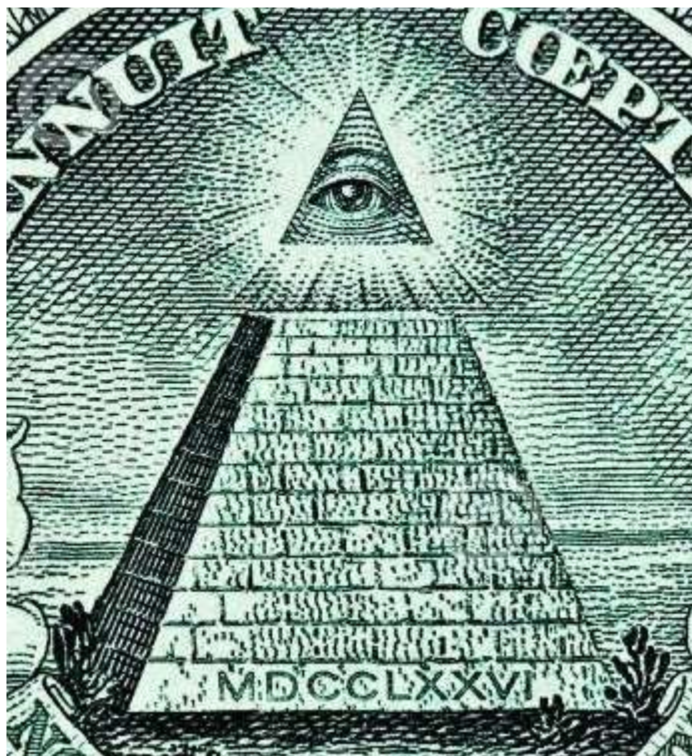
Silazak Svetog Duha na apostole (freska, 14. v., crkva Svetog Dimitrija, Pećka patrijaršija).

Po hijerarhiji su piramidalno poredani apostoli. Pri vrhu su Petar i Pavle, iznad njih uzdiže se krst kao simbol Isusa, a još više je bijeli golub kao simbol Svetog Duha, još više i izvan pravca piramide je krug Nebeskog Sunca kao simbol Boga. I sve u obliku piramide: dvanaest apostola, Isus trinaesti. To potpuno odgovara iluminatskoj piramida sa američkog dolara: trinaest redova kamena, a iznad u vrhu je oko Proviđenja.

Po Biblji i po učenju crkve Isus je Sunce Pravde, što znači da su vođe dvanaestorici i u prvoj i u drugoj grupi takođe simboli Sunca sa šest mjeseci godine sa jedne i šest sa druge strane. Po tom modelu i episkopi crkve vide svoju ulogu među sveštenicima u vršenju liturgije. Evo kako savremeni masoni vide Piramidu:

"Ram, dete moje, govoraše sveštenik, posmatraj teme piramide, koje je jedna tačka, i osnovu piramide,

koja je jedan kvadrat, i ti ćeš pojmiti dva osnovna principa našega sveta: beskonačno i konačno; neodređeno i određeno; Boga i svet. Šta je teme piramide nego, polazna i dolazna tačka svega. Iz njega ističu i u njega utiču ivice i strane piramidine. U njemu se kvadrat osnove projektuje kao tačka; ka temenu sve gravitira i zato je ono simbol Boga." [1]

Iluminatska piramida sa američkog dolara.

To značenje Piramide kod masona zapisano je i u Starom i u Novom zavjetu Biblije:

"Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugla. To bi od Gospoda i divno je u našim očima."

(*Psalm,118,22-23*)

Kao trinaesti i načelnik svoje dvanaestorice Isus se poziva na Piramidu:

"A reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: kamen koji odbaciše zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i čudo je u vašim očima. " (*Matej,21,42*)

Apostol Pavle još je jasniji:

"Tako dakle više nijeste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu, nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos, na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu; na kome ćete se i vi sazidati za stan Božij u duhu." (*Ef.2,19-22*)

O Piramidi svjedoči i apostol Petar:

"A kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: i vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postideti. Vama, dakle, koji verujete čast je; a onima koji se protive kamen koji odbaciše zidari on posta glava od ugla, i kamen spoticanja i stena sablazni.'' (*1.Pet.2,4-7*)

....

[1] Neimar, organ jugoslovenskih slobodnih zidara, Br. 6, mart 1922, Beograd, Grafičko preduzeće “Prosveta” A. D., 1922, str. 287.

ŠTA PIŠE NA STEĆIMA IZ GORNJIH ŠTITARA

Stećaka u Gornjim Štitarima (A. Popin: slika 7).

Na dva stećka u golijskom selu Gornje Štitare, oblast starog Rasa, oko 21 km jugozapadno od Novog Pazara, postoje natpisi koje Petar Ž. Petrović tumači kao "svojevrsni ženski ukrasi u vidu nakita" [1]. Dr. Aleksandra Popin, jedan od istraživača ovih stećaka,

koje ona naziva “usadnici”, i sama je posumnjala u ovakvo tumačenja i kaže:

“Ako bismo uzeli kao atribut pokojnice to da ima svojevrsne ukrase u vidu nakita, možda bismo, uz veliki oprez, mogli reći kako portreti na slici 7 i 8 predstavljaju žene (iako i u ovim prikazima vidimo krstoliko telo koje više teži grčkom krstu, kao i u skoro svim

navedenim primerima, što je u suprotnosti s Petrovićevom tvrdnjom).” [2]

Iako se radi još od Lepenske kulture, pa preko Sumera, Egipta i Feničana poznatim ankh ili ansata krstovima, našim doktorima arheologije to su likovi žena. Nisu to ni grčki krstovi ni likovi žena, nego srpske varijante ankh krstova sa antropomorfnom glavom Sunca.

O kakvim natpisima se radi na pomenutim stećcima? Radi se o vrlo starim natpisima, o natpisima iz ilirskog predrimskog, ili ranog rimskog vremena stare ere.

Prvo o natpisu sa slike 7 koju pominje Aleksandra Popin. Sa lijeve strane krsta su rasenska, tj. etrurska slova **PT**. Na vratu je slovo **I**, a sa desne strane krsta su slova **RI**, dakle tu rasenskim pismom piše **PTIRI**.

Šta je PTIRI? Pogledajmo srpske riječi: LEPTIR (< LE-PTI-R), LEPTIRI (< LE-PTI-RI), KOPTITI (< KO-PTI-TI), ZAKOPTITI (< ZA-KO-PTI-TI), PTICA (< PTI-CA). Svuda je korijen PTI-, ali koje značenje nosi?

Već zaboravljeno englesko PTISAN i francusko PTISANE, današnje francusko “tisane”, vrsta ljekovitog likera ili “čaja” sa dodatkom oljuštenog ječma i grožđica. Riječi su porijeklom od grčkog **πτισσανὴ** [3] sa značenjem OČIŠĆENO, OLJUŠTENO [4]. Grčko **πτίλον** je PAPERJE [5], PERO; PERJE; KRILO [6]. Po grčkim riječima da se zaključiti da korijen PTI- znači ČISTO, PERNATO, KRILATO. U najstarijem smislu to samo može da se odnosi na Sunce, te po tome **PTIRI** može da znači ČISTI, LETEĆI, KRILATI. Po srpskom KOPTITI, KOPTI znači UMNOŽAVAJUĆI, RODNI.

Na drugom stećku (Aleksandre Popin: slika 8) sa lijeve strane krsta je rasenskim piše **⅂I** = **SI**. Slovo **⅂** je stilizovano kao u brzopisu, sa istom oblikom nalazi se u tkz. begovskoj bosančici kao slovo **G**. U istoj visini

Drugi stećak iz Stitara (A. Popin: slika 8).

na vertikali krsta su slova **ΛI** = **LI**. Sa desne stane krsta su dva **II** = **E**, a objašnjenje za izgleda tog ranog latinskog slova je sljedeće:

"Duplo **I** = **II** se ne može upotrijebiti za izražavanje dugog **I**, jer je često bilo postavljeno umjesto E; vidi Mommsen, Rhein. Mus. X., 142 ..." [7]

Skupa **ꓶI ΛI II** = **ꓶIΛIII** = **SILIE**

SILIE je kasniji SILVAN, ili je **SILIE** hipokoristika od SILVAN. Bretonsko SIL je VIDIK, NEDJELJA (dan Sunca) [8]. Galsko SILIN je TREŠNJA [9] (trešnja je vatrene boje), a SILSIGAM znači SJATI [10]. Velško SIL znači STVARALAC, PROIZVOĐAČ, RAĐANJE; POTOMSTVO; SADNICA; IKRA, MRIJEST [11].

Velško SILIANU znači UZROČNIK MRIJEŠĆENJA [12]. Gaelik SILIDH je POTOMSTVO, GENEALOGIJA, RASA [13].

	Figurae variae Litterarum.	*Potestas.*
1.		A
2.		E
3.		I
4.		K
5.		L
6.		M
7.		N
8.		P
9.		R
10.		S
11.		T
12.		V
13.	*addita duplex.*	TH
14.	*addita, duplex, seu composita, Graecis est* Ξ.	XS
15.	*addita, composita, Graecis est* Φ.	PH. F
16.	*addita, duplex, seu composita Graecis est* X.	CH
	Adspirata, auxiliaria, superaddita.	H

Etrursko pismo (iz knjige: Giovanni Battista Passeri, Picturae Etruscorum in vasculis: nunc primum in unum collectae, Vol. Tertium; Romae, Ex Tipographio Johannis Zempel, 1767, p. 104).

U prilogu na prethodnoj strani je tabela rasenskog pisma u kojoj se nalaze i slova sa natpisa u stećcima iz Gornjih Štitara.

U postavljenoj tabeli rasenskog pisma nedostaje slovo **G**, te, ako je autor postavljene tabele pogrešno klasificirao slovo, onda natpis na stećku glasi GILIE. U tom slučaju ime ima sljedeća znaečnja: u GILIE korijen je GI-, a osnova GIL. U hrvatskom primorju i Lici GI-LJATI, GILTATI znači VRIJEDITI [14].] Na ostrvu Krku GIZBA je PEĆ [15]. Tu i riječ GIZDA, zatim GIDA sa značenjem MJERA.

LATIN ALPHABET.

1. a. A, Λ, Λ, Λ.
2. b. B, B.
3. c. <, C, ⊏.
4. d. D.
5. e. E, II.
6. f I'., F.
7. z. Z.
8. h. H.
9. i. I.
10. k. K. (E)
11. l. L, Λ, L.
12. m. M, W, W, IIII.
13. n. N, N.
14. o. ◇ ∩, O, o.
15. p. Γ, P.
16. q Q.
17. r. R, R.
18. s. <, ≤, S.
19. t. Γ, T.
20. v, (u). V.
21. x. X.

Starolatinska abeceda: ***E = II*** *(Dr. Leonard Taffel and prof. Rudolph L. Tafel, Latin Pronunciation and The Latin Alphabet; Philadelphia: Published for the Authors, by I. Kohler; New York: B. Westermann, 1860, p. 14).*

U baskijskom GIALLO znači ŽUT [16], baskijsko GIDA je VOĐA, VODIČ. Srpska vlastita muška imena sa GI i GIL su GIDRA i GILE, zapadnjačko GILBERT.

Velško GIL znači MILOST, RAD, POKRET [17]. Bretonsko GIL znači RADITI, STVARATI [18], a bretonsko GILE znači DRUGAR, PRIJATELJ, JARAN [19]. Galsko GILE, GILEAD znači BJELINA, BJELJE [20]. Gaelik GILE, GILEAD je ČISTOĆA, BJELINA; IZBIJELJENI, NAJBJELJI [21].

Jasno je da na stećku sa slike 8 natpis GILIE znači SUNCE, jer je ono VRIJEDNO, TOPLO, GIZDAVO, MILOSTIVO, RADNO, STVARALAČKO, POKRETNO, ŽUTO, JARAN, VOĐA, BIJELA ČISTOĆA I NAJBJELJE ŠTO POSTOJI.

Ime SILIE značenjem je jednako imenu GILIE i to je SUNCE PROLJEĆA. Ako se trenutno stećci nalaze na grobovima novijeg doba, to ne znači da pripadaju vremenu pokojnika, jer su mnoogi stećci premiještani sa starih na nove bliske lokacije.

....

[1] Aleksandra Popin, Ljudska figura na usadnicima triju grobalja u oblasti Rasa; Folkloristika: časopis Udruženja folklorista Srbije, Vol. 2 (2017) No. 1, Article 5 (p. 81-98).

[2] Ib., str. 91.

[3] Samuel Johnson and John Walker, Johnson's and Walkers English Dictionaries, Boston, Stereotype Eddition, 1828, p. 736.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1341.

[5] Ib., p. 1340.

[6] Ib.

[7] Dr. Leonard Taffel and prof. Rudolph L. Tafel, Latin Pronunciation and The Latin Alphabet; Philadelphia: Published for the Authors, by I. Kohler; New York: B. Westermann, 1860, p. 14.

[8] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 321.

[9] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[10] Ib.

[11] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 505.

[12] Ib.

[13] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 839.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 562.

[15] Ib.

[16] Friedrich Diez and T. C. Donkin, An Etymological Dictionary of the Romance Languages; London: Williams and Norgate, 1864, p. 228.

[17] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 64.

[18] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 169.

[19] Ib.

[20] William Shaw, An English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[21] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 492.

COVID-19 JE BROJ 72

ENGLISH ALPHABET

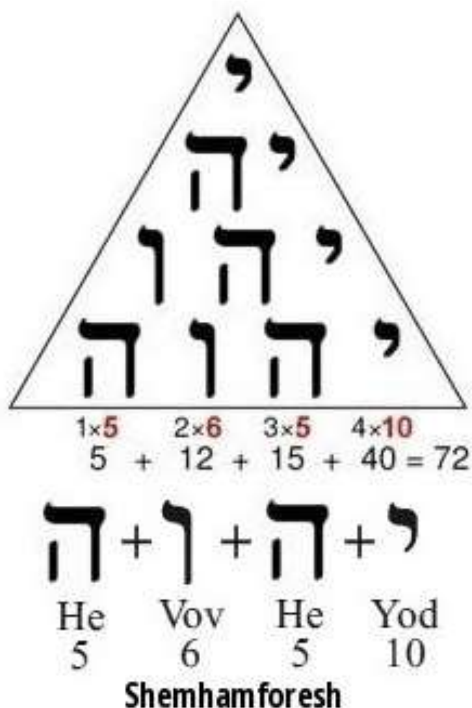
A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	6
G	H	I	J	K	L
7	8	9	10	11	12
M	N	O	P	Q	R
13	14	15	16	17	18
S	T	U	V	W	X
19	20	21	22	23	24
Y	Z				
25	26				

C O V I D - 19
3 15 22 9 4

3 + 15 + 22 + 9 + 4 + 19 = 72

Kad je tek počela svjetska medijska kampanja o “neizlječivom virusu koji hara svijetom, “virus” je zvan

“koronavirus”, ali ubrzo je taj naziv zamijenjen imenom **COVID-19**.

Kažu da u **COVID-19** ono **CO** znači **CORONA** (korona = kruna), **VI** znači **VIRUS**, a **D** kao znači **DISEASE** (bolest), broj **19** je tobože **2019**. godina. Treba znati da je kod masona sve pod tajnom, sve je u simbolima, sve kodirano, sve šifrovano i samo je njima po hijerarhijskim stepenima poznato, a najglavnije tajne i šifre zna samo njihov najviši tajni vrh. Tako je i u terminu **COVID-19** kodiran broj **72**. Evo nekih poznatih značenje broja **72**:

a) po crkvenom predanju grčku Septuagintu, prvi prevod Biblije Starog zavjeta, prevela su 72 učena Hebreja;

b) osim prvih 12 apostola, Isus je imao ukupno 72 učenika (Luka, 10,1);

c) prema Kabali, uključujući hrišćanska i imena u zapadnom hermetizmu, Bog ima 72 imena;

d) u Kabali kombinacijom brojevnih vrijednosti hebrejskih slova JHVH (Jahva) u istostraničnom trouglu (tkz. Shemhamforesh, što su hebrejska imena Sem, Ham i Jafet), dobije se zbir 72;

e) zbog precesije ekvinocija za 72 godine Sunce i osa Zemljinog pola pomjere se 1 stepen u odnosu na sazviježđa;

f) piramida sa Svevidećim okom ili okom Proviđenja na američkom Velikom pečatu ima 13 kamenih redova sa 79 blokova, od kojih su 72 neobilježeni (sedam je obilježeno sa **MDCCLXXVI'** = **1776.** = proglašenje nezavisnosti SAD-a).

U kakvom je odnosu krug sa 360 stepeni i broj 72? Pogledajmo: 72 x 5 = 360

U kakvom su odnosu iracionalni brojevi **3,14159** (**Pi**) i broj **1,618033988** (**Fi**, božanska proporcija ili zlatni presjek) sa brojem 72? Evo i to:

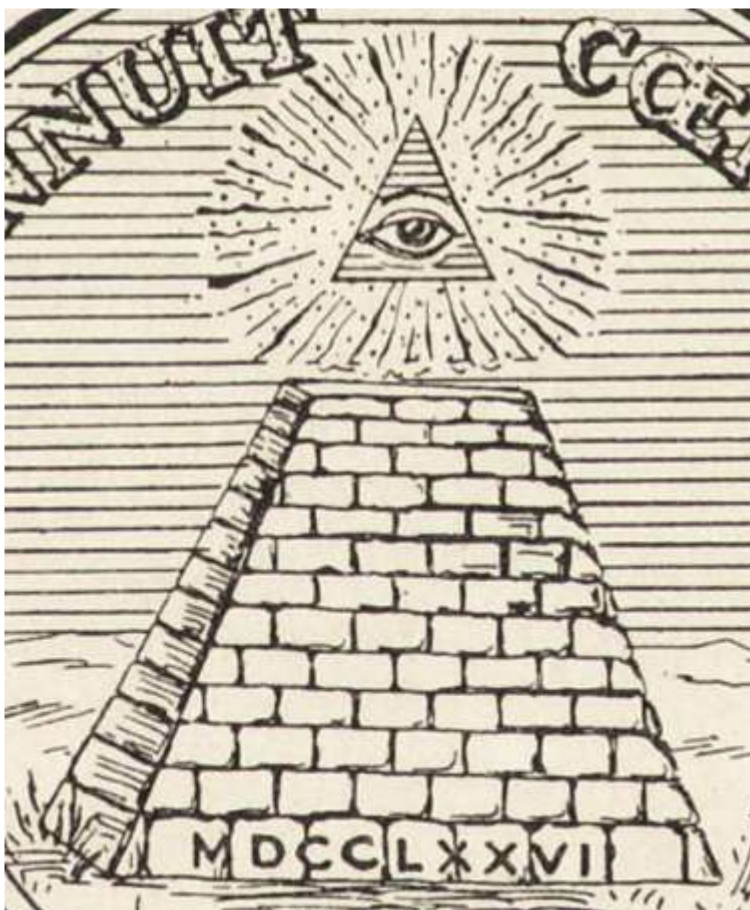
a) 72 x 1.618033988 = 116,4471498

b) 116,4471498 x 3,141592654 = 365,9906657 (13 minuta, 26,48 sekundi kraće od punih 366 dana (regularna godina ima 365,242 dana, a svake četvrte dodaje se 1 dan da bi se održala tačnost kalendara).

A sad o broju **72** u nazivu **COVID-19**.

U terminu **COVID-19**kodiran je broj **72**, a evo kako su to uradili: po rednom broju slova u latinskom i engleskom alfabetu odabrana su slova koja sa brojem 19 daju zbir **72**: **C** = **3**, **O** = **15**, **V** = **22**, **I** = **9**, **D** = **4**. Zbir ovih brojeva je **53** i kad dodamo tome **19**, to je **72**. Najvjerovatnije svjetski vrh Iluminata ima 72 stalna člana.

Piramida i Svevideće oko su iluminatski simboli. Oko je pri vrhu piramide u sjaju svjetlosti, tj. u KORONI, koja je bukvalno KRUNA, odnosno CORONA.

Piramida sa američkog Velikog pečata.

Samo dva krajnja kamena u bazi nisu obilježena.

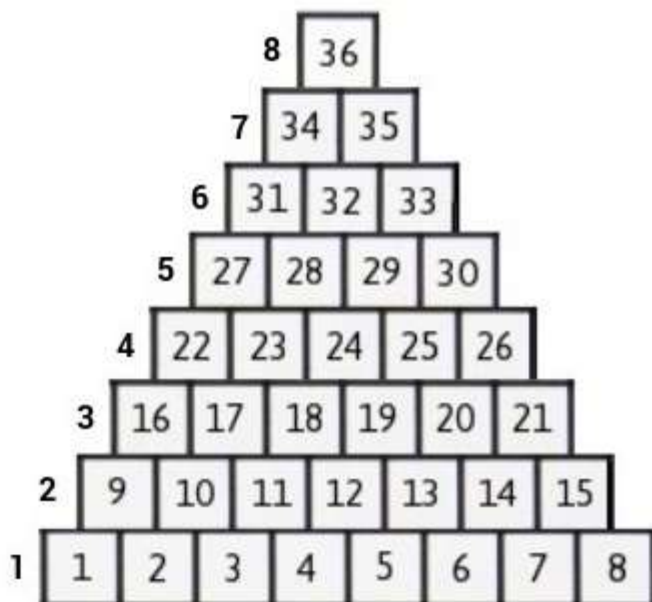
Na piramidi je lijevo oko kao simbol rodnog Sunca sjevernog neba proljeća i ljeta. Ako smo okrenuti istoku pra-vac istok-zapad dijeli nam tijelo na sjevernu i južnu stranu, te lijevo oko pripada sjevernoj, a desno južnoj strani svijeta. Oko na piramidi je oko Velikog Arhitekte, Stvoritelja i njegov vidljivi simbol je Sunce.

Zašto je Velika piramida bez vrha, to ne znamo. Najvjerovatnije vrh je bio komandni centar Vanzemaljaca koji su projektovali i gradili Piramidu. Iznad vrha su njihove letjelice napajane nekom energijom iz Piramide kao gorivom.

Piramida je simbol Zemlje, a zemaljskim materijalom nezavršeni vrh ujedno je simbol nesavršene Zemlje, tj. nesavršenog bitisanja na Zemlji i nesavršenog čovjeka kao zemaljskog osjećajnog, umnog i kreativnog stvorenja, te ga kao takvog treba usavršiti pri isteku vremena koje predstavlja nepostojeći vrh Piramide. Visina postojećih kamenih redova Velike piramide broji vrijeme do početka 1804. godine. Petnaestak godina ranije krenula je industrijalizacija, stvorena je Amerika i buržoaskim revolucijama svrgnut je feudalni, a uveden kapitalistički sistem. Sredinom februara 1804. počinje prvi srpski ustanak i to su masoni simbolično obilježili pred Hramom Svetog Save Beogradu: na piramidi nezavršenog vrha stoji Karađorđe.

Zašto je američka piramida bez vrha? Iz istog razloga kao i vrh Velike piramide. Svjetske vođe Iluminata preko razgranate mreže masona u svim rukovodećim strukrurama svih država svijeta izvrašvaju zadatak Vanzemaljaca, a kako će teći ostvarenje tog zadatka, to je čovječanstvo je već osjetilo na grbači ove 2020., ali ovo je tek početak, ono najgore tek će doći, jer je nastupilo vrijeme za koje se ne može reći da na mladima svijet ostaje.

GRUPA 36 I BROJ 666

*Zbir brojeva u piramidi je **666**.*

Evo šta Talmud kaže o judejskom Mesiji kojeg ortodoksni judeji očekuju u vrijeme pandemie koronavirusa nazvanog COVID-19:

“Abayi je rekao: Nema ništa manje od trideset i šest pravednih u svakoj generaciji koji primaju izgled Božanske prisutnosti (vidi Succa, str. 68, i tamo čita ‘svaki dan’ umjesto ‘svake generacije’).” [1]

“Kaza Abaji: Tamo je ništa manje od trideset šest pravednika u svijetu koji dobijaju izgled Božanske prisutnost svaki dan, kao što je pisano (Isaija, 30, 18: ‘Sretni su svi oni koji njega čekaju,” i *njega* je iskazao **לו**, koji broji trideset šest.” [2]

Broj **36** u hebrejskom se piše sa dva slova: **LV** = **לו** (**L** = **30**, **V** = **6**). Tim brojem hebrejski mudrac Abaji (Abayi Nachmani, živio oko 280-338), tumač Talmuda i direktor talmudističke akademije u vavilonskom (sirijskom) gradu Pumareditha, opisao je jevrejskog Mesiju.

Broj 36 je polovina broja 72 (vidi stranu 107-108).

Stepenasta piramida od 36 “kamenih blokova” sa bazom od 8 “blokova”, smanjujući svaki novi red za jedan blok, penje se u vis u osam redova, a zadnji, osmi red, završava se samo jednim kamenom i to je završni kamenom judejskog Mesije, glava od ugla o kojoj govori Psalmist (Ps. 118, 22-23). Isus podsjeća apostole na glavu od ugla (Matej, 21,42), a za apostole Petra i Pavla glava od ugla je Isus (1. Pet .2, 4-7; Ef. 2,19 - 22).

Tih **36** (**לו**) pravednika na hebrejskom zovu **36 Lamed Vav Tzadikim** ili **Tzadikim Nistari**, što znači SAKRIVENI PRAVEDNICI. To su 36 ljudi što SAKRIVENI vladaju svijetom i pripremaju dolazak judejskog Mesije čiji je broj 666.

Mislim da ta judejska Grupa 36 ima direktne kontakte sa nekom od vrsta Vanzemaljaca i da oni komanduju drugoj grupi od 36 probranih od ostalih čelnika velikih zvaničnih religija i moćnika svijeta.

....

[1] Michael L. Rodkinson (Mihael Levy), New Edition of The Babylonian Talmud, Volumes VII and VIII (XV and XVI), Volume VIII (XVI) – Tract Sanhedrin, Chapter XI; Boston: The Talmud Society, 1918, p. 304.

[2] Michael L. Rodkinson, New Edition of The Babylonian Talmud, Volume VII - Tract Succah, Chapter IV; Boston: The Talmud Society, 1918, p. 68.

EZOTERIJA NEMANJINOG SPOMENIKA

Spomenik Stefanu Nemanji, djelo ruskog skulptora Aleksandra Julijanoviča Rukavišnjikova, Savski trg, Beograd.

Glavna masonska simbolika je solarna simbolika i simbolika Velike piramide, odnosno mjere vremena i mjere Piramide i oni ta značenja nastoje da iskažu u svom stvaralaštvu. Ovdje ćemo dekodirati najglavnije motive Nemanjinog spomenika i odrediti njihov ezoterijski smisao u masoneriji, jer velik je Nemanja u očima današnjih papinih templara zbog zasluga njegovog mača nad Srbima. Pa da počnemo!

Vizantijski car Mihailo I Komnin postavio je Nemanju za velikog župana 1166. godina. Stupanje Nemanje na vlast na spomeniku je vidljivo obilježeno: desnom nogom je oslonjen na okovani žir, a lijevom pravi novi korak. U politici ljevica je strana liberala (lat. *liberalis* < *liber* = slobodan, slobodarstvo, slobodoumlje), onih koji zagovara smanjenje nadzora države i drugih političkih institucija nad individualnom slobodom pojedinca; politička doktrina koja zagovara demokratske oblike vlasti, političku toleranciju i postepene reforme političkih i društvenih institucija. Liberali vjeruju u ljudski razum i svoj zamišljeni Novi svjetski poredak nazivaju “Vrijeme razuma” (The Age of Reason). Naizgled nema ništa loše u ovim ciljevima liberala, ali problem je u tome što pojam te njihove slobode ni za kakve prirodne i moralne i prirodne zakone ne zna, te u toj njihovoj “slobodi” svakom je dozvoljeno da čini šta mu je volja, bio taj zdravog ili bolesnog uma.

Kako je Nemanja kao apsolutistički feudalni monarh mogao da nosi ideje liberalizma? Projektom liberalizma ka Novom svjetskom poretku rukovodi ezoterijski vrh judaizma i Crkve, a feudalizam je bio bazna osnova, prvi Veliki reset sa iskorjenjivanjem svih predašnjih suprotnosti i razlika kroz inkvizicijsku strogoću crkvenog jednoumlja. To je pravi azlog Nemanjinog napada na Srbe starovjerce i krstjane, to je bio razlog i cilj njihovog ubijanja i progona i razlog Nemanjinog spaljivanja svih postojećih dotadašnjih srpskih knjiga.

I kako su pod Nemanjom prošli Srbi, tako su ukroz feudalizam prošli svi narodi Evrope i kasnije svi narodi svijeta, da bi od 1945. kroz Ujedinjene nacije počelo postepeno globalno ujedinjavanje sa globalnim Velikim resetom od 2020.

Nemanja stoji na razlupanom šljemu, a šljem na žiru kao na glavi ratnika. Žir je sjeme hrasta, hrast je drvo Sunca i sveto je srpsko drvo: hrast je srpski badnjak i srpski sveti zapis. Tako su Srbi sjeme hrasta, a onaj smrskani šljem pod Nemanjinom nogama simbol je pobijenih i pobijeđenih Srba, koji su se oduprli Nemanji kad je oko 1186. podigao vojsku na Srbe starovjerce i krstjane dvovjerce.

Ljevica je simbol liberala: socijalista i komunista.

Na Nemanjinoj lijevoj ruci je prsten sa tri bisera, kao tri tačke u obliku trougla, ovako: ∴ . Na prvi pogled u tome nema ništa posebno, ali kao prvo: pravoslavni Srbi nose vječnani prsten na desnoj ruci, i kao drugo: i vladari nose pečatni prsten na desnoj ruci, ali ovo nije pečatni prsten. Zašto Nemanja ovaj trotačkasti prsten nosi na lijevoj ruci? Za to mogu biti dva razloga i evo prvi: rimokatolici nose vjenčani prst na lijevoj ruci, dakle je Nemanjin prelazak u pravoslavlje bio formalni politički čin, puka forma, a on je i dalje ostao vjeran papi i Rimokatolikčoj crkvi. I drugi razlog:

“**Prsten**, **masonski**. Prsten, kao simbol zavjeta sklopljenog sa Redom, kao sto je bračni prsten svjedok zavjeta, nosi se u nekim od visokih stepena masonstva.” [1]

Ovaj prsten nije jedini masonski simbol na njegovom spomeniku. Gle šta tvrde današnji srpski masoni:

“A niška loža ‘Nemanja’ nosi to ime zato što je, i po našim saznanjima, ovaj veliki srpski vladar bio templar. A mi masoni, templare smatramo svojom starijom braćom. Kao što, pretpostavljam, znate Nemanja je iznad Niša, u mestu Ravno, to jest, kod današnjeg Aleksinca dočekao srdačno Fridriha Barbarosu koji je, takođe, kao templar krenuo u Jerusalim u oslobađanje Isusovog groba od muslimana. Taj susret Fridriha Barbarose i Nemanje smatramo veoma važnim istorijskim, pa i templarskim događajem tako da smo na tom mestu podigli i spomenik koji sam ja lično i otkrio.” *(Dragoslav Pavlović, veliki majstor Velike nacionalne lože Srbije, I Nemanja je bio Templar, 17. juna 2010., NIN br. 3103).*

Tri tačke u trouglu prehrišćanski su simbol ljetnog sol-sticija i paganskog Trojstva, Tri u Jednom (masonski “therefore sign” ili “zbog ovog” ili “zbog tog razloga”).

Tri tačke, kao simbol ljetnog solsticija simbol su masonskog Prečasnog Majstora (eng. Venerable Master).

Njemački krajcer kovan 1773. u Frankfurtu na Majni (obrati pažnju na tri tačke u trouglu okruženom slavom).

Zašto je broj tri važan u masoneriji:

“Tri. Svuda među drevnima broj tri se smatrao najsvetijim od brojeva.” [2]

A tri trokutasto raspoređene tačke, šta taj znak znak?

“**Tri znaka**. Tri znaka (⁂) u obliku trougla stavljaju se iza slova u masonskom dokumentu kako bi naznačili da su takva slova inicijali masonske titule ili teničke riječi u masoneriji, kao **G∴ M∴** za Veliki Majstor, ili **G∴ L∴** za Velika Loža.” To nije simbol, jednostavno znak skraćenice.” [3]

Tako slovo **M∴** sa tri znaka znači MASON [4]. Uz Nemanjin prsten sa tri znaka nema slova **M**, ali ima na drugom mjestu obodg spomenika (*slika ispod*).

I čista logika: prsten sa tri znaka i nekoliko slova **M** na spomeniku sugerišu da je Nemanja bio mason. Ali ni to nije sve, ima još dokaza kaon a slici islod: sloarni simbol **ϕ**, simbol kao znak vremena promjene godišnjih doba (*slika na sljedećoj strani)*.

Dokaz Nemanjog članstva u masonima je slučaj sa užetom oko vrata: oko 1170. godine Nemanja ustane protiv Vizantije. Vizantijski car Manojlo povede vojsku na Rašku i tim okršajima Manojlo bude ranjen, ali njegova vojska pobijedi. Videći da je pobijeđen da nema kud, Nemanja oblači drolje i gologlav i bosonog sa

mačem na rukama i užetom oko vrata ulazi u vizantijsku logor i takav izlazi pred cara Manojla na pokonjenje. I gle čuda: videći Nemanju takvog, Manojlo sve oprašta Nemanji, obnavlja s njim vazalske obaveze i ostavlja ga na položaju velikog župana Raške [5].

Drevni univerzalni solarni simbol ϕ označava mjesto promjene godišnjih doba i nalazi se na petroglifima i geoglifima širom svijeta.

Od četiri nepovezana fragmenta neobične forme krst na Nemanjinoj dijademi je simbol ljetnog solsticija (prvog dana ljeta, dugodnevice, Vidovdana). Tri znaka sa jedne strane su tri mjeseca proljeća, a tri sa druge strane tri mjeseca ljeta.

Vrh je Sunce na prestolu sa sedam upisanih tački.

Masonsko vučno uže (ili kabal), u drugom i trećem stepenu moderog masonstva simboliše vuču, trud i simbol je zaketve kojom su masoni vezani [6]. Nemanjin način izlaska pred Manojla bio je dugo vremena jedan od najstarijih znakova u krajnjoj nuždi međusobnog prepoznavanja masona opisan u Bibliji:

"Tada dođe čovjek Božji, ...i govori caru Izrailjevu i reče ‘ovako veli Gospod: što Sirci rekoše da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski, za to ću ti dati u ruke sve ovo mnoštvo veliko da znate da sam ja Gospod’. I stajahu u okolu jedni prema drugima sedam dana; a

sedmoga dana pobiše se, i sinovi Izrailjevi pobiše Siraca sto tisuća pješaka u jedan dan.

A ostali pobjegoše u grad Afek i pade zid na dvadeset i sedam tisuća ljudi koji bijahu ostali. I Ben-Adad pobjegav u grad uđe u najtananiju klijet. A sluge mu rekoše: evo čuli smo da su carevi doma Izrailjeva milostivi carevi; da vežemo kostrijet oko sebe i metnemo uže sebi oko vratova, pa da izidemo pred cara Izrailjeva, da ako ostavi u životu dušu tvoju.

I vezaše kostrijet oko sebe, i metnuše uže sebi oko vratova, i dođoše k caru Izrailjevu i rekoše: sluga tvoj Ben-Adad veli: ostavi u životu dušu moju. A on reče: je li još živ? brat mi je.

A ljudi uzeše za to dobar znak i odmah da bi ga uhvatili za riječ rekoše: brat je tvoj Ben-Adad. A on reče: idite, dovedite ga. Tada Ben-Adad izide k njemu; a on ga posadi na svoja kola.

Tada mu reče Ben-Adad: gradove koje je uzeo otac moj tvome ocu, vratiću, i načini sebi ulice Damasku kao što je otac moj učinio u Samariji. A on reče: s tom vjerom otpustiću te. I učini vjeru s njim, i otpusti ga." (*1. O carevima, 20, 28-34)*

Tako je i mason Nemanja samo oponašao znak pokajanja drevnih masona.

....

[1] Albert G. Mackey, An Encyclopedia Of Freemasonry, Vol. II; The Masonic History Company Chicago, New York, London, 1921, p. 625.

[2] Ib. p. 784.

[3] Ib. p. 785.

[4] Ib. Vol. I, p. 3.

[5] Pantelija Slavkov Srećković, Istorija srpskoga naroda, Knj. II; Beograd, Kraljevsko-srpska državna štamparija, 1888, str. 21

[6] Ib. p. 126

BELENZUCI

"Pošetala Hajka Atlagića;
Na Hajkuni divno odijelo:
Jedna glava, sedam perišana;
Jedne uši, a dvoje minđuše;
Jedno grlo, tri drobna đerdana;
Jedne pleći, tri kavada žuta;
Jedne ruke, troje belenzuke;..." (*Hajka Atlagića i Jovan bećar, epska narodna pjesma, odlomak*)

Pogledajmo šta je BELENZUK:

1. kolut, alka na vratima, zvekir ;
2. grivna, narukvica, okovi na pušci, lisice;
3. karika, prsten za vezivanje konopa na obali;
4. óbodac koji se što objesi i koji se zakvači za čavao. [1]

Petar Skok tvrdi da BELENZUK porijeklom upućuje na tursko BILEZEK [2], pa preko turskog veže za avarsko i na turskoavarsko [3]. Ovakvo drsko ponašanje u etimologiji je ideotizam, tj. ideološki idiotizam, bilo da je

ta ideologija nacionalistička, politička ili religijska, jer pri traženju i određivanju etimološkog porijekla neke riječi prelistaju se svi dostupni rječnici i traže riječi i korijeni istog ili srodnog oblika i značenja.

Kad je srpski jezik u pitanju, strani etimolozi potpuno ignorišu srpski, a domaći mutavci ne mrdaju dalje od grčkog, latinskog, turskog, mađarskog, talijanskog, njemačkog i francuskog, te biva da Srbi nisu ni govorili dok nisu stupili u kontakt sa navedenim narodima, iako su svi navedeni jezici postanjem vezani za protosrpski, tj. tračanskii, odnosno kimerijski.

Tračanski, ili kimerijski jezik, izvorištem je vezan za prajezik prvih ljudi nakon biblijskog potopa, odnosno sa prepotopskim jezikom kojim su govorili prvi ljudi nakon potopa. Navešćemo očigledni primjer povezanosti nekih današnjih jezika za tim postpotopskim i prepotopskim jezikom.

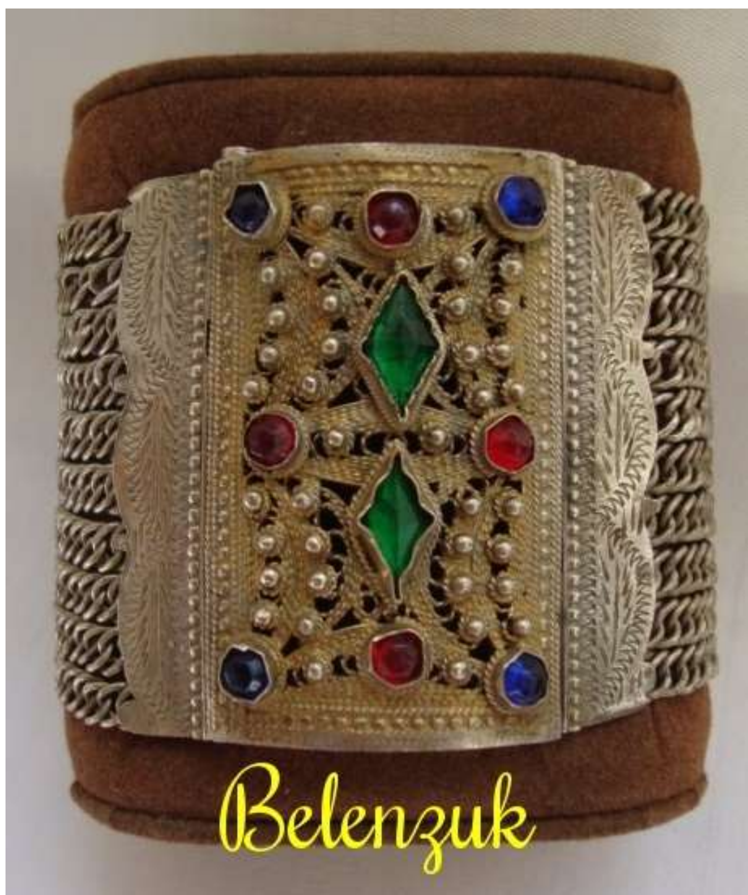
Jedno od najstarijih imena Boga Sunca je BAL ili BEL. Sumersko BAL ima sljedeća značenja: PROMJENA, PRELAZAK; IZLJEVANJE, ŠPRICANJE, OKRETANJE, UVRTANJE, VRETENO, OSOVINA, OS. [4]

Šta Sunce radi? Ono prelazi od istoka ka zapadu, od zapada ka istoku, od sjevera jugu i od juga ka sjeveru i tako se neprekidno okreće i uvrće. Sunce je osa života:

“BAL-AIN, fontana velikog gospodara neba.” [5]

“BALBEK, pretpostavlja se isto što i Balbet, hram Balov, ili Sunce.” [6]

“Bel, (Bāl, heb. *bēl*), vavilonski Baal. Vavilonska Himna Balu, prevedena sa klinastog pisma, pokazuje ga kao vrhovnog vladara, davaoca života, boga pravde, ujedinitelja zajednice, kontrolora elemenata, naročito vatre.” [7]

Sanskritsko BAL znači KRUŽITI; DAH, ŽIVOT [8]. BAL i BEL su sinonimi, dva imena istog boga Sunca. Grčko BELONI, BELOS, (βελόνη, βέλος) znači VIS, ŠILJAK [9]. Latinsko BELLIS (od BELLUS) je BELA RADA (cvijet). [10]

Latinsko BELLUS znači FIN, DOBAR, ZAVODLJIV [11], a BELLONA je boginja rata [12]. Kod Talijana BELA je LIJEPA, fod Francuza BELLE je PREKRASNA.

Kod Kelta bog Sunca je BAL, BEL, BELENIS, BELENUS, BELENOS BELINUS, BELI MAVR. ON je BELI BELJEŠTEĆI SJAJ. U srpskom dan je BEL, lice je

BELO, vila je BELA.

Indonezijsko BÉI, BELA je BRANITELJ, STARATELJ [13]. Ovo značenje u dalekoj Indoneziji nije moglo biti ništa drugo do ime Sunca, jer je Sunce i branitelj i staratelj. Indonezijsko BELAAN je ZAŠTITA, OBEZBJEĐENJE [14]. Indonezijsko BELACU je PAMUK [15], a BELADU je KOLUT, MOTOVILO, VITLO, KOLOTURA [16]; indonezijsko BELADAU je SAVIJENI NOŽ. [17]

U srpskom BALO, BALAVAC je DJEČAK, NEISKUSAN MLADIĆ. U gaeliku MLADIĆ je BALACH je [18], kod Indonežana BELIA [19], a indonežansko BALITA su djeca ispod pet godina [20].

Značenja svih nabrojanih riječi sa osnovom BAL i BEL odnosi se na Sunce, jer je ono je ŽIVOT, ono je KRUŽNO, ono KRUŽI, ono SAVIJA (putanju), ono je BIJELO, ono je ČUVAR, STARATELJ, ono je LIJEPO, DOBRO, BLJEŠTEĆE.

Dakle Skok nije u pravu kad kaže da je srpsko BELENZUK od turskog BILEZEK, jer gle ovih indonezijskih riječi:

- BELAK = BIJELE TAČKICE [21]
- BELÉLÉK = IZBELJIO, IZBULJIO (širom otvorenih očiju) [22]
- BÉLÉNG = OKRENUTI SE OKOLO [23]
- BELENGGU = OKOVI (LISICE) [24]
- BELÉNGKOK = SAVIJEN [25]
- BELAN = LUK (strijele) [26]
- BELA = STARATELJ, DOSTAVLJAČ [27]

Indonezijsko BÉLÉNG, BELENGGU, BELÉNGKOK znače OKOLO, OKOVI, SAVIJENO. Sve to je OKRUGLO, KRUŽNO, sve je KOLUT, tj. BELENZUK, a najstariji početak te riječi je BEL, ime Sunca (sličnog su postanja riječi BELEG i BELEGIJA).

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 136.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 205.

[5] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 68.

[6] Ib.

[7] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 103.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 722.

[9] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 280, 281.

[10] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymo-ogical Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 530.

[11] Ib., p. 50.

[12] Ib.

[13] Alan M. Stevens / A. Ed Schmidgall Tellings, A comprehensive Indonesian-English Dictionary; Ohio University Press, Athens, OH, 2004, p. 109.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 61.

[19] Alan M. Stevens / A. Ed Schmidgall Tellings, Ib., p. 113.

[20] John M. Echols and Hassan Shadily, An Indonesian-English Dictionary; Cornell University Press, New York, 1989, p.

[21] Alan M. Stevens / A. Ed Schmidgall Tellings, Ib.,110.

[22] Ib., p. 113.

[23] Ib.

[24] Ib.

[25] Ib.

[26] Ib., p. 111.

[27] John M. Echols and Hassan Shadily, Ib., p. 63.

KEDER I KEDERA

KEDER je jedna od mnogih srpskih riječi koja je judeo-hrišćanskom cenzurom protjerana iz štampanih rjecnika, udžbenika i govornog jezika. KEDER je ime jedne vrste male ribe.

Keder

KEDER, (lat. *Alburnus alburnus*), je slatkovodna riba koja pripada familiji *Cyprinidae*, maksimalne dužine do 20 cm. Poznata je i pod lokalnim imenima kao uklija, ukljeva, beovica, kaugler, klija, zelenika, zekica, klejica, šnajder. Mnogi je brkaju sa ribom BELICOM.

Ime KEDER je vrlo neobično i jedinstveno u Evropi

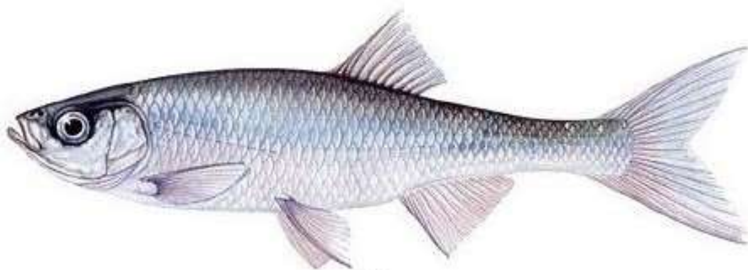
i u cijelom svijetu. Skoro isto ime nalazi se u indoneziskojm i javanskom jeziku: njihovo KEDERA je naziv za dvije vrsta malih riba [1]. Prva je crvenkasta ribica tropskih mora sa engleskim imenom Red Soldier Fish (lat. *Holocentrum rubrum*), koja naraste do 25 cm, a drugoj vrsta pripadaju ribe sa engleskim imenom mullet, iz porodice *Mugilidae* koje narastu do 50 cm, vrsta kojoj pripada CIPAL, koji kod Indonežana ima još jedno "srpsko" ime: BELENAK [2].

Indonezijsko BELAK ili BALAR znači BIJELE PJEGE [3], dakle u imenu BELANAK osnovno značenje je BIJEL, SJAJAN, jer indonezijsko BALAR znači BIJEL, što je keltsko i latinsko ALBINO [4]. Osnove BEL i BAL jedno su od drevnih imena Sunca (indonezijsko BELA znači STARATELJ, HRANILAC, DOSTAVLJAČ [5].

Cipal

Osnova u riječima KEDER i KEDERA je KED. Indonezijsko KEDA (KEDAH) znači ŠIROM OTVOREN, ŠIROKO OTVOREN [6]. Ime biljka SOJE na indonezijskom je KEDELAI, KEDELÉ [7]. Na latinskom SOJA je *Lens culinaris*. Latinsko LENS je isto što i srpsko LEĆA, a to je isto što i stakleno SOČIVO koje je oblikom slično obliku zrna SOJE. Dakle, indonezijsko KEDELE (KEDELAI) znači isto što i SOJA i SOČIVO: nalik na Sunce SO.

Belica

Indonezijsko KEDIP je TREPTNJE, ŽMIGANJE [8]. Radnja se odnosi na SVJETLO, preko SVJETLA se značenje prenosi na SUNCE.

Hebrejsko KEDEMAH znači ISTOČNO [9], KEDEMOTH je ISTOČNI [10], KEDES je SVETO MJESTO [11]. Ime drveta KEDAR, grčki κεδρος, znači SNAGA, srpski KADAR. Grčko KEDNOS (κεδνός) znači PAŽLJIV, ČESTIT, ISKREN, POVJERLJIV, MUDAR, BRIŽAN, MILOSTIV, DRAGOCJEN, DRAG [12].

Latinsko CĒDO znači PRINOS, ROD, KRETANJE [13]. Latinsko CĔDO znači DAJ MI, DOĐI MI, POKAŽI MI, RECI MI [14]. U ove dvije latinske riječi stalo je drevno molitveno obraćanje Bogu Sunca.

Portugalsko CEDE'LA znači RIBARSKI BRK, SILK [15]. Etimološka, morfološka i semantička veza između srpskog KEDER, indonezijskog KEDERA i portugalskog CEDE'LA je očigledna. Portugalsko CEDER znači DATI, PRINOS, ROD [16], CEDO je prilog vremena sa značenjem RANIJE, USKORO [17]. Svake godine Sunce daje PRINOS RODA i ono je vođa vremena. Iz ovih primjera i ovdje vidimo da se osnova KED značenjem odnosi na SVJETLO, SUNCE.

Osim u KEDER, u srpskom je od KED palatalizacijom postalo imenca ČЁDO i vlastito muško ime ČEDO, ČEDA.

Bretonsko CEDVA (čitaj: KEDVA) znači SABOR,

ZBOR [18], korniško CHETUA [19], od čega je i srpsko ČETA. Osnova CED, tj. KED znači ZAJEDNO, SLOŽNO, SABORNO [20]. Kakve to veze ima sa ribama KEDER I KEDERA? Ribe KEDER ili KEDERA kreću se SLOŽNO u velikim jatima. Jato je ZBOR, SABOR, te, iako su pojedinačno male, u jatu one iz vode SJAJU, BLJEŠTE, jer su BELE, SJAJNE.

U SLOZI je SJAJ, SJAJ je SLAVA, u SLAVI je SNAGA i MOĆ. Najveći SJAJ je SLAVA SUNCA i ono je prvi KED: DARODAVNA MOĆ I SJAJ SLAVE.

Srpsko OKECAN postalo je od O-KET-AN. Kad je platno OKECANO sa njega VISE KONCI. Osnova je KET i to je u starobiblijskom imenu HETITA ili po starogrčkom KHETITA (Χετταίοι). Prelaskom **T** u **D** od K^{H}ET je dobijeno KED, a prelaskom **K^{H}** u **G** postalo je GET i GETI.

Egipatsko KHET znači VATRA, PLAMEN, GRIJANJE, PALJENJE; UZROK; IMANJE, BOGATSTVO; HRANA, PRINOS; NAROD, ZNANJE; SVITAK VJEČNOSTI; PROIZVOD; DOBRO POSTOJANJE. [21]

SUNCE je KHET, tj. KET od kojeg je postalo KED:

a) KHET > KHETE > GHETE = GETI = TRAČANI;
b) KED > KEDE > KEDERI, KEDERE = SJAJ, ZRAKA;
c) KET > KEC
d) KET > KETINA > KEČINA, KEČIGA
e) KET > KETA > KEČA > KEČAV = ČUPAV

Velško CETH (čitaj: KETH) znači PRODORNO, PROBOJNO [22]. Velško CETHR (čitaj: KETHR) je ŠILJAK [23]. Bretonsko CETHA je NOŽ [24].

KITA je ikavski oblik, KETA je izgubljni ekavski oblik. Sanskritsko KETA je KUĆA, ŽELJA, STRAST; ZNAK [25], a KETANA je SIMBOL BOŽANSTVA, ZASTAVA [26].

....

[1] Alan M. Stevens / A. Ed Schmidgall Tellings, A comprehensive Indonesian-English Dictionary; Ohio University Press, Athens, OH, 2004, p. 464.

[2] Ib., p. 111.

[3] Ib., p. 110.

[4] John M. Echols and Hassan Shadily, An Indonesian-English Dictionary; Cornell University Press, New York, 1989, p. 45.

[5] Ib., p. 63.

[6] Alan M. Stevens / A. Ed Schmidgall Tellings, Ib., p. 463.

[7] Ib.

[8] Ib., p. 464.

[9] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 462.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p.

[13] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 77.

[14] Ib.

[15] Antonio Vieyra, A Dictionary of the Portuguese and English Languages, Vol. I; London, 1773.

[16] Jöao Frenander Valdez, A Portuguese and English Pronouncing Dictionary, Rio de Janeiro-Paris: Livraría Garnier, 1875, p. 184.

[17] Ib.

[18] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 48.

[19] Ib.

[20] Ib.

[21] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, p. 525-526.

[22] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 215.

[23] Ib.

[24] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 57.

[25] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 308.

[26] Ib.

ŠAKA U NOS ZVANIČNOJ ETIMOLOGIJI

Englesko SACK je VREĆA, srednjovijekovno engleski SAK, anglosaksonski SACE, latinski SACCUS, grčki SAKKOS (σακκος), islandski SEKKR, švedski SÄKK, danski SĂK, nizozemski ZAC, njemački SACK, gotski SAKKUS, talijanski SACCUS, španski i portugalski SACO i francuski SAC [1] povezano je sa pojmom PLJAČKA [2]. Da nešto ne bi bilo opljačkano, to se mora SAKRITI, tj. staviti U NEŠTO da se ne vidi i to nešto je SAK. U svim navedenim riječima je SAC, koje u govoru glasi SAK.

U srpskom SAKRITI osnova je SAK i to u srpskom može da znači VREĆA, KOTARICA, BISAGE, pa čak i kapa SAKULJICA [3], itd. Za srpsko SAK Skok kaže da je to “sveslavenska posuđenica, balkanska riječ, posuđena možda iz balkanskog latiniteta” [4]. Neće biti, gospodine Skok, neće biti iz latiniteta, jer šta ćemo sa tim srpskim SAK koje postoji samo na Balkanu, a “ne postoji u sjevernim slavinama” [5]?

Prvo mjesto u koje nešto skrivamo je ŠAKA, a riječ ŠAKA postala je od SAK, ono SAK od kojeg je postalo

srpsko SAKRITI i postale su sve one na početku spomenute “strane” riječi, počev od engleskog SACK koje je u srednjovijekovnom engleskom bilo SAK, potpuno isto srpskom SAK.

Prelaskom **K** u **Č** u srpskom je od SAK dobijeno SAČ (njima se na ognjištu pokriva hljeb za pečenje). Nisu li BISAGE postanjem od BI SAKE? Jesu, jer je SAC (čitaj: SAK) keltsko, tj. tračansko sa značenjem POKRITI, SAKRITI.

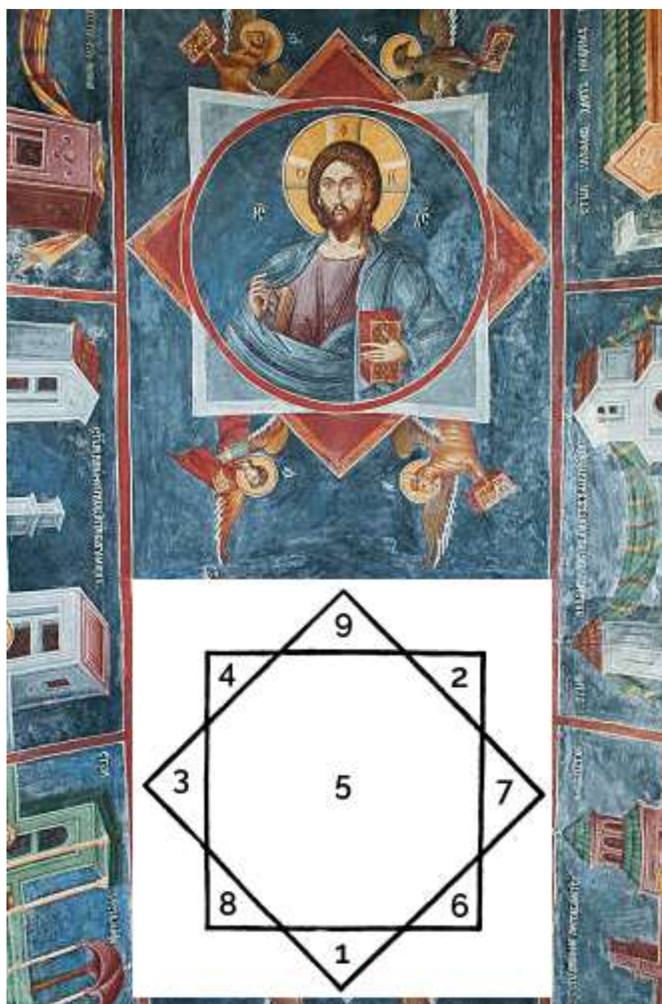
Bretonsko i korniško SACH (CH = Č). U velškom SÂCH, armorićansko SACH, irsko SACE, gaelic SAC, manks SACK [6], galsko SAC [7] je VREĆA. Pogledajmo:

- SAK > SAKA > ŠAKA
- SAK > SAC
- SAK > SAKA > ŠAKA > ŽAKA = VREĆA
- SAK > SAKLON > ZAKLON

Jeste VREĆA ili ŽAKA u latinskom SACCUS, jeste VREĆA u grčkom SAKKOS (σακκος), ali je osnovna riječ SAK samo u tračanskom, odnosno u keltskom SAC, tj. u srpskom SAK. Ima li prosta riječ SAC u latinskom? Nema! Ima li u grčkom riječ SAK? Nema ni u grčkom, ali ima u grčkom riječ SAKOS (σάκοσ) sa značenjem ŠTIT [8]. Za šta služi štit? Štit je ZAKLON, ratnik se SAKRIVA iza štita.

U latinskom SACCUS, su dvije osnovne riječi: SAC CUS. SAC znači SAKRITI, a CUS u latinskom CUSTOS znači ČUVAR, DRŽAČ, dakle latinsko SACCUS znači SAKRIVENO ČUVANJE, TAJNO DRŽANJE. Isti je slučaj sa gotskim SAKKUS i talijanskim SACCUS.

U starogaeliku SACAIR je značilo SVEŠTENIK [9]. U SACAIR osnova je SAC sa značenjem SAKRITI a sufiks -AIR označava izvršioca značenja riječi iza koje -AIR stoji [10]. Pošto SAC znači SAKRIVENO, a sve što je sakriveno ujedno je TAJNA, MISTERIJA. Tako

Pravo i koso zbir je 15 (hebrejski JaH), ukupni zbir 45 (arapski ZaHaL): Saturn.

SACAIR znači IZVRŠITELJ TAJNE, IZVRŠILAC MISTERIJE i to je SVEŠTENIK. U bretonskom SACRA znači OSVEĆENJE, u kojem RA znači DAĆE, DAVA ĆE (oni) [11], te bretonsko SACRA bukvalno znači TAJNO, SAKRIVENO DAVANJE ili DAVANJE TAJNE. Latinsko SACRĀTUS znači OSVEĆEN, POSVEĆEN

[12]. SAC je SAKRIVENO, TAJNO, a latinsko RATUS znači UTVRĐEN, POTVRĐEN. [13]. Latinsko SAC-RĀTUS znači TAJNO POTVRĐEN, TAJNO INICIRAN I sta je latinsko SACRI sto znaci SVETI? To je SA-KRIVENI, TAJNI RITUAL (latinsko RICA je VEO, ZAR, KAPULJACA. U latinskom SACRA, sa značenjem SVETINJA, su dvije riječi SAC + RA. SAK znači UKRI-VENO, NEVIDLJIVO, TAJNO. RA je SUNCE, SVJET-LOST. Tako latinsko SACRA bukvalno znači NEVI-DLJIVA SVJETLOST. Iza svih primjera znacenja spo-menutih rijeci je SA koje se nalazi u srpskom SAVEST: SA VEST

....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 521.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 189.

[4] Ib.

[5] Ib., str. 378.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 312.

[7] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1372.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 782.

[10] Ib., Vol I., p. 17.

[11] Robert Williams, Ib., p. 301.

[12] Charlton T. Lewis, An Elementary Latin Dictionary; New York, Harper & Brothers, 1891, p. 744.
[13] Ib., p. 701.

SLOVO M NA NEMANJINOM SPOMENIKU

Isus je predstavljen u liku Sv. Save. U gornjem lijevom dijelu pored oreola je feničansko slovo **M***.*

"Žig ili pečat, koji kod Egipćana označava slovo **S**, simbolički kazuje ideju zatvoriti usta, ćutati. Već sam rekao da je egipatski pisar imao nekoliko znakova za

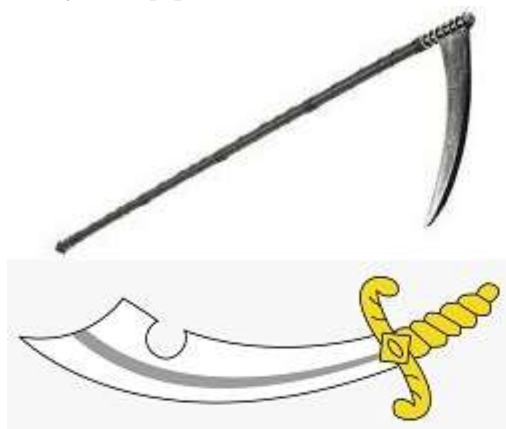
Feničansko ***M*** *na Nemanjinom spomeniku na Sav-skom trgu u Beogradu: hetsko "mit" je "kralj"(Mit-Ra).*

PLATE I. SUMER-ARYAN EVOL-

1 SUMER	2 AKKAD	3 EGYPTIAN Early Alphabetic	3 EGYPTIAN Hiero.	4 PHŒNICIAN THERA c. 900 B.C.	5 PHŒNICIAN MOAB &c. c. 900 B.C.
Ma(t) 322			(Mn)		

Feničansko slovo M, 10. v. st. ere (Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet; London, Luzak & Co., 1927, Plate I).

iskazivanje istog glasa. Ako je napisao (ako je to mogao učiniti bez nasilja nad jezikom) onda je slovo **M** u ovoj riječi kao hijeroglif koji predstavlja *kosu* ili *skimitar*, a cijela riječ bi odjednom iskazala osobinu osobe na koju se odnosi i postaje ulog sa jedinstvenim simboličkim značenjem.” [1]

Kosa (srp) i skimitar.

Skimitar je arapska sablja. Na Nemanjinom spomeniku u Beogradu u gornjem lijevom uglu “Hristovog ubrusa” je upisano feničansko slovo **M** iz 10 v. st. ere. Slovo **M** kod masona može da znači MASTER (gospodar, učitelj, majstor) i MASON.

"Stojeći na svojim stranama sa savijenom sredinom, to je slovo M kao što je viđeno na mnogim natpisima u Lapidarium Septentrionale. To je dobro poznati frimasonski znak." [2]

....

[1] Albert Gallatin Mackey, The American Quarterly Review of Freemasonry and Its Kindred Sciences, Vol. 1; New York: Robt. Macoy, Publisher, 1858, p. 209.

[2] The Masonic Magazine for 1881-82, Vol. IX; London: George Kenning, p. 95.

CAKLI SE SUNCE SAVA

Sanskritsko SAVA znači POKRETAČ, PODSTREKAČ, INICIJATOR, KOMANDIR; OŽIVLJAVAČ, POREDAK; GODINA; OSVEĆENJE; SUNCE. [1]

U sanskritskom SAVA dvije su proste riječi: **1.** SA, **2.** VA.

1. Sanskritsko SA je nosilac značenja NABAVKA, DARIVANJE; ZNANJE; ZMIJA, PTICA [2]. SA je povezano sa SAHA koje znači SILAN, MOĆAN; DRŽAČ [3].

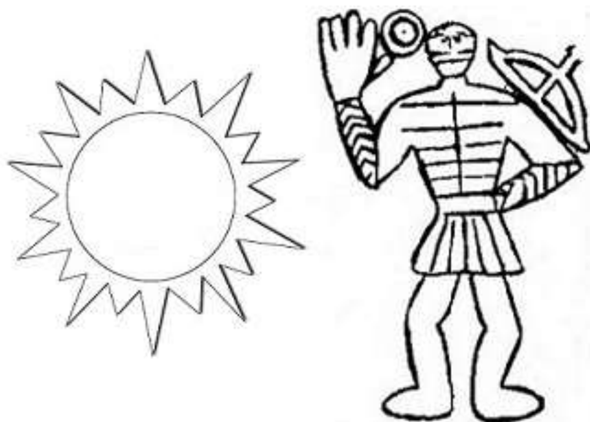
U srpskom SAHAN (SAN, SANČIĆ) je DRŽAČ HRANE (tanjir).

2. Sanskritsko VA nosi sljedeća značenja: VAZDUH, RUKA, OBRAĆANJE, POMIRENJE, STANIŠTE [4]. I sad imamo:

1. SA = ZMIJA, PTICA, NABAVKA, DARIVANJE, ZNANJE = SUNCE;

2. VA = VAZDUH, RUKA, OBRAĆANJE, POMIRENJE, STANIŠTE;

SAVA je SUNCE, jer je ono i ZMIJA (žestina, vatra) i PTICA (letač); ono antropomorfno Sunce koje sa podignutom desnom rukom na petriglifima širom svjeta pozdravlja i blagosilja stanovnike Zemlje.

U latinskom SACTI značenje je SJAJ. To je u srpskom CAKTI, dakle je razlike postala u izgovoru prelaskom S u C: SACTI > CAKTI. Osnova u obe riječi je SAC, tj. SAK.

SAK i sumersko ZAG istog su postanja i istog značenja: sumersko ZAG znači SVETILIŠTE; DESNA RUKA; VATRA; SJAJ [5]:

a) SAK > ZAG > ZAGA > ŽAGA = VVVVVV = ZUBI SUNCA = ZRAKE;

b) ŽAGA = SAW (engleski), ZAGA (anglosaksonski), ZAAG (holandski), SŌG (islandski), SAV (danski), SAG (švedski), SÄGE (njemacki) [6]. Teutonska osnova SAG u SAGA znači SJEĆI [7]. I teutonsko SAG je postanjem od SAK.

Od SAK je postalo SAG u latinskom SAGITA sa značenjem STRIJELA [8], englesko SAGE sa značenjem PRONICLJIV, MUDAR i sa istim značenjem francusko SAGE, talijansko SAGGIO i špansko SABIO [9].

Od SAK potiče starogaelic SÀGAN, što znači OKRUGAL, KRUG; KOPLJE [10]; zatim potiče gaelik SAGART sa značenjem SVEŠTENIK [11], i SÀGH sa značenjem RODAN. [12]

Na početku smo rekli da sanskritsko SA znači ZMIJA, PTICA, NABAVKA, DARIVANJE, ZNANJE i da se i bukvalno i simboličko značenje odnosi na SUNCE. Ovo SA nalazi se u starogaeliku SAM upravo sa značenjem SUNCE [13], zatim u velškom i armorićanskom SÂV sa značenjem DRŽAČ [14], kao i u galskom SA sa značenjem SAM i SAV [15].

Sanskritsko SA nalazi se u starogaeliku SABH (= SAMH) sa značenjem BOGAT, PROIZVODAN [16], zatim u gaeliku SÀBH sa značenjem ŽAGA [17]. Gaelik SÀBHAIL znači SPASIT, ODBRANITI, SAČUVATI. [18]

Sanskritsko SA nalazi se u bretonskom SAW sa značenjem BEZBIJEDAN, SPASITI [19], što je englesko SAVE. I evo nas kod Tračana i njihovog SABAZIOSA ili SAVAZIOSA, tj. SAVE SIOSA ili SAVE SJAJNOG (grčki: Σαβάζιος), tračanskog BOGA SUNCA. To je frigijski ili brigijski SAVO (grčki: Σαβός) [20].

Sanskritsko SAVA i brigijsko SAVO(S) znače isto: SUNCE. SAVA i SAVO i danas su srpska vlastita muška imena. A šta tvrde srpsko-hrvatski judeo-hrišćanski kvazietimolozi? Tvrde ovako: muško ime SAVA potiče

od hebrejskog SABBAS [21], a za ime rijeke SAVE ovako govore:

"U lat. Savus m predstavljalo je muško božanstvo, u slavenskom poganstvu žensko (prema reka]. Pretpostavlja se kao ilirska ili keltska riječ od ie. korijena *seu-, prijevoj *sou- »tekućina, vlaga, sok«, u daljem raširenju *seuq-, *suq-, *sug-, *seup-, *seub-, od prvobitne onomatopeje *su-." [22]

Svi ovi Skokovi indoevropsk korijeni (ie.) obilježeni zvjezdicom (*) njegova su izmišljotina (tako se u etimologiji obilježavaju pretpostavke). Bio je BOG SAVA, ali tračanski, tj. frigijski ili brigijski, keltski, ilirski i panonski, tj. SAVA je BOG SUNCA proto-Srba, ali judeohrišćanski ideolozi nemaju SAVESTI i lažu li lažu.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1190.

[2] Ib., p. 1111.

[3] Ib., p. 1193.

[4] Ib., p. 910.

[5] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 257, 258.

[6] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 527.

[7] Ib.

[8] Ib., p. 523.

[9] Ib.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 782.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib., p. 786.

[14] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 312.

[15] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[16] Edward Dwelly, Ib., p. 786.

[17] Ib., p. 781.

[18] Ib.

[19] Robert Williams, Ib., p. 312, 313.

[20] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1370.

[21] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 208.

[22] Ib.

KELTI, ČELO I ČELOVEK

O imenu KELTA ništa se ne zna, osim da je to ime prvi počeo da spominje Herodot u 5. v. st. ere. Da bismo pronašli smisao imena KELT polazimo tragom značenje riječi koja je oblikom najbliža imenu KELTA: to je finska riječ KELTA koja znači ŽUT. [1]

Pošto su svi ljudi i narodi u neko drevno vrijeme bili jedan narod sa jednim jezikom, treba da se uvjerimo da li finsko KELTA postoji još u nekom jeziku u istom ili sličnom obliku sa istim ili sličnim značenjem i zato pretražujemo prvo najstarije, a onda mlađe jezike.

Sanskritsko KEL, KELATI znači KRETATI SE, IĆI [2], dakle ima istu osnovu kao i finsko KELTA, ali se bukvalna značenja ne poklapaju.

Kanariski (Kannada) jezik indijskih Dravida ogranak je sanskrita. Vedski sanskrit je sveti jezik Veda, a kanariski pripada narodnom sanskritu. Kanarisko

KELURU znači VATRA, RAST, ŠIRENJE, MILINA, ŽELJA. [3]

Uporedimo sad finsko KELU (što znači ŽUT) i kanarisko KELURU, vidimo da je u obe riječi korijen KEL i značenja su ista jer VATRA je ŽUTA I SJA.

Uporedimo li kanarisko KELURU i sanskritsko KEL, KELATI, opet vidimo istu korijen i srodno značenje: kanarisko ŠIRENJE odgovara sanskritskom KRETANJE, jer ono što se ŠIRI to se i KREĆE od svog centra ka spoljnom pravcu, dakle je i tu isto značenje samo kazano posebnim riječima.

Kanarisko KELASIḌI znači NAOČIT, RASAN [4]. Tako su sebe Etrurci zvali RASENA ili RASENI?

Uporedimo li finsko KELTA (ŽUT), sanskritsko KELATI (IĆI i kanarisko KELURU (VATRA, ŠIRENJE), šta tu vidimo? Vidimo opis ŽUTOG VATRENOG SUNCA koje se kroz kroz vrijeme dana, mjeseci i godine KREĆE SIREĆI SVJETLOST i kao takvo Sunce je po kanariskom KELASIDI, tj. NAOČITO, RASNO, MILO i POŽELJNO.

Grčko κέλυθος je PUT, TRAKA, PUTOVANJE [5]. Sunčevi SVJETLOSNI TRACI su ZRACI po kojima su Tračani seba nazvali TRAHOI, a sanskritsko THRAK znači IĆI, KRETATI SE. [6]

Grčko κελεύθω znači PUTOVATI [7], grčko κέλευσις je KOMANDOVATI [8]. U ovim grčkim riječima korijen je KEL- (κελ-, κέλ) sa istim značenjem kao i sanskritsko KEL sa značenjem IĆI, KRETATI SE, samo što se u grčkoj riječi značenje proširuje i na KOMANDOVATI, jer SUNCE je KOMANDANT danima, vremenima, godinama i PRIRODI. Ne zaboravimo da su Grci prvi KELTE nazvali KELTOI (Κελτοί).

Litvansko KELEIVIS znači PUTNIK, LUTALICA [9], KELERIOPAS znači MNOŠTVO [10]. Litvansko KELI znači NEKOLIKO [11], a KELIAS je PUT, TRAKA [12].

KELIAUTI je PUTOVANJE [13]. Litvansko KELTI znači RASTI, PODIZATI. [14]

Od korijena KEL je i latinsko CELEBRATIO što znači SLAVLJE [15] i CELEBRO što znači MOŠTVO [16].

Latinsko CELSUS znači MNOŠTVO PRODUŽETAKA, MNOŠTVO PRIKLJUČAKA, MNOŠTVO GRANA [17]; ali znači i VIS, VISINA [18], CELSIUS je VEĆI, VIŠI, NAJVIŠI [19]. Rimski istoriografi KELTE su zvali CELTAE [20].

Listovi kelerabe zrakasto se šire iz glavice, kao zrake iz Kelija (Sunca): kel-e-ra-ba.

Pogledajmo neke srpske riječi sa korijenom KEL-:

- KELERABA (Brassica oleracea);
- KELO > KELO PEK > ČELOPEK;
- KEL > KELO > ČELO;
- KELADE > ČELJADE;
- KELOVEK > ČELOVEK > ČLOVEL > ČOVEK

Velško CÊL (izgovara se KÊL) je ZAŠTITA [21], CELI (KELI) je TAJNI, BOG SVEMOGUĆI [22]. Velško CELLT je KREMEN [23] (kremen daje vatru).

Ime KELT znači ŽUT, VATREN, SJAJN, TRAČAN, RASAN, RASPROSTRANJEN, MNOŠTVO; NAJVIŠI SLAVLJENIK VISOKOG ŽUTOG, VATRENOG, POKRETNOG I KOMANDUJUĆEG BOGA SUNCA.

…………………………

[1] Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja. Finnish-English dictionary; Superior, Vis., Työmies Kustannusțyhiŏn Kustannuksella, 1919, p. 202.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 309.

[3] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 320.

[4] Ib., p. 320.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 793.

[6] Monier Monier-Williams, Ib., p. 457.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib.

[8] Ib.

[9] Anthony Lalis, A dictionary of the Lithuanian and English Languages, First Part; Chicago, Published by "Lietuva", 1903, p. 128.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Oxford Latin Dictionary; Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 293.

[16] Ib., p. 294.

[17] Ib., p. 296.

[18] Ib.
[19] Ib.
[20] Ib.
[21] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832, p. 59.
[22] Titus Lewis, A Welsh-English Dictionary; Carmarthen, Printed by J. Evans, 1815, p. 50.
[23] Ib.

DRUIDSKI ŠTAP SA KRISTALNOM KUGLOM

Jedini na svijetu sačuvanji druidski štap sa kristalnom kuglom na vrhu nalazi se u riznici manastira u Mileševi. Zadnjih desetak godina crkva je izmijenila originalni drveni dio štapa opkivajući ga pozlaćenim srebrenim limom sa ugraviranim citatima Novog zavjeta, pretvarajući tako druidski štap u “štap svetoga Save”.

I zamislimo kanonski vrlo strogog hrišćanskog ortodoksnog arhijereja, koji je progonio i ubijao pripadnike stare prehrišćanske vjere, da se među svojim sveštenstvom i pastvom šeta po crkvi i oko crkve sa štapom na kojem je kristalna kugla za prizivanje onostranih magijskig sila i čudesa!? To nema smisla ni zamišljati, a kamo li tvrditi, te tvrdnja nekih arhijereja i monaha iz SPC da je to Savin štap (žezlo), zaista je suprotna I kanonima crkve i zdravoj logici.

Ne samo što lažu falsifikujući istoriju, nego su izmjenama originala oštetili originalni istorijski materijalni dokaz i prehršćansku relikviju neprocjenjive vrijednosti, jer je to u svijetu jedini sačuvani druidski štap.

Na spomeniku Nemanji u Beogradu vrh druidskog štapa sa žirom kao simbol bezbožništva Nemanji je pod nogama. Zar bi vajar Savino crkveno žezlo stavio Nemanji pod noge ispod razlupanog šljema Nemanjinih neprijatelja?

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Ovaj metalni dio nedavno je premje-šten na vrh ispod žira.

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Dodati dio premješ-
ten pod žir sa kris-
talnom kuglom.
Drveni dio opkovan
metalnim okovom sa
staroslovenskim citati-
ma Novog zavjeta.
Ovo sada zovu štapom
Svetog Save.

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Dodati dio premješ-
ten pod žir sa kris-
talnom kuglom.
Drveni dio opkovan
metalnim okovom sa
staroslovenskim citati-
ma Novog zavjeta.
Ovo sada zovu štapom
Svetog Save.

Drvenu dršku štapa monasi manastira Mileševe nedavno su opkovali su tankim srebrenim limom ispisanim citatima Novog zavjeta i tako falsifikuju istoriju, varaju vjernike i sve posjetioce ovog manastira.

Žir sa kristalnom kuglom.

KRES, KRIS, KRISTOS I HRISTOS

Grčko **Χρηστὸς** znači KORISTAN [1], a grčko **Χρῖ-**
-σις kažu da znači POMAZATI [2]. Za grčko **Χρίσμα** tvrde da znači POMAZANJE, te po njihovom tvrđenju **Χριστός** znači POMAZANIK, a samim tim znači SPASITELJ ili MESIJA [3].

I tako oni dvije hiljade godina tvrde da je **Χριστός** postalo od **χρίω** (chríο) sa značenjem POMAZATI [4]. Istina je da grčko **Χριστός** i **χρίω** porijeklom i značenjem nemaju nikakve etimološke, ni morfološke ni semantičke veze sa grčkom riječi **έλαιο** koja znači ULJE. Ulje je SJAJNO, SVIJETLO i EL u **έλαιο** znači SUNCE.

Hebrejska inicijacija u kralja obavi se PRELJEVANJEM GLAVE ULJEM, POULJENJEM tj. POMAZANJEM i ovako u Septuaginti piše o pomazanju Saula, prvog hebrejskog kralja:

“ΚΑΙ **ἔλαβε** Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ **ἐλαίου** καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν...” (1. Samuilova, 10, 1)

Prevod: “Tada Samuilo uze **uljanicu**, i izli mu **ulje** na glavu, ...”

Grčko **έλαιο** je ULJE. Evo jednog starozavjetnog pominjanja rijeci **χριστὸς** u smislu **pomazanja**:

“καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς καὶ εἶδε τὸν ʼΕλιὰβ καὶ εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου **χριστὸς** αὐτοῦ.”
(1. Samuilova, 16, 6)

Grčko **χριστὸς** znači POMAZA. Eto, postojala je riječ **χριστὸς** i prije Isusa. Navedeni događaj iz Samuilovog života je 1050 godina prije Isusa.

Riječ **χριστὸς** znači POMAZANIK, bukvalno POMAZAN ULJEM, ali to nije od **έλαιο** sa značenjem ULJE. Citirani dio Septuaginte u prevodu znači ovako:

Prevod: “I kad dođoše vidjevši Elijava reče: jamačno je pred Gospodom **pomazanik** njegov.”

Χριστὸς je onaj ko je POMAZAN uljem, ali tim činom on ne postaje SPASITELJ, ne postaje MESIJA. Evo o pomazanju Davida za kralja:

“καὶ **ἔλαβε** Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ **ἐλαίου** καὶ ἔχρισεν αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω.” (1. Samuilova, 16, 13)

Prevod: “I uze Samuel rog **ulja** i **pomaza** ga usred braće njegove. I Duh Gospodnji siđe na Davida od toga dana; Samuel ustade i ode u Armataim.”

Saul i David POMAZANI su uljem (**έλαιο** > **ἔλαβε**) i postali POMAZANICI, tj. HRISTOSI, ali nisu postali SPASITELJI SVIJETA, nisu postali MESIJE, jer se POMAZANJEM se postaje KRALJ.

Grčko **Χριστός** (Kʰrīstós, HRISTOS) ne potiče od grčkog **έλαιο** (ULJE), niti **χρίω** potiče od **έλαιο**, nego potiču od K^{H}RIS: K^{H}RIS koje je grcizirano KRIS iz tračanskog, odnosno keltskog, tj. ilirskog jezika. KRIS je ikavski oblik ekavskog KRES i to je VATRA, SJAJ. Očito je da se radi o namjernoj manipulaciji riječima i to ćemo ovdje jasno pokazati i dokazati.

Ako **Χριστός** potiče od drevog **χρῖμα**, od kojeg je, kažu, postalo novije **χρῖσμα** (ulje), od čega je izvedeno **χρῖμα,** odakle potiče korijen **χρῖ-** i šta u grčkom znači osnova **χρῖσ**? Znači **K^{H}RIS**, tj. KRIS, jer riječi **χρῖσ** nema u grčkom. HRIST u latinskom glasi CHRISTUS, u anglosaksonskom CRIST, englesko CHRIST [5], u korniškom je GREST, GRIST ili CRYST [6].

Bretonsko GRES znači VJERA i postalo je od CRÊS [7]. Korniško CRED, KRÊZ, CRÉS, GRIS znači VJERA [8]. Dakle CRED je ZAKON i VJERA, ali otkud u korniškom za pojam VJERA riječi KRÊZ, CRÉS i GRIS? Zato jer su oni kao i većina današnjih Srba porijeklom od Tračana, tj. od Briga, čija riječ KRES znači VATRA. KRES (CRES) je ekavski oblik, a KRIS, koje

je prelaskom **K** u **G** dalo korniško GRIS I bretonsko GRES, je ikavski oblik. Od riječi KRES, prelaskom **S** u **Z**, postalo je korniško KRÊZ. Nije li KREZ bilo ime Stefanu Prvovenčanom nevjernog velikaša kojeg je Sveti Sava ubio "molitvom"?

Kao i ostali Kelti i Velšani su takođe potomci Briga. Velško CRE znači SPOJ UZROKA, SRASTANJE UZROKA, POČETAK, PRVI POKRET [9]. CREDO je ZAKON, VJEROVANJE [10], CRED je VJERA [11].

Evo još velških riječi sa osnovom CRE:

- CRES = GRIJANJE [12]
- CRESADWY (CRES) = GRIJAČ [13]
- CRESAWG = GRIJANJE, UPALA [14]
- CRESAW (CRES)L = ZAPALJIV [15]
- CRESTEN = KRESTA [16]
- CRESU (KRES) = KRASTA [17]
- CRESUR = UPALJEN, ZAPALJEN, GOREĆI [18]
- CRËU = DATI POSTOJANJE, STVORITI [19]

Osnova RE u CRES je jedno od drevnih imena Sunca:

"Ra, Re i Phre su egipatska imena Sunca". [20]

Galsko CRE znači ZAKON; POČETAK. [21]

Osnova u galskom CRE (izgovara se KRE) je RE, kao i u starom srpskom KRES. Od KRE potiče i srpsko GRE u GREJE i GRIJE, jer RE je SUNCE, SJAJ, VATRA. URES je UKRAS, SJAJ.

Galsko RIS i RI znače KRALJ. Da bismo shvatili osnovno značenje riječi RI, neveš́ćemo još nekoliko galskih riječi:

- RI = RIOGH = KRALJ [22]
- RIS = KRALJ; RAZUM; ZNANJE [23]
- RIAMA = POBJEDA [24]
- RIAN, RION = PUT [25]
- RIAR = DOSTAVA [26]
- RIBLACH = LINIJA [27]

- RICHIS = PLAMEN [28]
- RINN = ZVIJEZDE [29]
- RINNAG = ZVIJEZDA [30]
- RINNEACH = ŠILJAK [31]
- RIODH = ZRAKA [32]
- RIOTH = TRKA [33]

Značenja ovih galskih riječi upućuju na VLADARA, na ZNANJE, SJAJ, POBJEDU, DOSTAVLJAČA, PLAMEN, SJAJ, OŠTRINU, VIS I BRZINU. Sve su to izvorna značenja i opisi Sunca, jer i RI je u drevnom kineskom značilo SUNCE:

"Ri je dvosmisleni pojam sa značenjem dan i sunce, jer upućuje na ciklusnu karakteristiku koja ih razlučuje." [34]

Osnova RI nalazi se u persijskom RĪS koje znači RASPRAŠIVAČ, RASTURAČ; VRIJEDAN, ČESTIT [35]. Vrijedno i čestito Sunce je rasprašivač životne svjetlosti i toplote.

Šta znači RIS? To je KRALJ, jer galsko RI takođe znači KRALJ [36]. Od RIS je izvedeno RIZA (sjajna haljina) i RIZNICA (blago, bogatstvo). Sanskritsko RIṢṬA je MAČ koji je i simbol Sunca, jer je krstolik.

RIS je ikavski oblik ekavskog RES i u imenicama RESA (zraka), REZ (linija). URESTITI znači UKRASITI, USJAJITI.

Daničić je zabilježio staru riječ **РИСТАНЋ** sa značenjem TRK, TRKA, TRČANJE [37]. TRKA je BRZINA i mjeri se VREMENOM. Sunce je gospodar vremena, ono je RIS. Englesko RISE i islandski RISA je DIZANJE, RAST.

I gledajmo sad ovo: galsko RIS znači KRALJ; RAZUM; ZNANJE [38]. Osnova RIS nalazi se i u grčkom **Χριστός**: **Χ - ρισ - τό - ς**. I evo u grčkom **Χ - ρισ - τό - ς** srpskog RIST, RISTO.

Velško RHI znači PRAVI, IZVORNI, ORIGINALNI; IZVOR; VOĐA [39]. RIST, RISTO je SUNCE.

Grčko **χρῖσις**, za koje takođe tvrde da je postalo od **χρίω**, osim što znači POMAZATI, takođe znači OBOJITI, OČISTITI, OPRATI, USJAJITI [40].

Bilo je etimologa koji su smatrali da HRISTOS (**Χριστός**) potiče og grčkog **Χρισμα** koje potiče od **Χριςος** sa značenjem TOK, TEČENJE. [41]

Preljevanjem sjajnim uljem novi kralj se inicira u SVJETLOST i kad postane kralj, tituliše se sa VAŠA SVJETLOSTI. To drevna tradicija po kojoj su kraljevi SINOVI SUNCA. Kraljevske povelje su HRISOVULJE jer ih je pisao (H)RIS. Bukvalno značenje riječi RIS (> riza, riznica) je SJAJ, MOĆ, BOGATSTVO, RASKOŠ. Tako i grčko **χρυσός** (K^H^RESOS, K^H^RISOS) znači ZLATO, jer zlato SJA, a K^H^RES i K^H^RIS jesu KRES i KRIS, tj. VATRA.

Zavirićemo malo i u etimologiju grčkog: grčko **Χρή-στης** znači POVJERILAC, KREDITOR [42]:

“**Χρήστης**, povjerilac, kreditor. Postanjem je od korijena **χράω** pružiti, posuditi, ili prije **χρῖζω**, **χρήζω**. – I prorok od **χράω**, kazati proročanstvo.” [43]

Šta je grčko **χρῖζω** (K^h^RIZO), **χρήζω** (K^h^REZO)? To je KRIZA, KREZA. Galsko KRÊZ je VJERA i postalo je od CRÉS. Kreditor pruža, tj. pozajmljuje pare NA VJERU. Tu je i riječ KRIZA, latinsko CRISIS, grčko **κρίσις**. Riječ KRIZA je izvedena od ikavskog KRIS što je ekavsko KRES, tj. VATRA: svaka briga je KRISA, tj. VATRA koja prži dušu i tijelo.

Pratimo sad pažljivo kad se kaže da je **χρυσός** postalo od **χρίω;**

“**χριστὸς**, pomazanik (Kralj), Isus Hristos: postalo od **χρίω** kao **χράινω**. – Korijen **χερὸς**, †**χερίω**, **χρίω**, dodirnuti rukom.” [44]

Vidimo njihovo štimanje: **χρυσὸς** je njima postalo od **χρίω** koje znači isto što i **χερὸς**, †**χερίω** sa značenjem DODIRNUTI RUKOM [45]. Je li Isus rukopoložen ili je POMAZAN? Na istom mjestu piše:

"**Χράω**, **Χρίω**, **Χρόω** imaju zajedničko porijeklo." [46]

Kažu da je **χρυσὸς** (HRISTOS) postalo od **Χρίω**:

"**Χρίω** znači obojiti". [47]

Zatim slijedi objašnjenje za grčko **Χρυσὸς** sa značenjem ZLATO:

"**Χρυσὸς**, zlato. Kao **Χράω**, (**Χραίνω,**) **Χρίω**, **Χρόω**, i takođe † **Χρύω** znače obojiti…" [48]

Kako se na grčkom kaže BOJA? Kaže se **χρώμα** ili **χροιά**. Da li je riječ HRISTOS mogla postati od ovih riječi preko oblika **Χρίω**? Ne, korijen u riječi **Χρίω** je **Χρί-**, u riječi **χρώμα** je **χρώ-**, u riječi **χροιά** je **χρο-**. U imenu **Χριστὸς** korijen je **Χρι-**.

Grčko **χρυσός** znači **ZLATO**, a izgovara se **HRISO**, **ZLATAN** je **Χρῖσῦς** [49] sa korijenom **Χρῖ-** i osnovom **Χρῖσ**, što je isto korijenu i osnovi u riječi **Χρῖσμα** [50] sa značenjem **POMAZANJE**. Ista osnova **Χρῖσ** je u riječi **Χρῖσοχούς** sa značenjem **zlatar**. [51]

ΧΡΙΣ + **ΤΟΣ** > **ΧΡΙΣΤΟΣ** = **Χριστὸς** = **HRISTOS** (**τοσ** je skraćeno grčko **τοσός** sa značenjem SJAJNI, NAJVELIČANSTVENIJI [52]).

I da zaključimo: HRISTOS ne znači POMAZANIK ni SPASITELJ (MESIJA), jer su po Bibliji i hebrejski kraljevi Saul, David, Solomon i drugi nakon njih, bili POMAZANICI, ali to POMAZANJE nije im davalo smisao SPASITELJA, tj. MESIJE, jer HRISTOS znači KRIS: NAJVELIČANSTVENIJI, NAJSJAJNIJI, KRALJ, SUNCE.

....

[1] John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 605.

[2] Ib.
[3] Ib.
[4] Ib.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 109.

[6] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymo-uth: W. H. Luke, 1887, p. 29.

[7] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 18.

[8] Frederick W. P. Jago, Ib., p. 55.

[9] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 241.

[10] Ib., p. 242.
[11] Ib.
[12] Ib., p. 243.
[13 Ib.
[14] Ib.
[15] Ib.
[16] Ib.
[17] Ib.
[18] Ib., p. 244.
[19] Ib.

[20] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 23.

[21] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[22] Ib.
[23] Ib.
[24] Ib.
[25] Ib.

[26] Ib.
[27] Ib.
[28] Ib.
[29] Ib.
[30] Ib.
[31] Ib.
[32] Ib.
[33] Ib.
[34] Sarah Allan, Shape of the Turtle, The: Myth, Art, and Cosmos in Early China; Albany, NY, State University of the New York Press, 1991, p. 54.
[35] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, William Bulmer and Co., 1806, p. 491.
[36] William Shaw, Ib.
[37] Đura Daničić, Rječnik iz književnih starina srpskih, Dio treći; Državna štamparija, Beograd, 1864, str. 50.
[38] William Shaw, Vol. I, Ib.
[39] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 466.
[40] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1742.
[41] George William Lemon, English Etymology; London: G. Robinson, 1783.
[42] Francis Edward Jackson Valpy, The Etymology of the Words of the Greek Language; London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 186.
[43] Ib.
[44] Ib.
[45] Ib., p. 187.
[46] Ib.
[46] Ib.
[47] Ib.

[48] Ib.
[49] S. C. Woodhouse, English - Greek Dictionary; London: Routledge & Kegan Paul LTD, 1910, p. 366.
[50] John Groves, Ib., p. 605.
[51] S. C. Woodhouse, Ib.
[52] Francis Edward Jackson Valpy, Ib., p. 170.

KRISTAL

Kristal stvara vatru.

Kvarc je prirodni KRISTAL.Tvrde da naziv KRISTAL (latinsko *Crystallum*, *Crystallus*) potiče od grčkog **Κρύσταλλος**, čiji oblik i značenje dovode u vezu sa grčkim **κρύος** sa značenjem **studen**, **hladnoća**. Tako su proglasili da je u grčkom naziv za **led** još u petom vijeku stare ere bio **Κρύσταλλος,** jer je tako u svojim Fragmentima zapisao tragičar Sofokle.

Iz čijeg jezika potiče i šta znači riječ KRISTAL? To je tračanska riječ, riječ iz jezika tračanskih Briga i znači CRIS, što je ikavski oblik tračanskog KRES sa značenjem VATRA. Udarom čeličnog ognjila u KRISTAL izaziva se varnica koja pali vatru, a trljanjem kristala o kristal, u oba kamena stvara se elektricitet koji u kamenju svijetli. Sam KRISTAL svjedoci istinu o svom imenu: KRIS.

KRIS (KRES) JE SRCE SVEGA

U prilogu na prethodnoj strani vidjeli smo da je naziv KRISTAL (latinski: *Crystallum*, *Crystallus*) postao od tračanskog CRIS sa značenjem KRES, VATRA. Osim što bretonsko CRYS znači VJERA, bretonsko CRYS, CREYS ili CRÊS znači CENTAR, SRCE SVEGA [1].

Na korniškom CENTAR i SRCE su CRÊS i CREYS [2], na velškom CRÊZ ili KRÊZ. [3]

KRIS, KRES ili VATRA je CENTAR I SRCE SVEGA POSTOJEĆEG, jer je BOG KRIS, KRES ili VATRA.

Bretonsko i velško CRYS takođe znači TREPERENJE, VIBRIRANJE, PODRHTAVANJE [4], jer VATRA treperi i podrhtava i sva vasiona treperi vatrenim božanskim elektromagnetnim talasima.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 75.

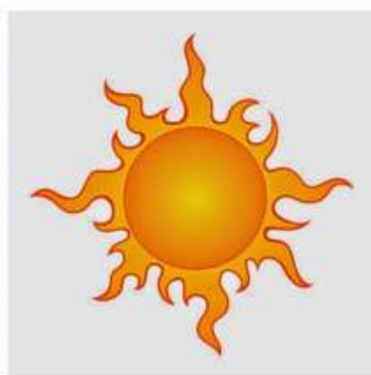
[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887. p. 76.

[3] Ib.

[4] Robert Williams, Ib.

KRISTA ILI KRESTA

KRES ili KRIS je vatra. KRES je tračanski ekavski oblik, KRIS je tračanski ikavski oblik.

KRESTA, GRESTA ili KRISTA je OBER ili GUBER na glavi HOROZA, tj. pijetla, i simbolika je vatre i njenih svjetlosnih plamenova.

Na latinskom CRESTA je CRISTA i tvrde da je to nastalo od grčkog i ovako to oni kombinuju:

“**Crista**, od **κορυστὴ**, **κρυστὰ**, od **κορύσσω**, napraviti krestu, uzdići iznad glave.” [1]

U grčkom **κρυστὰ** je KRESTA ili (novogrčki KRISTA), ali otkud to u grčkom? To je od tračanskog KRES ili KRIS sa značenjem VATRA.

Kao prvo, oni ovdje nemaju direktnu riječ od koje je postalo CRISTA, nego idu lančano u stilu “ovo je od ovog, ovo od ovog”.

Da vidimo šta pišu grčki rječnici, da vidimo šta znači grčki korijen KOR (**κορ**) u nekoj najprostijoj grčkoj riječi sa tim korijenom. I evo jedne riječi: **Κόρα** ili **Κόρη** [2]. I šta je **Κόρα** ili **Κόρη**? To je ime Persefone (Prozerfine) pod kojim je obožavana u Atici, ali pod imenom PERSEFONE ona je prvo bila rasenska (etrurska) boginja, a grcizacijom Rasena, tj. Tračana po cijelom prostoru Male Azije, Egejskog arhipelaga i cijele današnje Grčke, kod grciziranog stanovništva ona i dalje ostaje pod istim imenom.

Ime PERSEFONA počinje dijelom PERS, koji je u srpskom vlastitom ženskom imenu PERSA. U selu Kopilo kod Zenice avgusta 2019. nadjena je glinena figurina sa trokutastom glavom i sa na stomaku naglašenim drevnim slovom **Ր** (P) iznad kojeg je upisano ՐΕΡΣΙ (PERSI). Naravno, radi se o PERSEJU, bogu sunca drevnih Briga. PER se nalazi u imenu PERSIJE. Korijen u PERS, PERSI, PERSA i PERSIJA je PER. To je isti korijen koji se nalazi u imenu tračanskog boga PERPERKONA (**Περκωνεη**), boga munja i gromova. Isti korijen kao u imenu slavensko-baltičkog boga PERUNA, takođe boga munja i gromova.

Šta znači PER u imenu PERSEFONA i u ostalim navedenim rijecima sa PER?

Prvo da podsjetimo na jedno od drevnih imena Tračana:

"**TRAKIA** - **I**. **IME**. - Pored svog originalnog imena, zemlja je imala, kako kaže Steph. B (s. v.) dva starija imena: **Πέρκη** i **Ἀρία** ....." [3]

Trakija je zvana PERKE (PERKI) i ARIA. Sanskritsko PERU je PLAMEN, VATRA, SUNCE. [4]

Egipatsko PER znači VID, VIĐENJE [5], egipatsko PERKH znači ODVOJITI, RAZDIJELITI [6]. Egipatsko PERǺ znači HEROJ [7], a PERU znači BOGOVI SVETILIŠTA. [8] Velško PERCHI je POŠTOVANJE, ČAST [9]. Velško PERIF, jed. m. rod (PAR) je DAVALAC POSTOJANJA, KOJI NUDI I KOMANDUJE, TVORAC [10]. Velško PERON je GOSPOD, BOG. [11]

Persijsko PER je KRILO, LET, LETAČ, KRESTA, PERJE [12]. Persijsko PERIN znači DOBAR [13], persijsko PERTAW je SVJETLOSNI ZRAK, SVJETLOST [14]. Persijsko PERAS znači ŠIRENJE, SAVRŠENSTVO, DOSTAVLJANJE, DAVANJE, TRADICIJA. [15] I šta imamo kao rezultat? Rezultat je da korijenska osnova PER u imenu PERSEFONA znači VATRA, SVJETLOST, SUNČANOST, a to isto značenje njenom dru-gom imenu PROZREPINA daje srpsko ZRE.

Pošto PER i ZAR u imenu PERSEFONE ili PROZERPINE daju njenom imenu značenje VATRE sa svim njenim atributima, to isto znače i njena atička imena **Κόρα** ili **Κόρη**,tj. KORA i KORI, jer su i postanjem od srpskog GÓRA, GORI, tj. VATRENA, GOREĆA, PLAMTEĆA, SJAJNA.Dakle latinsko CRISTA nije postalo od grčkog **κορυστὴ**, **κρυστὰ**, **κορύσσω**, nego su i latisko CRISTA i sve ove grčke riječi postale od tračanskog ikavskog CRIS (kres), jer je to VATRA koja GORI.

Kao potvrdu i pečat da su KRIS i KRES ikavski i ekavski sinonimi, navešćemo riječ KRIZMA. To je riječ Hrvata rimokatolika i označava završni ritualni čin krštenja POMAZANJEM glave djeci uljem kad su djeca već na prelazu iz djetinjsta u pubertet. Evo primjera:

“KRÏSMA, f. *vidi* krizma, *(sakramenat i mast)*. *– Od XVII vijeka, a između rječnika u Voltiģijinu (‘cresima’* ‘firmung’).” [16]

“KRÏSMATI, krïsmîm, *impf*. *vidi* krizmati. – *Od XVII vijeka, a između rječnika u Voltiģijinu* ‘cresimare’, (mit öhle bey der firmung salben’).” [17]

KRISMA i KRISMATI isto su što i CRESIMA i CRESI-MARE. KRISMA i KRISMATI izvedeni su od KRIS, a CRESMA i CRESIMARE su latinski napisani KRESMA i KRESMATI koji su izvedeni od KRES.

“Naziv *crista* označuje i terenske uzvisine. Ovamo ide Krstac (Dubrovnik), potvrđeno *Crista*. Od lat. *crista* > tal. *cresta*, rum. *creastă*, arb. *kreshtë* f, ngr. κρέατα.” [18]

I sve je od tračanskog, tj. keltskog, odnosno ilirskog i slovenskog KRIS i KRES sa značenjem PLAMEN, VATRA.

…………………………

[1] Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology; London: Longman and Co.: and H. G. Bohn, 1852, p. 35.

[2] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 832, 833.

[3] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1176.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[5] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London: John Murray, 1920, p. 243.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 414.

[10] Ib., p. 417.

[11] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 255.

[12] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 366.

[13] Ibid., p. 386.

[14] Ibid., p. 372.

[15] Ibid., p. 368.

[16] Pero Budmani, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V; Knjižarnica Jugoslavenske akademije (Dioničke tiskare), Zagreb, 1898-1903, str. 551.

[17] Ib.

[18] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 191.

KRISTJANI

Nemanja i njegov prvi istorijski genocid nad Srbima kristjanima:

> "U smeri tom, on je pre svega upotrebio bio svu svoju moć na uništenje bogumilske jeresi, koju, zaista i protera iz svoje države." [1]

Ovi "bogumili" sebe su zvali **kristjani i krestjani**, jer su **kris** ili **kres** vatra, svjetlost, Sunce (iako su bili kršteni, oni su bili dvovjerci i obožavali su vatru i Sunce).

…………………………

[1] Nikanor Ružičić, Istorija Srpske Crkve, Knjiga II, Beograd, Kraljevska srpska državna štamparija, 1895, str. 16.

KRIS I KRIŽ, KRES I KREST

Križ ili krest (srednjovijekovni stećak u okolini Novog Pazara; foto: Aleksandra Popin).

Kimerijsko ili tračansko, keltsko ili ilirsko ili slovensko KRIS i KRES znači VATRA, SVJETLOST, SJAJ. Oblik KRIS je ikavski tračanski, KRES je ekavski tračanski i još postoji kod Srba, Slovenaca, Hrvata i u nekim ruskim riječima. Iz tračanskog KRES je ušlo u latinski i kao osnova poslužilo za tvrobu mnogih latinskih riječi.

Kod tračanskih potomaka na Zapadu kris (CRIS) je sačuvano u irskom. Evo šta znači CRIS:

"Cri, srce, tijelo." [1]

"Cris, svet, čist." [2]

"Crios, *cris*, Sunce." [3]

Ne zaboravimo da je jedno od imena Sunca u irskom GRIJAN, jer ono GRIJE, te ni ime CRIS kao ime Sunca nije slučajnost.

"CRIS, CRISEAN, CRIOSNA, CRISNA-AIN, Sunce." [4]

"Sirski *Kris*, gorenje." [5]

"Nion Crios, djeca Sunca." [6]

"Krišna je Sunce Suri, Apolo." [7]

KRIS je Sunce, vatra, svjetlost, grijanje. KRIS je sinonim riječi KRES. KRIS je ikavski oblik, KRES je ekavski. Ikavsko KRIS istog je korijena kao i ikavsko GRI u GRIJE, dok je ekavsko KRES istog korijena kao i ekavsko GRE u GREJE.

Od KRIS (CRIS) je izvedeno crkveno KRIST, KRISTOS (latinski: Christ, grčki: Χριστὸς). Od KRIS je dobijeno KRIŽ, a od KRES potiče KRST:

a) KRIS > KRIŽ

b) KRES > KREST > KRST

Riječi KRIŽ i KRST su praslovenske [8], tj. tračanske.

Na krstu popadije Stefanije iz 1722. u selu Pope kod Glamoča piše СЇ КРЕСТЪ, tj. OVAJ KRST (foto: Goran Komar i Siniša Šolak, Ćirilički spomenici Glamočkog polja; Izdavač: Međunarodno udruženje naučnih radnika AIS - Banja Luka, 2018, str. 70).

....

[1] Edward O'Reilly and John O'Donovan, An Irish-English dictionary; Dublin: James Duffy, 1864, p.154.

[2] Ib., p. 155.

[3] Ib.

[4] William Ouseley, The Oriental Collections, Vol. III, No I; Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town, Singapore, Sāo Paolo, Delhi, Mexico City; Cambridge University Press, 2013, p. 26.

[5] Ib., p. 27.

[6] Ib.

[7] Collectanea de Rebus Hibernicis, Vol. IV; Dublin: Luke White, 1786, p. 540.

[8] Pero Budmani, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V; Knjižarnica Jugoslavenske akademije (Doničke tiskare), Zagreb, 1898-1903, str. 632.

KRES, KRESNIK I KRESTOS

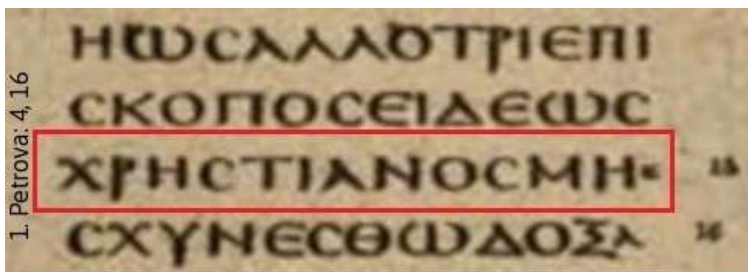
Prvih 450 godina hrišćanske ere hrišćani su se zvali KRESTJANI, a na Balkanu su to ime zadržali sve do pada pod Turke u drugoj polovini 15. vijeka. To svjedoče najraniji spomenici i spisi. Prvi i stariji način pisanja je sa grčkim **H** (**η**). To je slovo “eta”, tj. **E**:

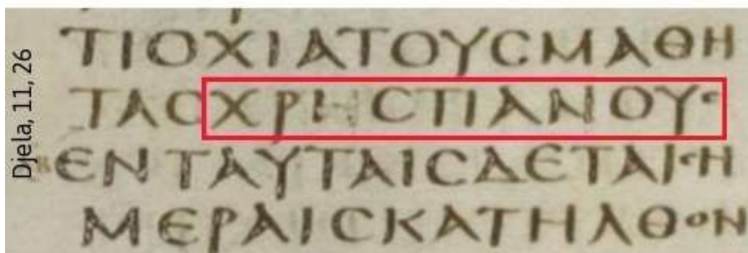
a) Chrestian (**χρηστιανος**, gr.)

b) Christian (**χριστιανο**ς, gr)

Najstariji grčki spisi pišu **krestjani** (**χρηστιανος**: **η** = **e** = **eta**). Riječ **hrišćani** piše se drugačije: **χριστιανος** (**ι** = **i** = **ιota**).

Riječ **hrišćani** nije se javljala sve do 5. vijeka i pojave rukopisa *Codex Alexandrinus*, grčke Biblije Starog Zavjeta (Septuaginte) i knjige Novog Zavjeta. Do tada ustaljena riječ **Krestos** zamijenjena je riječju **Hristos** (Christos). U riječi **Krestos** osnova riječi je **krest**, a to je **oganj**, tj. **vatra**, **svjetlost**, **Sunce**.

Sinajski kodeks (Codex Sinaitikus, 330-360 g.) uvijek pokazuje XPHCTIANOCMH (K^{H}RESTIANIN) i XPHCTIANO (K^{H}RESTJANI), za razliku od Aleksandrijskog kodeksa (Codex Alexandrinus, 400-440. g.) koji sadrzi rijec XPICTIAN (K^{h}RISTIAN).

η	H	eta	ē	obey

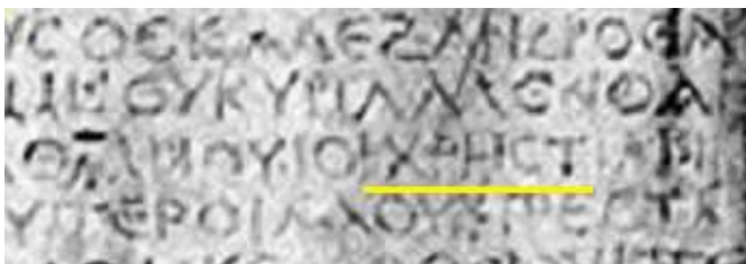
Grcko slovo "eta" = ***H*** = ***E***

Rimski istoričar Tacit (Publius, Gaius Cornelius Tacitus, 56 – poslije 117. n. ere) koristi termin **krestjani** (**Chrestians**). Na mnogim nadgrobnim spomenicima u Frigiji, koju su nastanjivali Galaćani, tj. Kelti Gali (Frigi, tj. Brigi), piše **krestjani**. Ko su bili **krestjani**?

Крестья́нин (rus.) znači "мужик, землепашец, земледелец, селянин, поселянин, сельский обыватель - сельский житель". Latinsko *paganus* prevodi se u Rusiji kao *язычник*, a *язычник* je ruski dvovjerac koji je *селянин* (rus.), tj. seljanin, seljak, odnosno **крестья́нин**.

Ovdje piše K^{H}RESTIAN (Frigija).

Ovdje piše K^{H}RESTIAN (detalj slike sa 175. strane).

U srednjem vijeku kod Srba su bila dva seljačka staleža: **sebri** (ratari) i **vlasi** (stočari) i oba staleža bila su dvovjerci krestjani. To su bili balkanski domorodci keltskog, odnosno ilirskog tj. tračanskog, porijekla koje su na Balkanu zatekli i pokorili keltsko-slovensko-skitski ratnici Srbi i Hrvati iz Bijele Srbije.

Kres, **kresivo** i **krestjani** nisu slučajno od istog korijena nastali: **kresivo** ukreše **kres**, ali se i drvo kre-še, kreše se i kamen da bi se napravio stećak, ali je velika ljudska fizička u duhovna vrlina biti okresan čovjek.

Isus bez brade (freska, rimske katakombe, 4. vijek).

Sunce je vatra, Sunce je oganj, **Sunce je kres**. Sunčev krst poznat je još od vinčanske kulture. Nije li rusko **krest** (**крест**) sinonim riječi krst? Naravno!

Isus bez brade (crkveni mozaik, Ravena, 6. vijek).
Isus stoji na zmiji (proljeće) i na lavu (ljeto).

Kres je **oganj**, **Kresnik** je **bog ognja**, **Krestos**, kojem su nakon nekoliko vijekova primijenili ime u Hristos. Dokaz te promjene nalazimo i na najstarijim freskama i mozaicima: rani Krestos nema bradu, što je za jevrejskog Isusa iz Nazareta nezamislivo, jer po Mojsijevom zakonu Jevreji ne smiju brijati brade: *"Ne strižite svoju kosu u krug, ni grdite bradu svoju".* (Knjiga Levitska, 19, 27)

KRES I KRŠTENJE

Očišćenje predmeta, dezinfekcija, vrši se stavljanjem predmeta u vatru, tj. u KRES, ili otkuvavanjem u vrućini ključale vode. To su znali i pisci Biblije pa su zapisali Hebrejima za savjet: *"Što god podnosi vatru, propustite kroz vatru, i očistićese, ali pošto se očisti vodom očišćenja; a što god ne podnosi vatre, propustite kroz vodu."* (4. Moj. 31, 23).

Osim fizičkog vidljivog tijela, ljudi posjeduju i onostrane metafizičke karakteristike kao razum i osjećanja koji proističu iz veze duše s Tvorcem preko nevidljivog nebeskog ili astralnog ljudskog tijela.

Nauka je utvrdila je da svaki živi organizam, pa i ljudsko tijelo i svaka živa ćelija, zrači nevidljivom svjetlošću zvanom AURA. Naziv AURA je latinskog značenja SJAJ, DIVOTA, a naziv je potekao od latinskog naziva za zlato: AURUM.

Naši stari su znali da prolazak kroz vatru ne čisti

***Kresniku** u spomen paljeni su kresi.*
Vjeruje se da preskakanje vatre čisti i tijelo i dušu.

samo tijelo, nego da očišćava i auru, te su s toga prekakali kroz vatru.

Pošto je vatra KRES ili KRIS, čin preskakanje vatre zvan je KREŠTENJE (od KRES), ili KRIŠTENJE (od KRIS). Od toga su izvedene riječi KRŠTENJE ili KRISMA.

Da je etimološko porijeklo riječi KRŠTENJE i KRIZMA od KRES i KRIS jasno je vidljivo u češkom KRĚST (krštenje), poljskom CHRZEST (krštenje), slovačkom KRST (krštenje), slovenačkom KRST (krštenje), bugarskom КРЪЩЕНЕ (krštenje), latvijskom KRISTĪBAS (krštenje). Morfološko preoblikovanje od KRES u KRŠTENJE najbolje je vidljivo u ruskom КРЕЩЕНИЕ:

КРЕС > КРЕСТЕНИЕ > КРЕЩЕНИЕ (KREŠČENIE).

Dakle riječ KRŠTENJE bukvalno znači OČIŠĆENJE KRESOM, a riječ KRIZMA je OČIŠĆENJE KRISOM (KRES je ekavski, a KRIS ikavski oblik iste riječi).

Međutim, sveštenici uvijek prvi odlutaju od vjere kvareći zakone i dobre običaje na zlo. Tako su umjesto jednostavne i bezazlene inicijacije očišćenja, osvećenja i posvećenja prolaskom djece kroz vatru preskakanjem, radi svoje nedodirljivosti vremenom su svojim narodima uveli običaj spaljivanja djece. To su činila i neka slovenska plemena u području Rusije, a kad se jedna religija od dobra preokrene u zlo, tada se predaje u ruke gorima od sebe.

Osnivanjem hrišćanstva očišćenje vatrom, tj. KRŠTENJE VATROM, judejska masonerija, kao osnivač crkve, uvodi KRŠTENJE VODOM, iako i Biblija Starog Zavjeta svjedoči da BOG nije voda, nego VATRA:

“Bog je Oganj koji spaljuje…” (5. Moj. 4, 24)

I Novi zavjet tvrdi istinu:

“Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve.” (1. Jovanova 1, 6).

Voda je meka i lako ju je oblikovati prema svakoj posudi, tj. vlastodršcu i zakonima njegove države, te i čovjekov duh krštenjem vodom gubi duhovnu vatru kao suštinsku božansku odliku gubeći pri tome i prirodnu vatrenu borbenost svetog ratnika svjetlosti i postaje mek i neotporan na sve nevolje koje od ljudi na njega dolaze. I kako pojedinac, tako i sav narod. To je metafizički zakon.

GRIJAN GRIJE

Bretonsko GRE znači *simpatisanje*, *dopadanje*, *sviđanje* [1]. Isto to znači i velško i korniško GRE [2]. Bretonsko GRIG je GRIJANJE i VRIJESAK (biljka vatrenog cvata) [3]. U korniškom GRIJANJE je GRÉS [4], bretonsko VRUĆ je GREZ [5], velški GRIG [6]. Galsko VRUC glasi GREADANTA [7]. Starogaelik GRE znači NARAV, PRIRODA, SUŠTINA, SRŽ [8]. Gaelik GRIAN je SUNCE [9], jer ono je VATRA i GRIJE.

Bretonsko i korniško GRE srodno je srpskom ekavskom GREJE. Korniško GRÉS, bretonsko GREZ i galsko GRE u GREADANTA imaju isto porijeklo kao i srpsko GREJE, dok gaelik GRIAN ima ikavsku osnovu GRI u srpskom oblik GRIJE. Evo još srpskih riječi sa osnovama GRE i GRE:

- GRE > KRE > KREJA = KRESIVO = drvce šibice;
- GRE > GRES > GRESI (mn.), GREH (jed.) = paklena vatra;
- GRI > GRIH = GREH;
- GRI > GRISA > GRIZA > GRIŽA = vatra savjesti;
- GRI > GRIVNA > NARUKVICA, OGRLICA, TORK;

- GRI > GRIVA (zrake su griva Sunca);
- GRI > GRIPA > VATRA (temperature, upala);
- GRI > GRIMIS > GRIMIZ (vatren, crven).

Gaelik i srpsko GRIJAN je SUNCE i ono je VATRA.

Englesko GRILL, fransucko GRILLER je ROŠTILJ. Pišu da su englesko GRILL i francusko GRILLER posanjem od latinskog CRATES sa značenjem PREPREKA [10]. I laiku je jasno da su od keltskog, tj. tračanskog, odnosno srpskog GRI koje se nalazi u keltskom i srpskom GRI, jer je ispod rešetke roštilja VATRA koja GRIJE. Engleski cionisti i Anglosaksoni koliko mrze Srbe, toliko mrze i potomke Kelta u Irskoj i Velikoj Britaniji.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 184.

[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 94.

[3] Robert Williams, Ib., p. 185.

[4] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 76.

[5] Ib., p. 80.

[6] Ib., p. 76.

[7] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 522.

[9] Ib., p. 525.

[10] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 244.

FENIKS I BROJEVI PIRAMIDE

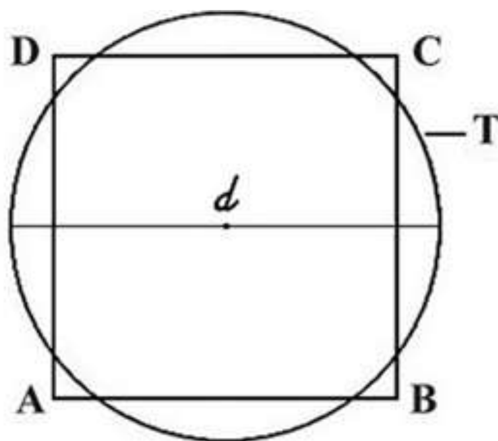
Pričajući o životinjskom svijetu u Egiptu, ovako Herodot u svojoj Istoriji pripovijeda o feniksu:

“Postoji još jedna sveta ptica, koja se zove feniks. Nju samu, doduše, nisam vidio, nego sam vidio samo njenu sliku. Ona, naime, po pričanju ljudi iz Heliopolisa, rijetko dolazi, svega jednom za petsto godina, i to samo kad joj je otac umre. Ako zaista izgleda onako kako je prikazana na slici, onda je evo ovolika i ovakva. Perje joj je djelimično zlatnožute, a djelimično crvene boje. Ali po spoljnom izgledu i veličini vrlo je slična orlu. Za nju pričaju, u šta ja ne vjerujem, da dolazi iz Arabije I donosi sa sobom svog oca, premazanog smirnom I sahranjuje ga u Sunčevom hramu. A nosi ga ovako:

najprije načini od smirne jaje koje može da ponese, pa se zatim uvjeri da li može da ga nosi, pa kad se uvjeri, napravi šupljinu u jajetu i u nju stavi svoga oca, zatim ga opet zalijepi smirnom, pa pošto sa ocem ima istu težinu, onda ga tako oblijepljenog nosi u Egipat u Sunčev hram. Oni pričaju da ova ptica ovako radi. [1]

Smirna je vrsta tamjana, a Heliopolis je grad kojeg su Egipćani zvali ON, što znači SUNCE, grčki HELI. Egipatsko ON se nalazi u grčkom ONIKS (**ὄνυξ**) = KANDŽA (orla ili sokola) [2]. To su one “kandže” u prikazima nekih svastika: ֍; to je ona “kandža” iz trougla sa hebrejskim slovom JOD (**י**) sa značenjem BOG; to je ona bijela “kandža” iz kineskog JIN-JANG simbola: “kandža” je VATRA, PLAMEN, SVJETLOST, SUNCE, SUŠTINA SVEGA = BOG.

Grčko **φοῖβος** znači ČIST, SJAJAN, ZRAČEĆI [3] što je u bukvalnom smislu SUNCE, APOLO. Etimolozi tvrde da naziv FENIKS potiče od grčkog **φοῖνιξ** [4], što je grčki naziv za Feničanin [5], ali FENIKS nije isto što i Feničanin, jer je FENIKS isto što i **φοῖβος**: VATRA, SUNCE, BOG.

Geometrija broja 500.

U cijeloj priči o feniksu ne smijemo zaboraviti da se radi o egzoteričnom alegorijskom smisalu, a pravi ezoterijski smisao znali su oni koji su izmislili priču, i to su drevni egipatski prvosveštenici, drevni egipatski masoni.

Šta je ezoterijski, pravi smisao o feniksu i njegovog novog rađanja svakih 500 godina? To je čuvanje tajne o Kraljevoj odaji Velike piramide, odaje koja je simbol duhovnog rađanja i vaskrsenja, a tajna priče je u geometriji broja 500. To je obim kruga **T** na slici sa prethodne strane.

Krug obima 500 mjernih jedinica (godina) ima dijametar (**d**) dužine 159,1550775 mjernih jedinica, a površina kruga je 19.894,38469 kvadratnih mjernih jedinica. Toliku površinu ima i kvadrat **ABCDA**, čije su stranice duge po 141,0474555 jedinica, a obim kvadrata je 564,1898218 mjernih jedinica (godina).

Širina Kraljeve odaje iznosi 206.0658189 mjernih jedinica (inci). Obim kvadrata **ABCDA** je 564,1898218 mjernih jedinica, što u godinama iznosi 206.065,8189 dana. Brojevi širine Kraljeve odaje i broj ovih dana potpuno se poklapaju, samo što je broj hiljadu puta veći.

Ako uzmemo da obim kruga **T** iznosi 564,1898218 mjernih jedinica, onda obim kvadrata **ABCD** bude 636,6203101 jedinica, što je petsto puta veća vrijednost od tangensa Piramidinog ugla uspona (ugao uspona je 51,85399754º, tangens je 1,273240621).

Visina Piramide je 5813,011885 inči:

5813,011885 : 564,1898218 = 10,30329095

Osa širine Kraljeve odaje je pola od 206.0658189, tj. centar između 2 x 103,0329095 mjernih jedinica, što je deset puta veće od 10,30329095 kao prethodnog rezulltata.

I sad, kad imamo broj 10,30329095 kao rezultat odnosa Piramidine visine i broja 564,1898218 koji je

kao iznos obima kvadrata geometrije feniksovog broja 500 (godina), sad možemo naći odnos godina, koje označava Piramidina visina, prema broju 10,30329095.

Piramida kaže da je od početka stvaranja svijeta do biblijskog potopa potopa 7374,882 godina, a od potopa do kraja ovog svijeta kakvog poznajemo 4695 godina, tačnije 4694,99967 godina:

a) 4695 : 564,1898218 = 8,321667316 godina,

b) 8,321667316 godina = 3039,422414 dana

Po jednom od piramidinih kodova vrijeme može da se kodira u mjere dužine i obratno: 1 dan = 2,466586509 cm: 3039,422414 dana = 7496,998321 cm =

= 2951,574142 inči:

2951,574142 : 10,30329095 = 286,4690667 inči = = udaljenost ose Piramidinog ulaza od glavne Piramidine ose sjever-jug. To je ujedno i polovina dužine sadašnjeg Piramidinog vrha. Nepostojanje Piramidinog vrha simbol je nestajanja svijeta u vremenu koje Piramida u vrhu označava i to su godine od vremena stvaranja Amerike 1776. do 2070.

500 godina je 182.621 dana i to je obim kruga **T**, a prečnik kruga (**d**) je 58,130,11883 dana (visina Piramide je 5813,011885 inči).

…………………………

[1] Herodot, Istorija, II, 73.

[2] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1058.

[3] Ib., p. 1685.

[4] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 439.

[5] Ib., p. 1686.

ZDRAV JE JAK, JÁČAN

Bretonsko, armorićanskom i velško YACH ili IÂCH (čitaj: JÂČ) znače ZDRAV, DOBAR [1]. To je starovelško IACC [2], a velško YACHES ili IACHES je ZDRAVLJE [3]. Korniško IACH ili YÂCH je ZDRAV [4]. U srpskom je to JAK, JÁČAN.

Bretonci, Korniši, Armorićani i Velšani su potomci drevnih Kelta, tj. Kimerijaca, odnosnoTračana.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 384, 224.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887.

JAS I ЯЗЫЧЕСТВО

"...Grčki *Yas*, Sunce*, kao Orb života*". [1]

Bretonsko i armorićansko YAS znači JEST, a piše se i IA [2]. Korijen u YAS je AS, što je u staroslovenskom AZ, u bugarskom i makednoskom JAS, u srpskom JA, sa značenjem JESAM, BIVAM, POSTOJIM:

"AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao Αζαζος, i Αζιζος." [3]

Grčka boginja zdravlja je **Ἰᾱσώ** (Jāsó) [4], a grčko **ἴᾱσις** (jasis) OZDRAVLJENJE, LIJEČENJE. [5]

Arapsko JAṢṢ znači VOSAK [6], JAṢṚ je VELIK, JAK [7], JAṢAD je ŠAFRAN; KRV ili bilo šta crvene boje [8], JAṢṚAB znači DUG, DUGAČAK [9], Persijsko

JAS je UŽITAK [10]. Arapsko JĀSIR je PONOS, TVR-DOĆA. [11]

Dakle: **YAS** = **JAS** = **IA**= **AS**= **AZ** = **JAS** = **Ἰᾱσ** = **Ἴᾱσ** = **JAṢ** = **JĀS:**

• JAS > JASAN = VIDAN, ČIST, SJAJAN;
• JAS > JASIK > JASIKA;
• JAS > JASLE;
• JAS > JASA > JESA > JEZA;
• JAS > JASA > JESA > JESEN;
• JAS > JAS > JES > JEZ > JEŽ;
• JAS > JAZ;
• JAS > JASIK > JAZIK > JEZIK;
• JAS > JASDI > JAZDI > JEZDI;
• JAS > JASDUG > JASTUK;
• JAS > JASTOK > JASTOG;
• JAS > JASA > JASAV > JASAVAC > JAZAVAC.

Sunce je JAS, zraka je JASA, zrake su JASE. Srpsko JEZIK je od JAS > JASIK premutirano u JAZIK sa

značenjem DUG, DUGAČAK.

Naziv ЯЗЫЧЕСТВО, ruski naziv prehrišćanske vjere, izveden je od JAS + ČEST: JAS > JAZ > JAZI + ČEST = ЯЗЫ + ЧЕСТ > **ЯЗЫЧЕСТВО**, tj. JAZU ČEST = SUNCU ČAST, SLAVA SUNCU = SLAVLJENJE SUNCA.

Panonski Sarmati su JASIGESI, tj. JAZIGEZI, a dio Alana zvao se JASI.

....

[1] F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18,

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 384, 224.

[3] William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, p. 55.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 691.

[5] Ib.

[6] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, 1806, p. 335.

[7] Ib., p. 340.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London, 1852, p. 412.

SUNCE JAS I NAROD JAZIGESI

Jazigezi su jedno od sarmatskih plemena (grčki: Ἰάζυγες, latinski: Iazyges, Jazyges) koje je živjelo u Panoniji, po Dakiji i na Balkanu među Tračanima i Keltima, tj. Ilirima i s njima je istog porijekla. Evo istorijske istine o Sarmatima:

“SARMATIJA (*Σαρμάτια: et. Σαρμάται*), ime zemlje u Evropi i Aziji. Za ranije i grčke oblike riječi vidi SAUROMATAE.

Ovo *S-rm* je isti korijen kao *S-rb*, tako da *Sarmati i Srbi*, *Servi*, *Sorabi*, *Srb*, itd., možda nije samo ime za istu populaciju, kao što je pretpostavljano i to ne na nerazumnim osnovama, već je takođe i zajedničko ime. Izgleda da je ime prvo dospjelo do Grka preko Skita iz donjeg toka Dnjepra i Dona, kojim su oni nazivali neskitsku populaciju. Da li je ova neskitska populacija tako sebe zvala i da li je to od Skita bilo ograničeno samo na njih, ne zna se. To je takođe ime koje su koristili Geti i neki od panonskih stanovnika. Vjerovatno su ga Sarmati koristili za sebe djelimično, njihovi susjedi uopšteno, kao Gali, Grci i mnogi drugi.” [1]

Ime JAZIGEZI je složenica od dvije proste riječi:

JAS-**I**-**GES**-**I**.

JAS je **SUNC**E i od JAS porijeklom je srspko JASAN, JASNA, JASNO, i sve znači ČISTO, SVIJETLO, SJAJNO, BISTRO.

GES je zagubljena riječ starog srpskog jezika, ali je možemo je naći kod srpskih rođaka na Zapadu:

a) od GES je bretonsko CES ili KÊS za značenjem SJEDINJEN, UJEDINJEN [2];

b) od GES postalo je korniško CÉS ili KÊS je PRIDRUZUJUĆI, UJEDINJENI, SJEDINJENI [3];

c) velško CES je ODVAJAJUĆI, GRANAJUĆI, RAZILAZEĆI [4];

Hebrejskog GESHEM znači PRSKAJUĆI, KIŠA.

Bukvalno značenje riječi GES je RASPRSKAVAJUĆI, RAZILAZEĆI, GRANAJUĆI, ZRAČEĆI, ZRAKASTI, SVJETLOSNI.

Ekavsko GES u ikavskom glasi GIS, od čega potiče GIZDA i to je PONOS, SJAJ, RASKOŠ.

Od ikavskog GIS izvedeno je GIZBA i to je na Krku peć za grijanje [5].

Od sarmatskog GES preko oblika KESTA postalo je ekavsko CESTA, ikavsko CISTA, te “mađarsko” ime GEZA. Od GES je GEST, od kojeg potiče GOST, kod Ukrajinaca GIST (гість).

I da zaključimo: **JAS-I + GES-I** > JASIGESI > JAZIGESI = SUNCOSJEDINJENI, SUNCOGRANAJUĆI, SUNCORAZILAZEĆI, SUN-COZRAČNI, SUNCOTRAČNI.

....

[1] William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Murray, 1873, p. 914.
[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 55.

[3] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 86.

[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 215.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 562.

KRESTONIA I KRESTONCI

"Nesumnjivo je istina da su Tračani poštovali boga rata; ali tračansko porijeklo grčkog Aresa ne može se dokazati. Ne znamo ni kako je bilo ime tračanskog boga rata; među Krestoncima zvali su ga Kandaon." [1]

Ko su Krestonci (**Κρηστωναῖος**)? To je narod Krestonije (**Κρήστων**, **Κρηστωνία**, **Κρηστωνική**): drevne dražve između rijeka Strimona (Strume) i Aksija (Vardara) sjeverno od današnjeg Soluna.

Tražite li u grčkom izvorno značenje naziva **Kreston,** nećete ga naći, jer riječ nije grčka, niti su Krestonci bili Grci, već Pelazgi, tj.Tračani. Oblikom najbliža riječ je **Κρήτη** (*Krete*) i to je kasniji naziv ostrva *Krit*, hebrejski *Kaftor*, ostrvo sa kojeg su u Palestinu došli

Filisteji (Pelesti). Nigdje ne postoji objašnjenje šta znači ovo grčko **Κρήτη** (Krit), niti bibliolozi znaju šta znači hebrejski naziv **Kaftor**.

U imenu KRESTONCI osnova je tračansko KRES, sa značenjem VATRA. Bretoni su potomci Kelta, a Kelti su od Kimerijaca, što je isto kao i Tračani. Bretonsko CRÊS (čitaj: KRES) znači CENTAR, SRCE SVEGA [2]. Korniši su pleme Bretonaca, isti rod. Na korniškom CENTAR i SRCE takođe glasi CRÊS [3], što je na velškom CRÊZ ili KRÊZ [4].

Po nekoj mitologiji KRES je sin Jupiterov i vladao je Kritom nakon Jupitera. Kad smo se već dotakli mitologije, treba da se sjetimo da je Jupiter zapravo Jafet, dakle je KRES sin Jafetov kao i Persej. Prvi stanovnici Krita su Kureti, tračanski narod. Krit je poznat i pod imenom Kandija.

KRES ili VATRA je CENTAR I SRCE SVEGA POSTOJEĆEG, jer je BOG KRES, tj. VATRA. Kao SRCE I CENTAR svega, KRES je IZVOR POSTOJANJA. Korijen KRE u značenju IZVOR nalazi se u grčkom **κρήνη** (KRENE). [5]

Ne samo što je IZVOR POSTOJANJA, KRES je i TEMELJ POSTOJANJA i sa tim značenjem korijen KRE nalazi se u grčkom **κρηπίς** (*krepis*). [6]

U grčkom **κρησφύγετον**, sa značenjem MJESTO IZBJEGLIŠTVA, SKLONIŠTE [7]. Grčko **φύγετον** je od grčkog korijena **φύγ**-, koji u riječi **φύγᾰδε** znači UMAĆI, POBJEĆI [8], a u grčkom **φῠγᾱς** znači IZBJEGLICA [9]. Za prvu riječ **κρησ** u riječi **κρησφύγετον** kažu ovako:

“Prvi dio riječi, **κρησ**-, je nepoznat...” [10]

Ne, nije nepoznat, to je tračansko KRES: **κ** = **k**, **ρ** = **r**, **η** = **e**, **σ** = **s** = **kres** (vatra), a **κρησφύγετον** je *vatra za izbjeglice*, *ognjište za izbjeglice*, *toplo sklonište*.

Dakle su KRESTONCI isto što i Pelazgi i Tračani, a ime su dobili po šljemovima sa perjanim KRESTAMA sa kojima su prikazani i na egipatskim reljefima kad su kao dio koalicije Naroda s mora napali Egipat u vremenu 14-13. v. st. ere.

....

[1] S. A. Cook, F. E. Adckok and M. P. Charlesworth, The Cambridge Ancient History, Vol. VIII; Cambridge, The University Press, 1930, p. 550.

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 75.

[3] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887. p. 76.

[4] Ib.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 845.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib., p. 1696.

[9] Ib.

[10] ib., p. 845.

KANDAON, KRESTONSKI BOG RATA

"Nesumnjivo je istina da su Tračani poštovali boga rata; ali tračansko porijeklo grčkog Aresa ne može se dokazati. Ne znamo ni kako je bilo ime tračanskog boga rata; među Krestoncima zvali su ga Kandaon." [1]

U tračanskih Krestonaca bog rata zvao se KANDAON. Kad čujemo ovo ime, prvo što nam padne na pamet je KANDILO i to nije tek tako, jer KANDILO je SVJETILO, SVJETILJKA. Da vidimo kako to ide:

- KAN > KANDIL > KANDILO = svjetiljka;
- KAN > KANTA > KANTARA = lonac od bakra;
- KAN > KANTAR > KANTARION = ivanjsko cvijeće.

Sanskritsko KAN nosilac je značenja SJATI [2]. Latinsko CANDĒLA je BAKLJA [3], CANDEO i CĀNEO znače SJAJAN, BIJEL [4]. Starokeltsko (gaelik) CAN znači BIJEL [5], a starokeltsko DAON znači PROPAST, RUŠENJE, RAZARANJE [6]. I evo:

KAN + **DAON** > **KANDAON** = SJAJNI RUŠITELJ, BIJELI RAZORITELJ. Bukvalni smisao imena KANDAON je OGNJEVITI RUŠITELJ.

Srpska vlastita imena KANDO, KANDA i prezime KANDIĆ potiču od keltskog (tračanskog) CAN (KAN).

…………………………

[1] S. A. Cook, F. E. Adckok and M. P. Charlesworth, The Cambridge Ancient History, Vol. VIII; Cambridge, The University Press, 1930, p. 550.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 248.

[3] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 65.

[4] Ib.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p..

[6] Ib., p. 310.

SIMBOL KRESA

Kresta na glavi ratnika Krestonca i kresta na glavi ptice.

KRES je VATRA, vatra je TOPLOTA i SVJETLOST. Sinonim riječi KRES je sanskritskA riječ LAS sa značenjem SJAJ, BLJESAK [1]. Sanskritsko LATĀ je LINIJA, PRAVAC. Srpsko LATICA je dio cvijeta koji se od žute sredine cvijeta GRANA PRAVOLINIJSKI na sve strane.

U srednjoj Africi (Negroes) LATA (LA) je SUNCE [2]. U keltskom (gaeliku) riječ LA znači DAN [3], LAS je SVJETLOST, BLJESAK, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN. [4]

Otkud LAT u srpskom ZLATO i SLAVA? U obe riječi je LA koje znači SJAJ, BLJESAK.

"Polinezijsko ime za Sunce bilo je RA, LA ili A (drugi dijalektski ekvivalenti su RAA, LAA i AA)." [5]

"Persijsko ILĀH znači BOGOVI, dok ILĀHAT i ALĀHAT znače SUNCE." [6]

U persijskom ULĀHAT znači SUNCE [7]

Riječ LA postoji i u hebrejskom imenu LABAN što znači BIJEL [8], isto kao u srpskom LABUD: dnevno SUNCE je bijelo.

Riječ **LA** znači SVJETLOST DAN, SUNCE. Riječ **LAS** je SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, BLJESAK, PLAMEN. I gle:

LA > LAS > LASTA

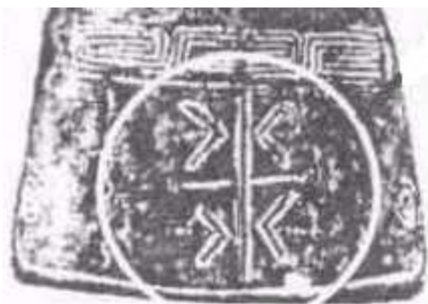
Riječ **LASTA** počinje glasom **L**. Znak za glas **L** u frigijskom je **Λ** (frigijsko **Λ** je najstariji oblik ovog "grčkog" slova). Pogledajmo rep laste: to je oblik slova **Λ** i to je ujedno simbol za **LA** i **LAS** sa značenjem SVJETLOST, DAN, SUNCE. Unutrašnji ugao frigijskog slova **Λ** može da raste sve do 90° i najstarijeg sumerskog **Γ** (**L**).

PLATE I. SUMER-ARYAN EVOL-

1 SUMER	4 PHŒNICIAN THERA c. 900 B.C.	5 MOAB c. 900 B.C.	6 PHRYG. MIDAS c. 900 B.C.	7 CARIA c. 900 B.C. – 650 B.C.
Gi 530, Ga 230				

Sumersko, feničansko frigijsko i karijsko slovo ***G*** *(Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet; London, Luzak & Co., 1927, Plate I).*

U feničanskom, frigijskom i karijskom pismu 10. vijeka stare ere znakovi **Λ i Γ** bili su i znakovi slova **G**. Pošto su sumersko **Γ** i frigijsko **Λ** bili simboli za riječi **LA**, **LAS** (sjaj, svjetlost), šta je bilo izvorno značenje

feničanskih, frigijskih i karijskih znakova **Λ** i **Γ** sa značenjem glasa **G**? Bilo je tračansko **GER, GRE** i **GRI** sa znazenjem ŽER, VATRA, TOPLOTA: GERMA, GREJE, GRIJE.

Od GRE i GRI postajem su KRES i KRIS sa značenjem VATRA, SVJETLO, SJAJ.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[2] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 221.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 560.

[4] Ib., p. 570.

[5] Robert W. Willimson, Religious and Cosmic Beliefs of Central Polynesia,Volume I, Cambridge, At The University Press, 1933, pg. 96.

[6] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English, London: W. H. Allen and Co., 1852, pg. 152.

[7] Ib.

[8] James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 417.

KANDILO

KANDILO je složena riječ: KAN + DIL-O. Sanskritsko KAN nosilac je značenja SJATI [1]. Latinsko CANDĒLA je BAKLJA [2], CANDEO i CĀNEO znače SJAJAN, BIJEL [3], i tvrde da je postalo od grčkog **γανδάω** ili **ωανδέω** sa značenjem SJAJIM, SJAM [4], postanjem od **γανδῶ** [5]. Ove grčke riječi počinju glasom **G** (**γ**).

Tako se donosi naopaki zaključak da je i srpski oblik KANDILO postanjem ili od grčkog ili od latinskog, što je i netačno i lažno tvrđenje, jer evo zašto: starokeltsko (gaelik) CAN znači BIJEL, SVIJETAL [6], a keltsko DIL znači MALO, MALENO [7]. I evo:

KAN + DIL > KANDIL > KANDILO = MALO SVJETLO

Neko može da se usprotivi tvrdnjom da i keltsko CAN potiče iz grčkog ili iz latinskog. Pošto je grčki stariji od latinskog i pošto tvrde da su spomenute latinske riječi nastale od grčkih, da vidimo da li su starije navedene grčke riječi sa **G** (**γ**), ili keltske riječi sa **C** (**K**)?

Santalsko CANDO može da znači SUNCE, a može i MJESEC [8], dakle CAN (KAN) znači SVJETLOST, SJAJ. [9]

Santalsko CẠNDI znači ČELO [10]. ČELO je VOĐA: Sunce je ČELO dana, Mjesec je ČELO noći. Santalsko CẠNDLẠ znači ISTAČKANO BIJELIM. [11]

Kod indijskog Singpho naroda u Pradešu CAN je SUNCE, kod Koda naroda u zapadnom Bengalu Sunce je CANDO kao i kod Mahali naroda u istočnoj Indiji.

Pošto u pismima pomenutih indijskih naroda postoji slovo **K** za glas **K**, dakle su oblici **CAN** sa **C** stariji od oblika sa KAN i GAN (**γαν**). Oblik CAN postoji u srpskim vlastitim imenima CANO i CANA. To znači da ni latinsko CANDĒLA, CANDEO i CĀNEO ne potiču od iz grčkog, nego i pomenute grčke i latinske potiču iz tračanskog, tj. keltskog: **CAN** > **KAN** > **GAN** (**γαν-**). Srpsko VENČAN postanjem je od VEN KAN.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 248.

[2] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 65.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 158.

[7] Ib., p. 334.

[8] Alexander Campbell, A Santali-English Dictionary; Pokhuria, Manbhum, India: The Santal Mission Press, 1899, p. 89.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

IXTYC

Ι	Ιησους	=	Исус
χ	Χριστός	=	Христос
θ	θεός	=	Бог
ύ	ύιός	=	Син
ς	σωτήρ	=	Спасилац

Kao jedan od najranijih simbola hrišćanstva grčko **IXTYC**, sa značenjem **RIBA,** istog je značenja kao i grčko **ὠμηστής** [1] koje znači "jedenje prijesnog mesa" [2], a to isto znače i grčke riječi **oἰωνοί**, **κύνες** ili **Κέρβερος**. [3]

Grčko **oἰωνοί** i **κύνες** bukvalno znače "proždiranje lešina" [4], a **Κέρβερος** je onaj mnogoglavi pas sto čuva kapiju pakla. [5]

Inače, Grci imaju još riječi za pojam RIBA: **ψάρι** i **αλιεύω**.

Sve ima dvije strane, jer dodavanjem vode u vino, crkva je uvela pričešće mrtvim Isusovim tijelom, dakle pričešće lešinom i to je pravo značenje riječi IXTYC:

"A došavši do Isusa, kad ga vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni; nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda." (*Jovan, 19, 33-34*)

Vino je simbol krvi, a voda koja se dodaje u pričešće simbol je vode što je potekla iz mrtvog tijela (to je razložena krvna plazma).

....

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 717.

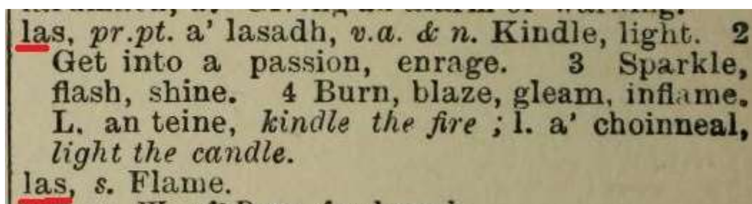
[2] Ib., p. 1765.

[3] Ib.

[4] Ib., p. 1037.

[5] Ib., p. 799.

LASNO JE LASKATI

las, *pr.pt.* a' lasadh, *v.a. & n.* Kindle, light. **2** Get into a passion, enrage. **3** Sparkle, flash, shine. **4** Burn, blaze, gleam, inflame. L. an teine, *kindle the fire*; l. a' choinneal, *light the candle.*

las, *s.* Flame.

LAS (Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 570)

"Govori im Janković Stojane:
-Stan'te, braćo, kićeni svatovi,
dok se malo sestrice nagledam!
Lasno ćemo mi za vaše blago,
lasno ćemo, ako jesmo ljudi." (Ropstvo Janković Stojana, ep. nar. pjesma, odlomak)

Pored značenja VARNIČITI, PALITI, VATRA, PLAMEN, SVJETLO, BLJESAK keltsko (gaelik) LAS u prenesenom smislu znači LAK, LAKO [1]. Od LAS takođe potiču srpsko LASTA, LASTAVICA, LASKATI, LAŠTITI, VLASI, LAZAR, itd..

Sanskritsko LAS znači SJATI, SJAJAN, BLJESKATI, BLJESAK [2].

- LAH > LAHK > LAK;
- LAH > LAHOR = LAK (blag);
- LAH > VLAH > VLAHO > VLASO > VLASI > VLASATI;

- VLAH > VLAHINA > VLASINA;
- LAH > LAHI > LASI = POLJACI (sjajni).

Dakle je LAS postalo od starijeg LAH:

- AL'LAH < AL + LAH. AL je BOG SUNCA (EL, IL), LAH je SVJETLOST, VATRA;
- IL'LAH > ILAH > ILAHIJA = HIMNA BOGU SUNCA.

Keltsko (gaelik) LA znači DAN [3], havajsko LA znači SUNCE [4], kod naroda Srednje ili Centralne Afrike riječ "La" znači "vatra" [5], a riječ "Lataa" znači "Sunce" [6]. Sumersko "La-a" znači "mnoštvo, izobilje, punoća" [7].

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 570.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[3] Edward Dwelly, Ib.

[4] Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Pulbished by the Board, 1922, p. 347.

[5] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A;, London: Samuel Clarke, 1843, pp. 4-7.

[6] Ib.

[8] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, 1908, p. 215.

Kameni reljef, 2500-1500 st. ere, u zidu crkve Uspenja Presvete Bogorodice u Orahovcu kod Đakovice na Kosovu.

U srpskoj narodnoj književnosti spominju se i zmajevi, koji se čak žene ljudskim kćerima. Ova fotogragija se pojavila jednom na Internetu i nikad više.

I ko sve krije istinu o Srbima i istinu o svijetu? I Srbi kriju istinu, veliki su lažovi današnji Srbi! Kažu i govore njihovi "velikosrbski intelektualci" da je dobra i poželjna svaka laž koja okuplja narod u zajedništvo. Zato su tom narodu izmislili i naturili stotine laži počev od lažne vjere u lažnog Boga Spasitelja, lažne istorije, pa do svih laži koje ćete od njih čuti u toku današnjeg i budućih dana. To su svi ovi današnji intelektualci koji su veliki vjernici SPC, jer iz crkve caruje bog srpske laži.

SIMBOLIKA ISUSOVOG PREOBRAŽENJA

Preobraženje Gospodnje, crkvena masonska freska.

Isusovo preobraženje (grč. *Μεταμόρφωσις*) je navodni događaj iz Isusovog života opisan u Novom zavjetu (Matija, 17, 1-3; Marko, 9, 2-4; Luka, 9, 28-30).

Po tim opisima šest dana nakon nekog događaja Isus je tri svoja sljedbenika poveo za sobom u planinu:

“I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same. I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao snijeg. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu.” (*Matej, 17, 1-3*)

Sva razlika u ovim opisima je jedina što Luka piše da je to bilo nakon osam dana, a druga dvojica tvrde nakon šest dana. Ime planine ne navodi ni jedan od njih, a poslije su vođe crkve locirali tu planina kao brdo Tavor (Tabor), brdo 18 km zapadno od Galilejskog jezera.

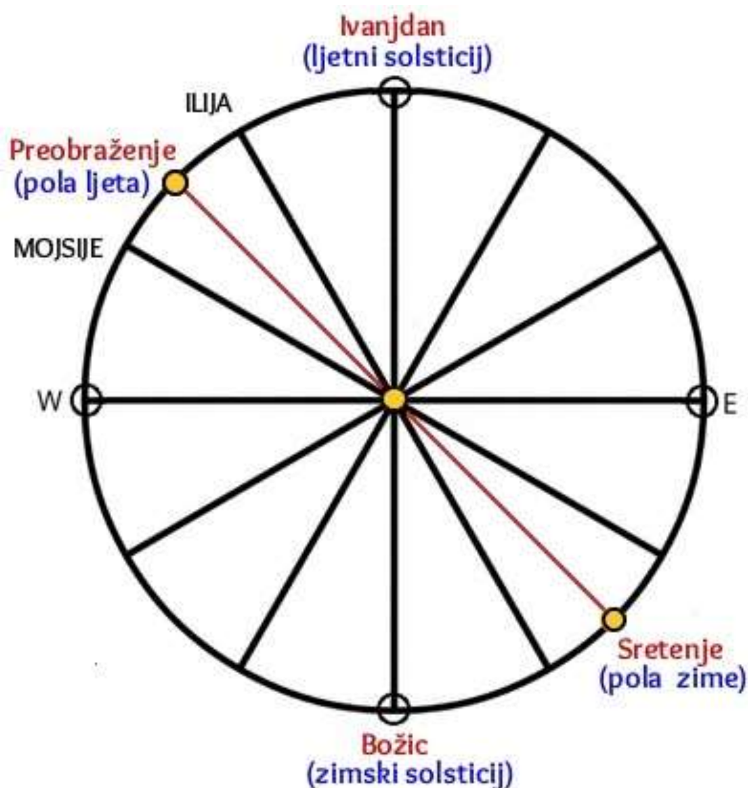

Isusovo preobraženje (grč. Μεταμόρφωσις) je navodni događaj iz Isusovog života opisan u Novom zavjetu (*Matija, 17, 1-3; Marko, 9, 2-4; Luka, 9, 28-30*). Po tim opisima šest dana nakon nekog događaja Isus je tri svoja sljedbenika poveo za sobom u planinu:

"I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same. I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao snijeg. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu."

(Matej, 17, 1-3)

Sva razlika u ovim opisima je jedina što Luka piše da je to bilo nakon osam dana, a druga dvojica tvrde nakon šest dana. Ime planine ne navodi ni jedan od njih, a poslije su vođe crkve locirali tu planina kao brdo Tavor (Tabor), brdo 18 km zapadno od Galilejskog jezera.

Ime brda TAVOR (TABOR) povezuju sa hebrejskom riječi VISOKO MJESTO (hebrejski TABHÓR),

neki misle da je to od hebrejskog ṬABBUR, što znači PUPAK, SREDIŠTE [1].

Korijen riječi je ṬAB-. Perzijsko ṬĀB znači SNAGA, MOĆ; TOPLOTA, VRELINA, PALJENJE, OSVJETLJENJE; SVJETLOST, BLJESAK, ISIJAVANJE [2]. Arapsko ṬAB je VRUĆINA, TEMPERATURA [3]. Arapsko ṬABR znači PRELOM, OBARANJE, RUŠENJE [4]; arapsko ṬABYĪN znači RAZDVAJANJE [5], a ṬABLĪL je KUPANJE [6]. Sve navedene riječi imaju oblik srodan hebrejskom ṬABBUR i sve imaju semantičku vezu sa SVJETLOST, VATRA, TOPLOTA, ČISTOĆA.

Na grčkom TAVOR (TABOR) piše se Θαβώρ. Grčko β prevodi se sa B i sa V, te korijen riječi TABOR (Θαβώρ) može biti i TAV i opet znači SUNCE: perzijsko ṬAW , tj. TAV znači GRIJANJE, TOPLOTA; OKRETANJE, UVRTANJE, ROTACIJA. [7]

Bilo da su korijen TAB ili TAV, očito je da naziv TABOR (TAVOR) ima veze sa SUNCEM, jer oba korijena imenuju osobine Sunca. Sam izgled brda TABOR podsjeća na krivulju Sunčeve putanje sjevernim nebom u vremena proljeća i ljeta, i to je ono što je crkvene masone, kao obožvatelje Sunca pod imenom Isus, opredijelilo da neimenovanu planina navodnog Isusovog preobraženja ozvaniče na TABORU, tj. na TAVORU.

Pošto arapskoṬABYĪN znači RAZDVAJANJE, dakle da se radi o nekoj vremenskoj podjeli u vezi Sunca. Pošto arapskoṬABYĪN znači RAZDVAJANJE, dakle da se radi o nekoj vremenskoj podjeli u vezi Sunca. Ime ILIJA je po ILU, bogu Sunca. ILIJA (PERUN) je simbol elementa VATRE. Ime MOJSIJE ili MOŠA bukvalno znači VODA.

Ime ILIJA je po ILU, bogu Sunca. ILIJA (PERUN) je simbol elementa VATRE. Ime MOJSIJE ili MOŠA bukvalno znači VODA. Tavor ili Tabor je Sunčeva ekliptika sjevernog neba, Isus je Sunce, šest dana su šest

mjeseci, a tri Isusova sljedbenika, koji se za vođom penju na Tavor, jesu tri mjeseca jednog godišnjeg doba.

I sad je pitanje: zašto je crkva stavila praznik Preobraženje Gospodnje 6. avgusta julijanskog (19. gregorijanskog) kalendara:

“Ovu upotreba preobraženja kao teološkog instrumenta je njegovo unošenje u liturgiju hrišćanskog pokreta od strane Sirijske crkve u petom vijeku." [8]

Dakle je Sirijska crkva od 5. vijeka prva počela liturgijski da slavi praznik Preobraženja, a tog 5. vijeka prvi dan ljeta padao je na 21. jun julijanskog, što danas odgovara 4. julu gregorijanskog kalendara. I pazimo sad ovo: od 4. jula do 19. avgusta je pola godišnjeg doba, tj. u 5. vijeku Preobraženje je bilo u sred ljeta.

Sve su nam pokrali, sve obesmislili, od Boga Istine odvratili nas i za svojim lažima vode nas svome ocu Laži.

....

[1] Gunter Luling, A Challenge to Islam for Reformation; Delhi, Motilal Banarsidas Publisher, 2003, p. 225.

[2] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, 1806, p. 233.

[3] Ib., p. 238.

[4] Ib., p. 239.

[5] Ib., p. 242.

[6] Ib., p. 241.

[7] Ib., p. 310.

[8] Seán ÓLaoire, A Sensible God, Bloomington, IN, Xlibris Corporation, 2008, p. 144.

SEV, ZEV I ZEVS

Grčka antička boginja SELENE (antički grčki: **Σελή-νη**) bila je boginja Mjeseca i kažu da SELENE znači MJESEC. Takođe tvrde državni etimolozi da ime SE-LENA potiče od grčkog SELENE (**Σελήνη**) [1] koje je izvedeno od grčkog SELAS (**σέλας**) sa značenjem SVJETLO [2]. Hajdemo sad u potragu za korijenskom osnovom od koje je postalo i grčko SELNE (**Σελήνη**) i počnimo prvo od srpskih riječi:

a) VESELITI (obasjavati dušu);
b) OBESELITI (obasjati dušu);
c) veselo društvo je SÉLO;
d) naselje je SELO;
e) ptice koje najavljuju dolazak SUNCA proljeća su SE-LICE;
f) SENO;
g) munja SEVA;
h) SEDA kosa je BELA

Najmanji zajednički dio u svim iznad navedenim riječima je **SE**. Po etimologija to bi bio korijen ovih riječi, ali nije tako, jer je SE drevna punoznačna riječ zaboravljena u evropskim jezicima, pa i u srpskom:

"Eli i Seli, koji su smislom istog porijekla od El i Sel, dva su imena Sunca." [3]

U neka davna vremena nakon biblijskog potopa svi ljudi su bili jedan narod i govorili su jednim jezikom. Riječ SE bila je tada jedno od imena Sunca koje i danas postoji kod nekih afričkih naroda. SE je SUNCE je u jezicima Bakaka, Karang, Ngoumi, Nzakambay (Njak Mbai), Malgabe u Kemerunu; Lega, Bongoli, Ko u DR Kongo, Bongili u Republici Kongo, Ko i Mboshi u Kongu.

Riječ SE je u hebrejskom, aramejskom SEMES i u staroaramejskom SEMSA gdje daje riječima značenje SUNCE. Kod Arapa Južng Levanta, Juba arapsko u

Južnom Sudanu i na Kiberi jeziku u Keniji SEMIS je SUNCE. Ime Nojevog sina SEM ili SIM znači SUNCE. Egipatsko SEB znaci VRIJEME [4], a bog Sunca je SERAPIS.

Od SE, koje je nekad bilo i još ponegdje danas je ime SUNCA, vode porijeklo srpske riječi VESELITI, SELO, SÉLO, SENO, SELICA, SEVA, SED.

Homer navodi da su u pelaškoj oblasti oko Divovog hrama u DODONI živjeli SELI (**Σελλούς**). Strabon pretpostavlja da ih Homer naziva SELI i kaže da ih Grci, počev od Pindara u 5. v. st. ere, nazivaju u HELLI (**Ἑλλούς**) [5] i po toj riječ HELLI nazvaše se Grci HELENI.

Homer kaže da su SELI VRAČEVI. Velško SEL znači TAJNOVIDOST, VID U DALJINU, PROZORLJIVOST, VIDOVITOST [6]. Velško SELU znači VIĐENJE, OSMATRANJE, GLEDANJE, SMOTRITI. [7]

Jasno je da su SELI po zanimanju PROROCi, a po porijeklu pelaški, tj. tračanski BRIGI od kojih Velšani i mnogi današnji narodi Balkana vode porijeklo. I na kraju krajeva: Kelti su sebe zvali SELTI, Grci su ih nazvali Keltoi (**Κελτοί**), a Rimljani Celtæ, dakle su PELAZGI i TRAČANI isto što i KELTI, tj. SELTI.

Osnova u riječi SELI i SELTI je SE, ista riječ koja se nalazi u srpskom ekavskom SEJE (od SEJATI):

Ljetni solsticij, podne, Sunčev prestol godine, sela.

SUNCE SEJE ili SUNCE SIJE. I evo nas kod razloga zašto je ikavski izbačen iz književnog jezika: rasenski ili etrurski BOG SELVAN (ekavski) je ilirski SILVAN (ikavski), jer je SED isto što i SID (jedan SEJE, drugi SIJE).

Sumersko SI znači SVIJETAL, CRVEN; ČVRST, ISTINIT [8]. Dakle su ikavsko **SI** i ekavsko **SE** istog značenja:

- SE > SELA
- SE > SET > SED > SEDLO
- SE > SET > SETLAN
- SE > SEL > SELT = KELT

Šta je SELA? Latinsko SELLA je SEDALO, SEDLO [9]. Kako izgleda SEDALO, tj. SEDLO? Evo ovako: ︶. To je oblik polumjeseca u horizontalnom položaju i to je simbol Sunčevog prestola u zenitu sjevernog neba na dan ljetnog solsticija, simbol najviše Sunčevog uspona u godini (slika iznad).

Kad na ljetni solsticij Sunce dospije u SELU (sedalo, prestol), ono je vladar SEL na carskom prestolu godine (slika u prilogu). I evo:

- SE = SJAJ, BLJESAK
- SE > SEV > SEVA > SEVUS > ZEVUS > ZEUUS > ZEUS = ZEVS.

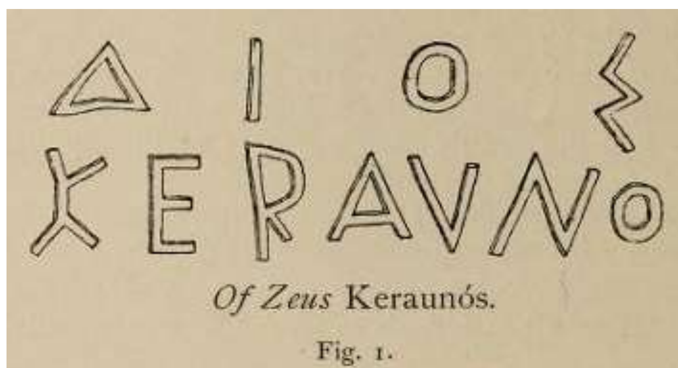

Of Zeus Keraunós.

Fig. 1.

Jedno od najstarijih imena Zevsa je DIOS KERAUNO što je od DIOS GERAUNO sa značenjem BOG ŽEROVITI, jer su DIOS i GER tračanske riječi sa značenjem BOG ŽER.

Od SEV je ZEV i to je ŽIVOT. Kad se SEV ugasi, kad se ugasi AURA tijela, čovjek je mrtav. SEV je BLJESAK koji SEVNE i to je SVJETLICA, MUNJA. ZEVS je VRHOVNI BOG, BOG MUNJA I GROMOVA, a ime mu je nastalo po srpskoj riječi SEV, SEVATI. A šta zvanično govore o postanju naziva ZEVS ili grčki **Ζεύς**? Govore lažući da je to postalo od riječi **Δίς,** iako je najstariji oblik zapisan kao **Ζήν** [10]: **Ζήν** = **ZIN** postanjem od ikavskog **SIN** znaci SIN, SJAJ, SUNCE i dalo je SINUTI: SINI MUNJO!

SI > SIV > SIVA > ŽIVA > ŽIVA = ŠIVA (vedski bog munja i gromova, razoritelj).

Latinično slovo **S** nastalo je po obliku svjetlice **ϟ**, dakle je i ono osmišljeno po srpskoj riječi **SEV**, dok je azbučno **C** (S) osmišljeno je po riječi **SELA**, **SEDALO**, **SEDLO**.

....

[1] John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 513.

[2] Ib.

[3] J. G. R. Forlong, Rivers of Life, Vol II; London, 1883, p. 194.

[4] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary; London, 1793, p. 494.

[5] Strabon, VII, 7, 10

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 501.

[7] Ib.

[8] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and

Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 236.

[9] *Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 426.*

[10] *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 634.*

SRBI SU SRUŠILI ZAPADNO RIMSKO CARSTVO

Pripovijedački stil u istoriji nije dobar, neka autori govore:

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” [1]

“Cluverius u svojoj ‘Germania Antiqua’, objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [2]

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indo-european > Celtic: Thracian or Illirian…” [3]

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” [4]

“Jezik Kimera nije poznat. Pretpostavlja se da je bio trački, da su govorili tračko-ilirskim, ili indo-iranskim…” [5]

"Tamo su bili Brigi, rod Kimera, koji su prešli preko, iz Trakije u Aziju pod imenom Frigi, neko vrijeme nakon

Trojanskog rata, kadgod da se to dogodilo." [6]

Kimeri (kasniji Kelti) i Tračani jedan su rod:

"Kimeri, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...." [7]

Nakon toga Strabon opet kaže:

"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...." [8]

“KIMERI, ōrum, tračko pleme sa boravištem na Dnjepru.” [9]

“Posebno je zaključeno da su Herodotovi drevni Kimeri i njihovi potomci Tauri i narodi potčinjeni kraljevima Kimerskog Bosfora, među kojima su nađena tračka imena Kotis, Rheskuporis, Rhæmetalkes, Mæsades, Berisades, Medosades, bili su tračkog porijekla.“ [10]

“Istoričari izvještavaju o Aezir narodu kao Trako-Kimerima, jer su Trojanci od tračkih predaka.” [11]

Pominjući Herodota ispod citirani autor kaže:

“Svi narodi sjeverno od Grka zvani su nekad od njih Tračanima, uključujući Kimere, i kimerijski Kerčonis nekad je zvan Taurika ili Tračko Kerčonis.” [12]

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila kimerijanska i da su Kimeri Tračani." [13]

"Ser Isak Njutn (Chron., p. 1125) piše: 'Drevni stanovnici Dakije (Transilvanija, Moldavija i Valačija) od Grka su zvani Geti, od Latina Daci, a sami su se zvali Gotima'." [14]

“Nema sumnje da su Daci ili Dani, kao i Geti ili Goti, bili svi od rase zvane Kimbri. Kimbri su takođe Kimeri, od tračkog su originala takođe, ili su Tračani bili Kimeri, što nije ni bitno.” [15]

I ko je srušio zapadno Rimsko carstvo? Zaključujući

po navedenim citatima Rim su srušili oni što su ih Grci zvali Getima, Latini Dacima, a oni su sebe zvali Gotima: Goti su Dačani, Dačani su Tračani, Tračani su Kimeri.

Istorijska je prevara i naučna laž ranije i ondašnje Germane poistovjećivati sa kasnijim Nijemcima, jer Cezar kaza da su Kelti Belgi (Belgae) porijeklom Germani: "Plerosque Belgas esse ortos a Germanis", tj. potiču od Kelta iz Germanije.

Šta znače imena i GOT i GOTI (gotski *Gut-þiuda*, latinski *Gothi*)? Najstariji zapisi imena GOT nalaze se na sumerskim pečatima kao titularno ime sumerskog cara Sargona:

“Na jednom od ovih pečata on nosi ime ‘Sagara,’ identično sa jednom njegovom solarnom titulom u indijskim epovima; na drugom ‘Sag’ što je očigledno skraćeno od ‘Sagara’. Na tri od ovih njegovo ime je napisano ‘kralj Gin’ (Shar-um-Sharu-Gin) i na dva piše ‘Gan’ ili ‘Gana’. Na tri od njih on je dodao titulu Gūt (ili ‘Goth’) i na jednom on sebe naziva ‘Veliki Khāti’ (ili Khatti, ili ‘Hitt-ite).” [16]

Kao i svi carevi tako i Sargon sebi pripisuje titule solarnog značenja. Titula GOTH ima isto značenje kao i ime GOT. Kanarisko GOTTU znači ZNAK, SIMBOL, SLOVO [17]. Kanariskom GHAṬṬI, sa značenjem JAK, MOĆAN, NESALOMIV, BISTAR [18], odgovara sumerskom KHATTI koje upućuje na HETE, HETITE.

Pošto su Goti bili Dačani, Dačani bili Tračani, Tračani bili Kimeri, Kimeri bili Kimbri, Kimbri su bili Kelti, Kelti bili Gali, dakle u preživjelim keltskim dijalektima treba tražiti značenje imena GOT.

Starokeltsko GOTH (gaelik GATH) je SUNČANI ZRAK, ŽAR, GULJA (dio kola) [19]. Tako dolazimo do zaključka da je sumerski korijen GŪ- u sumerskom GŪT istoznačan starokeltskom GO- u starokeltskom

GOTH i korijenu GA- u gaeliku GATH i srpskom GU- u riječima GULJA, JEGULJA, GUJA, GUTA, GUBER. Od korijena GŪ- je tursko GUNES sa značenjem SUNCE [20], tartarsko GUNDUS što znači DAN [21], velško GUNNEISA sa značenjem VRELINA, OGANJ [22], velško GOT, GOTH, GOTHI znači PONOS, SLAVA [23] i sa istim značenjem je korniško GOTHYS, GOTIS [24].

Irsko GORM počinje korijenom GO- i znači TOPLOTA, GRIJATI [25]. To isto znači i srpsko GORJETI . Starokeltsko GOTH je SUNČANI TRAK, ZRAK, PRAVAC, ŽICA, STRUNA [26]. I eto nas kod imena Tračana: TRAK > TRAKANI > TRAČANI = DAČANI = GETI = GOTI = SLOVENI = SERBI. Sve se odnosi na Sunce, jer srpsko GO znači ČISTO, MLADO [27]. GOLOT je SJAJ, KRISTAL, BILJUR [28], GOD je SIMBOL, znak slova **O** kao kruga Sunca u vremenu godine, kanarisko GOTTU, ali je i VESELJE, PROSLAVA, SLAVA [29]. Gotsko GOD znači BOG [30].

Sve što je nalik na GO je S GODNO, tj. ZGODNO, LIJEPO I PRIVLACNO, a Goti su kao Sunčevi tračni traci, sjajni, proslavljeni, SLAVNI LIUDA (gotsko LIUDA znači LJUDI [31]):

“Procopius i Jornandes, Jerome i Spartian slažu se u identičnosti Geta i Gota. Ova indentičnost podržana je visokim autoritetom W. Grimm-a čiji argument, izvučen iz teutonskog karaktera dačanskog imena biljke Dioscorides, nedavno je s velikom sposobnošću potvrđen od Mr. Douse. Canon Rawilson ide tako daleko da potvrđuje da je ‘identitet Geta sa Gotima kasnijeg vremena više nego vjerovatna pretpostavka i može se smatrati istorijskom sigurnošću." [32]

I ko je u 5. vijeku srušio Rim? Srušili su Dačani Geti ili Goti, a to su Tračani ili Slaveni izvan granica Rimskog carstva:

"Geti ili Slaveni napadaju granicu Trakije..." [33]

"Sedma knjiga govori o nesređenim redovima Rimljana i o njihovim hrabrim uspjesima protiv Slavena ili Geta; jer su se tim imenom prije nazivali." [34]

I da ne zaboravimo: u vrijeme kad su zauzeli Rim, ovi Goti, tj. Slaveni, bili su hrišćani arijanci.

....

[1] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston: Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.

[2] The New York Review, Vol. 1, New-York: Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

[3] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins; Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[4] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15; Edinburgh: Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

[5] Carl Waldman and Catherine Mason, Encyclopedia of European Peoples, Vol. 2; New York: Facts On File Inc., An Imprint of Infobase Publishung, 2006, pg. 175.

[6] Edward Davies, Celtic researches, on the origin, traditions & language of the ancient Britons; London: Printed and sold by J. Booth, 1804, pg. 205.

[7] Strabon, I,3,21.

[8] Ib. XIII,1,8.

[9] Frederick Percival Leverett, A New and copious lexicon of the Latin language; Boston: J. H. Wilkins and R. B. Carter, and Hilliard, Gray and Co.; New York: Leavitt, Lord & Co., 1836, pg. 140.

[10] James Cowles Prichard, Researches Into the Physical History of Mankind, Thirdh Edition, Volume 3

– Part I; London: Sherwood, Gilbert and Piper, 1841, pg. 474.

[11] Roger Calverley, The Primal Runes: Archetypes of Invocation and Empowerment, Preface XI;, Twin Lakes, Wisconsin: Lotus Press, 2005.

[12] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, pg. 213.

[13] Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia; Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67.

[14] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, pg. 212; Charles Adiel Lewis Totten, The philosophy of history, New Haven, Conn.: The Our Race Publishing Company, 1891. pg. 81.

[15] Ibid.

[16] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology; London, Luzak & Co., 1930, p. 29.

[17] William Reeve, A Dictionary Canarese and English, Revised; Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 393.

[18] Ibid., p. 402.

[19] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 518, 480.

[20] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race; London, Samuel Clarke, 1843, p. 21.

[21] Ibid.

[22] Ibid.

[23] Titus Levis, A Welsh-English dictionary: Geirlyfr Cymraeg a Saesneg; Carmarthen, J. Evans, 1815, p. 141.

[24] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 125.

[25] Arthur James Johnes, Ibid. p. 21.

[26] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 309.

[27] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 582.

[28] Ibid.

[29] Ibid., str. 583.

[30] Henry Bradley, The Story of the Goths, Apendix; New York, G. P. Putnam's & Sons; London: T. Fisher Unwin, 1888, p.369.

[31] Ibid.

[32] Isaac Taylor, Greeks and Goths: A Study on the Runes; London: Maccmilan And Co., 1879, p. 44.

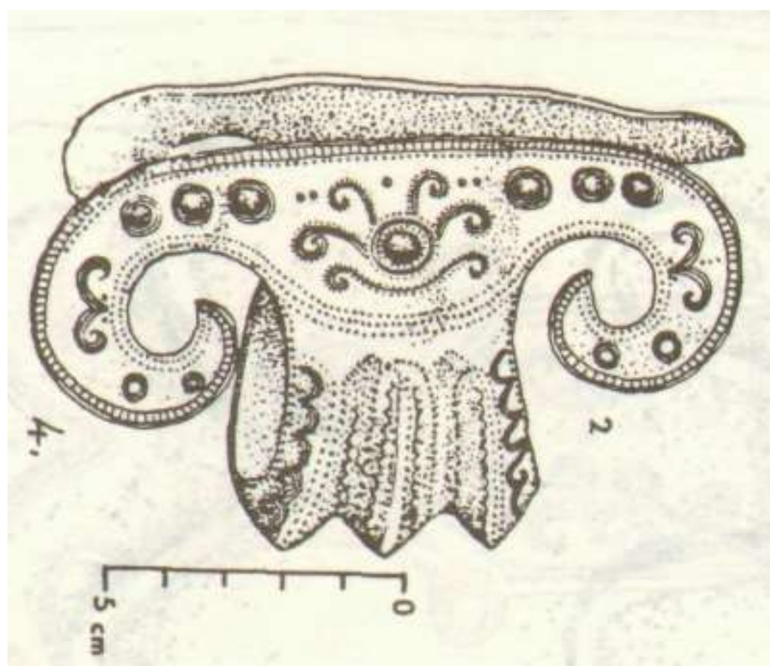
[33] Barthold Georg Niebuhr, Corpus Scriptorum Historiae, Continuata 10, Immanuel Bekkerus, Theophylacti Simocattae, Historiarum, Libri Octo; Bonae, Impensis Ed. Weberi, 1834, p. 9.

[34] Ibid. p. 14.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Godine 1992. protjeran je iz Bosne od Srba muslimana, Srba rimokatolika i omrznut od Srba svetosavaca od 1993. godine živi u Kanadi.

5 cm
0